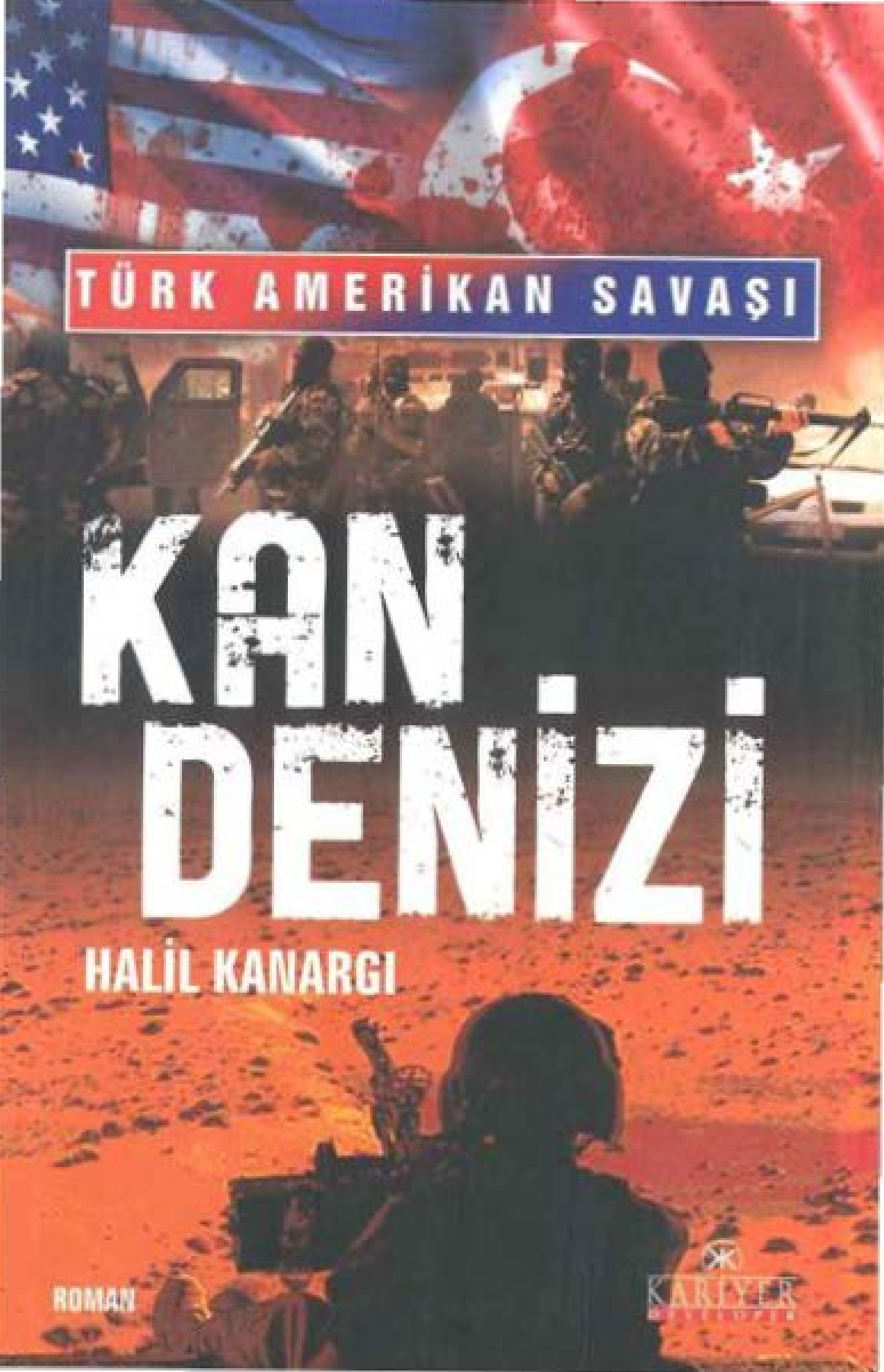

TÜRK AMERİKAN SAVAŞI
KAN DENİZİ
HALİL KANARGI
ROMAN
KARİYER

Türk Amerikan Savaşı

KAN DENİZİ

Yayınevi : KARİYER YAYINCILIK İLETİŞİM
EĞİTİM HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.
Klodfarer Cad. No: 16/4 Fırat Apartmanı
34400 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel : (0 212) 516 99 84
Fax : (0 212) 516 99 80
e-posta: kariyer@kariyeryayinlari.com
http://www.kariyeryayinlari.com

Kitap Editörü : Sevda Dursun

Yazarı : Halil Kanargı

Kariyer Yayınları : 155
Roman : 6

Yayına Hazırlayan : Sevda Dursun
Sayfa Tasarımı : Burhan Maden
Düzeltme : Mehmet Sınay
Kapak Tasarımı : Salih Koca
Kapak Baskısı : Emirler Ofset
İç Baskı : Çalış Ofset
Cilt : Dilek Mücellit

©2010, **KARİYER YAYINCILIK İLETİŞİM, EĞİTİM HİZ. LTD. ŞTİ.**
Türkiye'deki tüm yayın hakları Kariyer Yayınları'na aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Birinci Baskı : İstanbul, Mart 2010
ISBN : 978 - 9944 - 300 - 49 - 0

Halil Kanargı

Türk Amerikan Savaşı

KAN DENİZİ

KARİYER
DEVELOPER

Halil KANARGI

1960 yılı, 29 Ekim Cumartesi günü, İzmir ili, Kınık İlçesi, Dündarlı Köyünde dört kardeşin en küçüğü olarak doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Kınık ilçesindeki Şehit Cafer Atilla Ortaokulunda, Lise öğrenimini de İzmir Buca Lisesi'nde tamamladı.

1986 yılında Devlet Memurluğuna başladı. 1992 yılında Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesinin dört yıllık İktisat Bölümünü bitirerek Lisans diplomasını aldı. 1998 yılında Aydın Sağlık Müdürlüğü Sivil Savunma Uzmanlığına atandı, halen bu görevini sürdürmektedir. Evli, iki çocuk babasıdır.

Lise yıllarında şiirlerle ve öykülerle başlayan yazın serüvenini araştırmaları izledi.

Ermeni Meselesi (2000), Yunan Meselesi (2001), Son On Yıllık Yalanlara Belgelerle Cevaplar (2002) ve daha birçok araştırmalarını yerel gazetelerde yayınladı. 2000 yılından bu yana AYDIN ilinde GAZETE FLAŞ adındaki yerel gazetede köşe yazarlığı yapmaktadır. "http://www.flasmedya.com"

AKREPLE DANS adındaki ilk roman çalışmasını 1999 yılında tamamladı. Bu güne kadar dokuz roman çalışmasını tamamlamıştır. Bu romanların altısı Polisiye Casus, ikisi Türk Amerikan Savaşı konulu, biri sosyal dramadır..

Boran TÜRKOĞLU adındaki Türk Casusunun kurgu maceralarını anlattığı romanlarından **AKREP'LE DANS** 2005 yılında, Türk Amerikan savaşı konulu **"METAL ERİDİ- Her An Olabilir"** 2005 yılında, **HEDEF AĞCA PAPANIN AYAK İZLERİ** 2006 yılında, yayınlanmıştır.

Yazı çalışmalarını aralıksız sürdürmektedir.

Kan Denizi

Groscia Adası - İspanya

Solomon Dany, orta boyluydu ve gösterişsiz biriydi. Yuvarlak kafasını örten kıvırcık saçlarını her hafta düzenli olarak parlak siyah renkli saç boyasıyla boyatır, kuaförü saçlarının boyamasını bitirdiğinde "en az, on yaş genç gösteriyor beni", der ve kahkaha atardı. Uzun ve dolgun yanaklı yüzünün ortasında, iki deliği görünen gösterişsiz bir burnu vardı ve burnunun sağ yanına yapışık duran kahverengi bir beni. Daracık alnının bitimindeki kaşları inceydi ve düz çekilmiş çizgi gibi duruyordu. Zeka fışkıran çarpıcı bakışların sahibi olan gözleri yuvalarında duramıyordu, hareketliydi. Bir sağa, bir sola. Küçük kulakları kıvırcık saçlarının altında kaybolmuş, kulak memeleriyse belli belirsizdi, yok gibiydi., Vücudunun üst kısmı uzun, omuzları geniş, alt kısmıysa kısa ve kalçaları dardı. Şişko denecek kadar toplu vücudu ve iri göbeği vardı. Şortunun üzerine bir şey giymemişti, çıplaktı. Güneşten kısmetini bolca almış teni bronzlaşmıştı ve çok canlı görünüyordu. Göbeğinin altına gizlenmiş kısmı görünmeyen açık mavi renkli bermuda şortu dizlerinin üzerindeydi. Bacakları kalın ve kıllıydı, kolları gibi. Göğsünde ve sırtında tüy yoktu. Ayakları küçük numaralı ayakkabıya sığardı. Kırk ya da kırk

bir numara olmalıydı. Ayağına geçirdiği terliklerin üzerinde de şortundaki gibi muz ağacının resmi vardı.

Malikânesinin mavi ışıkla donatılmış havuzuna bakan verandasında oturmuş genç eşinin yüzüşünü seyrediyordu. Sarışın genç kadının vücudunun güzelliği mankenlere taş çıkartırdı. Balık gibi havuzun bir ucundan bir ucuna gidiyor, sonra geri dönüyordu. Yorulmak nedir bilmiyordu. Saatine baktı, gecenin onu olmuştu. "Ah, keşke, daha genç olsaydım", diye geçirdi içinden. Ayağa kalktı, seslendi.

- Sarah!

Yüzmeyi bırakan genç kadın;

- Evet Sol, dedi.

Sesi inceydi. Çok nazikti.

- Sana ihtiyacım var.

- Hemen geliyorum.

Solomon, genç kadın havuzdan çıkarken alçaktan uçan ışıksız, tek motorlu uçağın sesini duydu. Gökyüzüne baktı, ışık göremedi. Son günlerde ışıksız uçuş yapan küçük uçakların sayısında bir hayli artış olmuştu.

Gece karanlığında havada süzülen paraşütü ve paraşütün yolcusunu da görememişti. Salona açılan verandadan içeriye girdi. Masaj yatağına uzandığı sırada genç eşi Sarah, kapıda göründü.

- Bana masaj yap tatlım, dedi.

Canı sevişmek istemediği zaman masajla yetinirdi. Sarah, yavaş yavaş masaj yapmaya başladı.

Uçaktan süzülen paraşütlü adamın karanlıktaki silueti, adanın en iyi korunan malikânesinin bahçesinde, çam ağaçlarının arasındaki boşluğa indi. Bu atlayış için bir gün boyunca önceden çekilmiş kamera görüntülerinden sıkı ve ciddi bir şekilde, hiçbir detayı atlamadan çalışmış, zamanını iyi değerlen-

dirmişti. Zor bir atlayış yapması gerekiyordu. Eğer seksen metreden az olan alçaktan atlayış yapmazsa Atlas Okyanusunun sert esen yellerinin etkisine kapılıp çam ağaçlarına takılabilir, korumalara yakalanabilirdi. İstediği yükseklikte açtığı paraşüt, yapmak istediği atlayışı gerçekleştirmesi için yeterli olmuştu. Rüzgârın hafif esintisine dua ederek inmişti. Atlayışı yapmadan önce, uçağın içindeyken üzerine sıktığı küçük tüpün içindeki parfüm onu köpeklerin algılamasından ve saldırısından koruyacak, dahası orada olduğunu saklayacaktı. Bu parfümün kokusu köpeklerin tepki vermesini engelliyordu.

Bedenini omuzlarından, belinden ve bacaklarından saran emniyet kemerlerinin birleştiği on santimetre çapındaki sekizgen emniyet tokası, göbeğinin üzerine geliyordu. Her iki tarafında birer tane güvenlik mandalı vardı ve mandalların üzerlerine kuvvetlice basınca emniyet kemerlerinden kurtulmasını sağlıyordu. Hızla bedenini saran kemerlerden, paraşütten kurtuldu ve bahçenin ortasındaki tunçtan yapılmış heykele yöneldi. Üzerindeki siyah renkli elbisesi karanlığın içinde onu kolayca gizliyordu. Hızlı adımlarla ayakuçlarına basarak, sessizce yürüyordu. Ayakkabıları kauçuktu ve ses çıkarmıyordu. Ucunda sustturucu takılı tabancasını eline almıştı. Tam yolunun üstünde, kızıl bir ışık yandı söndü. Durdu, tütün kokusunu hissetti. Korumalardan biri sigara içiyordu. Derin bir nefes çektiği an, ağzını burnuyla birlikte kapatan bir el boynunu hızla yana çevirdi. Koruma "gık", diyemeden boynu kırılmış, ölmüştü. Yolun her iki yanındaki duvar ağacının arkasına cesedi koyan paraşütün yolcusu tunç heykelin mermer kaidesinin yanında bir an soluklandı, sonra yanından dönerek gözden kayboldu.

Malikâne, elli dönümlük geniş bir alan üzerine kurulmuştu. Deniz fenerinin ışığını kesen kayalıktan başlayarak dört metrelik taş duvarların üzerindeki, beş sıra paslanmaz çelikten yapılmış dikenli tellerde "DİKKAT ELEKTRİK VAR" uyarı ya-

zıları, sık aralıklarla konulmuş, gecenin koyu karanlığını delen fosforları parlıyor, okunuyordu. Duvarların üzerinde ve iç kısımlarında ısı algılama detektörleri vardı. Detektörlerden üç metre uzaklıkta yapılan yaya yolunda seyyar devriyeler nöbet tutuyordu. Malikâne, arazinin tam ortasına yapılmıştı. Barmen Veli, üç gün boyunca malikâneyi, malikâneye girip çıkanları gizlice kamerayla çekmiş ve görüntüleri "BB" İstihbarat Timi Komutanı Albay Buğraya göndermişti.

Malikânenin görüntüleri, paraşütün yolcusu için çok önemliydi. İspanya'ya gitme emrini alır almaz Pan Amerikan hava yollarının İspanya uçağında soluğu almıştı. ÜÇYAY istihbarat gurubunun bir numaralı üyesiydi ve kod adlı YAY-1' di. Madrid şehrinin kuzey doğusundaki Aeropuerto de Barajas uluslar arası havalimanında hiç tanımadığı iki kişi tarafından karşılanmış, fazla uzakta olmayan Torrejon de Ardoz mahallesindeki ara sokaklardan birinde, bahçe içindeki iki katlı, kırmızı tuğlalı küçük bir eve gelmişlerdi. Harekat planı üzerindeki çalışması bir günden biraz fazla sürmüş ve hemen her ayrıntıyı beynine kazımıştı. Aldığı son emirde, Kanarya Adalarına en kuzeyindeki adacığa gitmesi istenmişti.

Paraşütün gizemli yolcusu Amerika'da yaşayan Türk Ajanı Utku Kaçmaz'dı.

Masaj sona erince yalnız yattığı yatak odasına gitmek üzere kalktı Solomon. Sarah'ın dudaklarına bir öpücük kondurdu.

- İyi geceler, mutluluk kaynağım, dedi salondan çıkıp sol taraftaki yatak odasına yöneldi.

Yatak odası yüz metrekareden büyüktü. Duvarları ve tavanı ayna kaplıydı. Fantezi düşkünü olan Solomon, odanın her yanını aynalarla kaplatmıştı. Odanın hemen her köşesinde paha biçilmez antikalar vardı. Çift kişilik yatak oldukça büyüktü ve örtüsü, çarşafı saf ipekti. Kapıyı aralayıp içeri girince çok farklı bir koku aldı. "Allah Allah. Sanki köpek sidiği kokuyor

burası", diye yüksek sesle söylendi. Kapıyı kapatırken odanın her zaman loş olan ışığını yaktı. Aynaların yansıttığı görüntüde simsiyah bir siluet vardı ve dikkatlice bakınca kendisini izleyen bir çift gözü gördü. Şaşkınlıkla arkasını döndü.

Bir doksana yakın boyda, çelik bakışlı, yüzü ifadesiz, sarı kumral saçlı, genç bir adam karşısında duruyordu.

Yüzünün rengi attı, beti benzi solmuştu. Korkudan titremeye başladı. Hafif aralık dudaklarının altında sıralı dişleri birbirine vuruyordu.

Bakışlarını kule gibi duran adamın ellerine kaydırdı. Altın renginde tabancanın ucunda takılı susturucuyu ve üzerindeki ay yıldızı görünce dizlerinin bağı çözüldü, ayakları bedenini taşıyamadı. Yığılırcasına yatağa oturdu. Serin havaya inat, iri ter taneleri saçlarının arasından yanağına süzülüyordu. Türk ajanının elindeki tabancanın ucuna takılı susturucunun deliği, kaşlarının arasına doğru kalkarken, korku dolu gözleri irileşmiş, yuvalarından fırlayacaktı.

Beyaz Saray - Washington

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, aynanın karşısına geçerek, asık suratla smokinini düzeltti. Parmaklarının arasına aldığı beyazlamış saçlarını sıkı sıkı avuçlayarak asıldı. Daha birkaç ay öncesine kadar beyazları yok denecek kadar azdı. Türkiye ile yaptıkları ve kaybettikleri sınırlı savaşın ardından nerdeyse tamamı bir gecede beyazlamıştı. Ensesinin üzerindeki bir bölgesinde kalmıştı birkaç tutam siyah saç. Önceleri kendini boy aynasında uzun uzun, gülümseyen bakışlarla, hayranlıkla seyrederdi. Şimdilerdeyse ayna görecek hali kalmamıştı. "Saçlarımı siyaha boyatmalıyım", diyerek söylendi kendi kendine. Elbise dolabından sorumlu olan kıyafet yöneticisine dönerek, soran gözlerle baktı. Yirmili yaşlarında olan genç bayan "üzerinizde çok şık duruyor efendim", deyince biraz tebessüm yapıştı zayıf yanaklarına. "Çıkabilirsin", diyerek gönderdi genç kadını.

Çalışma odasındaki fildişinden yapılmış düğmeye dokundu. Kapı açıldı. Danışmanı odaya girmişti.

- Buyurun efendim.

- Bana Taylor'u çağır, diye emretti.

Taylor, kuaförüydü.

Yeniden aynaya döndü, siyah kaşlarına baktı uzun uzun. Kaşlarının arasında da üç dört tane beyaz kıl vardı ve onları görünce,

- Allah kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Diye bağırdı.

Sinirden, içeri giren kuaförünü görecek durumda da değildi. Korkuyla sıçrayan kuaför elindeki malzeme çantasını düşürdü ve çıkan gürültüye başını çeviren başkanına,

- Bir hata mı yaptım efendim? Diye sordu korku dolu, titreyen sesiyle.

- Hayır Taylor. Kendime kızıyorum. Beyazlamış saçlarıma, kaşlarıma kızıyorum.

Taylor, her zamanki gibi sıradan ve basit konuşuyordu.

- Sahi efendim, dedi. Saçlarınız mısır püskülü gibi oldu. Son iki ayda çok çabuk renk değiştirdiler ve bir hayli beyazladılar. İnanılmaz bir şekilde hem de. Ben bu kadar hızlı beyazlayan saçlara, başka hiç kimsenin kafasında rastlamadım bu güne kadar.

Kuaförünün söyledikleri içine oturmuştu. Mısır püskülüne benzetmişti saçlarını. Mısırın sapında büyüyen koçanların ucundan çıkmadan önce beyaz, iki hafta içinde sarımtırak ve sonra da gün ışığının etkisiyle genellikle kahverengi olurdu mısır püskülleri.

Kızmıştı. Kızgınlığı kaşlarının arasındaki çizgileri yakınlaştırmıştı. Gözleri çatan olmuştu. Sözleri de.

- Elini çabuk tut. Siyah saçlarımı geri istiyorum. Aynanın önündeki koltuğa oturduktan sonra da söylenmeyi sürdürdü. Kaşlarımı da.

Taylor, başkanının sıkıntısının yalnızca saçlarındaki beyazlar değil, başka şeylerden olduğunu da anlamıştı.

- On beş dakika sonra hepsi simsiyah olacak başkanım.

Taylor, aklı iyi olmasa da el melekesi çok iyi olan bir kuaförd ü. Saçlarını boyamış ve kurutmuştu. Özel olarak üretilen saç boyası sürüldükten sonra birkaç dakika içinde kuruyor ve insanın teninde iz bırakmıyordu. Kaşların arasındaki beyaz teller dört taneydi ve birkaç saniyede yok olmuşlardı. On beş dakikada işi bitmişti.

Kuaförünü gönderince, gülümseme gelmiş yüzündeki küçük dudaklarını çarpıttı aynanın karşısında. Koyu bir Elvis Presley hayranı olan başkan, onun gibi çarpıttığı dudaklarının arasından Rock en Roll kralının melodisini mırıldanarak misafirlerinin bulunduğu, büyük salona doğru yürümeye başladı.

- **İt's now or never**.....(şimdi ya da asla)

come hold me tight,,,.(Gel, sımsıkı sarıl bana)

Kiss me my darling...(Öp beni sevgilim)

be mine tonight.....(Benim ol bu gece!)

.....

Mutlak Güç Simgesi.

Amerika Birleşik Devletleri'nin devlet başkanlarının, başkent Washington'da bulunan resmi ikametgâhı "The White House", Beyaz Ev, olarak bilinir. 1792 yılında açılan bir yarışma sonucunda James Hoban tarafından "mutlak güç simgesi" olarak tasarlanmıştır. Tüm dünyada Beyaz Ev olarak ünlenmiş olsa da, dilimize "Beyaz Saray" olarak çevrilmiştir. Bir park alanı içinde, altı hektar büyüklüğünde bir arazide bulunmaktadır. Elli iki buçuk metre uzunluğunda, yirmi beş buçuk metre genişliğinde ve görünen kısmı iki buçuk katlı bir binadır. Binanın merkezi ve orijinal kısmı Virjinya kum taşından

inşa edilmiştir. Günümüze kadar yapılan pek çok değişikliğe rağmen on sekizinci yüzyıldaki, Georgian stilini korumaktadır. Binada yüz otuz iki oda, otuz beş tuvalet, yirmi sekiz şömine, sekiz merdiven, üç asansör, bir tenis kortu, bowling sahası, cep sineması, yürüyüş yolu, yüzme havuzu ve yirmi dört saat görevli beş aşçı bulunmaktadır. Yapıldığı tarihten bu yana dış cephesinin tamamı beyaza boyanmış ve boyanmaktadır. Bu yüzdende "Beyaz Ev" olarak adlandırılır.

Doğu Odası olarak adlandırılmış büyük salona, başkanlık bölümünden girilen kapı açıldı yavaşça. Beyaz Sarayın Güvenlik Amiri, başkanını adım adım izliyordu. Kenarda saygılı duruşunu bozmayan ve kapıyı açan görevlinin yanından geçerek göründü Başkan. Kapıcı da, sayısız korumalarından biriydi. Salonda yüzden fazla çift vardı. Erkekler boyunlarında papyonu olan smokin giymişlerdi. Kadınların pek çoğu vücutlarının yarısını, önden, arkadan ve yandan açık bırakan gece kıyafetleri giymişti. Başkanın karısı olan First Leydinin omzunu açık bırakan gece elbisesi, parlak renkli taşlarla süslenmiş, pırıl pırıl parlıyordu. Amerika Birleşik Devletleri Başkanını, eşini, yalnızca kendisinin dışında izin verdiği birkaç kişinin geçebileceği kapıda görünce toparlandı. Yüzüne yapıştırdığı zoraki gülümsemeyle onu karşılayacağı kürsünün bulunduğu yöne doğru yürüdü.

Başkanın Halkla İlişkiler Danışmanı olaya el koymuştu....

- Bayanlar baylar. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı.

Eliyle başkanı göstererek, yüksek sesle söylemişti cümlesini.

Başkan her zamanki gibi, siyah renkli takım elbise giymişti. İçine giydiği gömleği mavi renkliydi, kravatıysa açık mavi ve de-

senliydi. Siyah rugan ayakkabıları salonun avizelerinden yayılan ışığı yansıtacak kadar parlaktı. Çarpıttığı dudaklarını düzelten başkan, iki ellerini yana açarak selamladı konuklarını. Yerdeki kahverengi mermer merdivenlere basarak yavaş yavaş inmeye başladı, konuşma yapacağı kürsüye doğru. Altı basamak indi. Eşi, merdivenin basamaklarının bitiminde onu bekliyordu. Son merdivenin basamağına geldiğinde eşinin uzatmış olduğu elini tuttu, gülümseyerek karşılık verdi..

Mikrofon boyuna uygun ayarlanmıştı. Söyleyecekleri ve konu başlıkları beyaz dosya kâğıdına iri harflerle yazılmış, kürsünün üç tarafından yükselen on beşer santimetrelik yüksekliğin arasına gizlenmişti. Başkan yakını iyi göremiyordu, gözlük takmasıysa, dış görünüşünden sorumlu, görüntü uzmanlarınca uygun karşılanmıyordu. Bu yüzden özel konukları için kâğıda iri harflerle yazılanları okuyordu. Konuğu olan kişiler onu iktidara taşıyan, aynı görüşü paylaştığı para babalarıydı.

- Değerli konuklarım, fikir arkadaşlarım, dostlarım, hoş geldiniz, diyerek başladı sözlerine. Hepinizle bir arada ve de burada, Beyaz Saray'da bulunmaktan dolayı çok mutluyum.

Alkışlar konuşmasını bölmüştü.

- Dört yıllık iktidarımızın son altı ayına girdik. Geçmişte verdiğiniz desteğe çok teşekkür ederim. Önümüzde çok çetin geçecek yüz seksen iki gün var. Önümüzdeki dört yıl için yeniden desteğinizi istiyorum ve bekliyorum. Yeni seçim çalışmalarımda, kampanyamda beni destekleyeceğinizi biliyorum ve buna inancım tamdır. Danışmanlarım sizlerle tek tek görüştüler. Aranızda bana ve ekibime kırgınlığı olan kimsenin olmadığını sevinerek öğrendim. Bu sözü dört yıl önce vermiştim. Hiç birinizi kırmayacağım sözünü ve ben sözümü tuttum. Şimdi maratonumuz yeniden başlıyor. Yanımda mısınız?

Son sözleri coşkuyla çıkmıştı ağzından. Öyle yüksek sesle bağırmıştı ki, salonu dolduran kalabalık da aynı şekilde bağırarak karşılık verdi.

- Yanındayız!

Başkan, kürsüde duran viski dolu bardağı kaldırdı.

- Kadehimi hepiniz için kaldırıyorum. Şerefe! Dedi.

Konukları da "şerefe" diye çılgınca bağırırken ellerindeki kadehleri havaya kaldırmışlar, yüzleri kadehlerin arkasına gizlenmişti. Kürsüden aşağıya zoraki gülümseyen eşiyle birlikte inen başkan, konuklarıyla tek tek ilgilenmeye başladı. Konuklarına kadın erkek ayrımsız iltifatlar yağdırıyordu. Yürüdüğü tarafın sağında ve solunda duran, sırıtan konuklarına teker teker takılıyordu.

- Merhaba Dan. İyi görünüyorsun... Ooo Herald. Ne kadar zaman oldu görüşmeyeli? Aaahh! Bayan Clara, her zamanki gibi çok çekicisiniz. Kulağına doğru hafifçe eğilerek, mavi renk bir kadına bu kadar yakışır. Beğenilmiş olmanın verdiği mutluluğun çizgileri gülümsemesine yapışan Clara'nın giydiği tek parça elbisenin rengi deniz mavisiydi. İsmini hatırlamadıklarına ya da tanımadıklarına gülümseyerek selam vermekle yetinen Başkan, hemen yakınında olan ve iri siyah gözlerini dikmiş kendisine bakan zenci bir kadına doğru yürüdü. Üzerinde nar kırmızısı takım elbisesi vardı. Ohooo, Cris.. Esmerlerin en güzeli, aşığım size. Cris, çok iyi tanıyordu başkanını. Ben de size aşığım, dedi kırıtarak. Başkan, konuşmalarını kaleme alan basın danışmanına seslendi. Heyyy Bope, bu kadını sakın yalnız bırakma. Kaparlar haberin olsun.....

Kahkahaların yankılandığı Doğu Salonunun, heyecanlı, canlı, beklentileri yüksek insanlarca doldurulduğu apaçıktı.

Orada bulunanların hemen hepsi çok zengindiler ve bir şeyler koparmanın derdindeydiler.

Yardımcısının salonun kapısında görünmesiyle birlikte, kısa bir an için göz göze geldiler. Yanında bulunduğu konuklarından izin isteyerek indiği mermer merdivenlerden hızlı adımlarla çıktı. Merdivenlerin bitimindeki geniş sahanlıkta durarak misafirlerine "Görev beklemez arkadaşlar. Lütfen dileklerinizi yardımcılarıma iletiniz. Bana ulaşacaktır. Dört yıl önceki gibi, aynı heyecanı tekrar yaşamaya ve sonunda seçimleri kazanarak kutlamaya var mısınız?" Aldığı cevaptan mutlu olmuştu ve geldiği kapıdan çıkarak gözden kayboldu. Oval ofiste son derece önemli konukları vardı ve onu bekliyordu.

Bir çift göz, bakışlarını başkanın üzerinden, gözden kayboluncaya kadar bir saniye olsun ayırmamıştı.

Tuzak

Çanakkale Şehitliği Anıtı yükseldiği dört sütunun üzerinde muhteşem yapıtıyla "Burası Türk Yurdudur. Çanakkale geçilmez", diyordu ve Türk Milletinin gücünü tüm dünyaya haykırıyordu. Gelibolu Yarımadası'nın Çanakkale Boğazı'nın ucundaki, 18 Mart 1915'te Fransız ve İngiliz askerlerinin karadan çıkartma yaptığı Morto Koyu önündeki Hisarlık Tepesi üzerindedir. Birinci Dünya Savaşı sırasında yapılan Çanakkale Savaşlarında hayatını kaybederek şehit olan, iki yüz elli üç bin Türk Askerinin anısına yapılmıştır. Mimar, Doğan Erginbaş, İsmail Utkular ve Mühendis Ertuğrul Barla tarafından projelendirilmiştir. Altı yüz yirmi beş metrekarelik bir alanı kaplayan anıtın tabanı, her kenarı yirmi beş metre olan kare şeklindedir. Ayaklarının genişliği yedi buçuk metre olan dört ayak üzerine oturtulmuş olan yapının yüksekliği kırk bir metre yetmiş santimetredir. 17 Nisan 1954 tarihinde temeli atılmış ve inşaatı altı yıl sürmüş, açılışı 21 Ağustos 1960 günü yapılmıştır. Yüksekliği 41.70 cm. dir. Çanakkale Şehitleri anısına yapılan Anıtın altında SAVAŞ ESERLERİ MÜZESİ bulunmaktadır. Her yıl dünyanın hemen her köşesinden gelen binlerce insan tarafından turistik amaçlı olarak ziyaret edilmektedir.

Orta boylu, güleç yüzlü, genç delikanlının ayağında koyu gri, kumaş pantolon vardı. Pantolonunun kemeri siyah renkli ve iri tokalıydı. Cep telefonunu kemerine iliştirmişti. Bir kırmızı, bir beyaz, enine çizgili tişörtünü pantolonun içine sok-

muştu. Kare desenli montunun da önü açıktı. Fermuarını çekmemişti. Dikkatli bir şekilde anıtın etrafında yavaş adımlarla yürüyordu. Elinde kamera özelliği de olan dijital fotoğraf makinesi vardı ve anıtın dört tarafını dönerek görüntüsünü kaydederken dudaklarından Mehmet Akif Ersoy'un İstiklal Marşı'nda yazdığı dizeleri dökülüyordu.

" Kim bu cennet vatan uğrunda olmaz ki feda?"

" Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!"

" Canı, cananı, bütün varımı alsında Huda."

" Etmesin tek vatanımdan beni cüda".

Anıta birlikte geldiği kız arkadaşı yakın olan araç parkındaydı ve sabırsızlandığı hareketlerinden belli oluyordu. Otopark alanının hemen her köşesini birkaç kez yaya olarak dolaşmıştı.

- Çağrı, diye seslendiğini duydu ve ona bakmadan,

- Az kaldı, işim bitiyor, diye cevapladı.

Çanakkale Şehitleri Anıtının dört köşesini de dolaşarak, görüntülerini kameraya alma işini tamamlayınca, arabasının yanına doğru yürüdü.

Otoparkın dışındaki alanda park etmiş siyah boyalı, camları koyu renk filmle kaplanmış son model minibüsün içindeki bir çift göz hareketlerini izliyordu.

Belgin'le ayrı ayrı araçlarla gelmişlerdi Hisarlık Tepesine. Anıtın olduğu yere. Belgin, Çanakkaleliydi. Ortadoğu Teknik Üniversitesinde birlikte okumuşlardı. Çağrı Elektik, Elektronik Mühendisliğinde okurken, Belgin de Bilgisayar Mühendisliği okumuştu. Daha sonra ikisi de Askeri Elektronik Sanayi, ASELSAN' da çalışmaya başlamışlardı. Yanına geldi.

- Kusura bakma arkadaşım dedi, seni beklettim.

- Ne olur sen kusura bakma. Yeğenimin doğum günü var, mutlaka gitmeliyim. Yoksa bana küser.

- Belgin, bütün gününü bana ayırdığın için sağ ol. Mihmandarlık yapmasan ben bu kadar yeri üç günde gezemezdim.

Belgin, sesini alçaltarak,

- Sana bir şey soracağım ama sakın kırılma, olur mu?

- Seni dinliyorum.

- Son iki aydır, yüzün hiç gülmüyor. Çok mutsuz görünüyorsun. Seni üzen ne ise bilmek isterim. Üzüntünü benimle paylaşmak ister misin?

Belgin, aslında ondan çok hoşlanıyor ama biraz içine kapanık duran Çağrı'dan hamle göremiyordu. Hayatında biri var mı diye de çok merak ediyordu.

- Nasıl söylesem bilemiyorum ki? Dedi sesini alçaltarak Çağrı.

Belgin, kadınca tutkusuna yenik düşmüş,

- Çok mu güzel bir kız? Diye soruvermişti yanaklarına düşen al al iki elmayı saklayamadan.

Çağrı, çok zekiydi. Belgin, açıkça hayatında bir kadın olup olmadığını soruyordu.

- Hey, güzel kız. Bu bir teklif mi?

- Şey, ben seni üzgün görmeye dayanamıyorum da.

- Gönlünü serin tut. Hayatımda değil kadın, kadın kokusu bile yok. Çalışmaktan, okumaktan hiç fırsat bulamadım ki?

- Ne oldu o zaman sana da, bu kadar durgunlaştın?

- Gel, arabama oturalım.

Birlikte Çağrı'nın arabasına bindiler. Belgin, anlat bakalım der gibi gözlerine bakıyordu. Çağrı, yalnızca Aselsan daki yetkililere anlattığı konuyu ailesiyle bile paylaşmamıştı. Bir anda anlatma isteği doğmuştu içine

- Sana anlatacaklarımı kimseye söylemeyeceksin. Bana söz ver.

- Söz veriyorum.

Çağrı, derin bir soluk aldı, anlatmaya başladı. Belgin, tüm dikkatini ona vermiş gözlerinin içine bakıyor, söyleyeceğini her şeyi en ince ayrıntısına kadar duymak istiyordu

- İki ay önce, bir telefon aldım. Hiç tanımadığım bir adam benimle görüşmek istedi. Kızılay'da Rumeli Çorbacısı var biliyorsun. Beraber gitmiştik ya hani. Orada buluştuk beni arayan adamla. Basık burunlu, tombul suratlı, kel kafalı biriydi. Çorbalarımızı hiç konuşmadan içtikten sonra, "Amerikan hükümeti adına sana iş teklif etmeye geldim" deyiverdi bir çırpıda. Bir işimin olduğunu ve işe ihtiyacım olmadığını söyledim. O zaman, "beni iyi dinle Çağrı bey, dedi. Senin F-16 uçaklarını gizlemeyi başaran sistemi bulan kişi olduğunu biliyoruz. Üzerinde çalıştığın ve başardığın "Koruma Kalkanı" projenden de haberimiz var. Ya bizimle çalışacaksın ya da öleceksin. Sana bir ay süre, dedi, hızla ayağa kalktı, çekti gitti. Bir ay sonra beni yeniden aradı.

- Bizimle çalışmayı kabul ediyor musun? Diye sordu.

- Hayır, dedim.

- Bir gün, bir yerde, beni gördüğün an, Azrail'le tanışacaksın, dedi. O gün, bu gündür hiç keyfim yok.

- Güvenlikten sorumlu birimle konuştun mu?

- Konuşmaz olur muyum? Bir ay boyunca çok sıkı bir araştırma yaptılar, hatta evime açılan son telefonu kayda aldılar. Kızılay semtinde bir telefon kulübesinden arandığımı tespit ettiler. Hala konuyu araştırdıklarını söylüyorlar ama henüz beni tatmin edici bir sonuç alamadılar.

- Sıkma canını ne olur.

Belgin'in ses tonu yumuşacıktı. Çağrı, farkında olmadan başını onun göğsüne dayadı, gözlerini kapadı. Öylece kalakaldı bir süre, sonra toparladı kendini.

"Af edersin, ben ne yapıyorum böyle?

- Çağrı, haydi bize gidelim. Ankara'ya yarın akşam birlikte döneriz.

- Çok isterdim ama İstanbul'da olmam gerek. Çocukluk arkadaşımla neredeyse altı aydır görüşmüyoruz. Beni bekliyor, bu gece ona misafir olacağım.

- Nasıl istersen.

Gözlerindeki pırıltılar iki genç bedenin ateş yumağı haline geldiğini saklamıyordu. Çağrı, her zamanki gibi planlıydı.

- Ankara'da baş başa bir yemek yer ve yemekte, ikimizi konuşuruz, deyiverdi bir çırpıda.

- O yemeği sabırsızlıkla bekliyorum.

Çağrı'nın titreyen dudakları, Belgin'in al al yanağıyla buluştu. Sıcacıktı. Dudaklarını sıkıca bastırarak hissedilir bir öpücük kondurdu.

- Ankara'da görüşmek üzere, şimdilik hoşçakal.

İki özel araba, peş peşe hareket etti otoparktan. Siyah renkli son model minibüs de hemen arkalarından dar asfalt yola çıktı. Önden giden arabayı Belgin, kullanıyordu. Yolu iyi bildiği için hızını artırmıştı. İstanbul yol ayrımının kavşağına çabucak gelmiş ve Çanakkale istikametine dönüş yolunda durmuş, sol ön kapının camını yarı aralamış, Çağrı'nın gelmesini bekliyordu. Çağrının arabası da yanında durdurdu. Birbirlerine yarı açık camlardan "iyi yolculuklar", dilerken siyah minibüs, hemen yanlarından geçti. Ayrılık zamanıydı. Belgin Çanakkale'ye giderken ruhundaki acı, yerini tatlı bir heyecana bırakmıştı. Aynı duyguları taşıyan Çağrı, İstanbul yazan tabelanın yanından geçerken kilometre kontrolü yaptı "en az dört saat yolum var", diye söylenerek arabasının hızını artırdı.

Bu arada çakan şimşekle birlikte çisem çisem yağmur yağmaya başladı.

Arabasının oto teybini açtı. "Eylülde gel" isimli müzik parçası çalmaya başladı. Alpay, söylüyor bunu diye geçirdi

içinden. Şarkının ritimlerine ayak uydurdu. Bakımlı ellerinin ucundaki parmaklar ritimleri hafif dokunuşlarla direksiyonla paylaşıyordu.

Bomboş olan yolun sağ tarafı on metrelik uçurumdu ve kayalıktı. Karayolları yolun kenarına beton blokları döşeyerek kazaları önlemeyi, dahası azaltmayı planlamıştı. Çağrı, dikiz aynalarını kontrol etti, arkasından hızla gelen siyah renkli minibüsü gördü. Minibüs kısa sürede yanında bitivermişti. Geçmesi için iyice sağa yanaştı. Beton blokla arasında yarım metre kadar kalmıştı. Bir anda üzerine gelen minibüsü görünce frene bastı ama geç kalmıştı. Minibüs, Çağrı'nın arabasının sol tarafının ön kısmından hızla çarptı. Fren sesini bastıran bomba patlaması gibi bir ses duydu. Arabası direksiyonun emirlerine uymayı bıraktı ve önce ön tarafı havaya yükseldi, sonra arkası. Yolun sağındaki beton bloğa çarptı, onu aştı ve uçurumun yamacında takla atarak yuvarlanmaya başladı. Kayaların üzerine çarpa çarpa yuvarlanan araba uçurumun sonundaki bodur ağaçlara takılarak durdu. Kazanın etkisiyle bir an kendini kaybetmiş olan genç adam güvenliğini her zaman ön planda tuttuğu için sıkı sıkıya takılı olan emniyet kemeri ve önceden özel olarak yaptırdığı koltuk ve tavan döşemesinin sayesinde yara almadan kurtulmuştu. Bir yandan "birazdan kendime gelirim" diye söylenirken bir yandan da yavaşça emniyet kemerinin tokasına bastı. Tam kapıyı açacakken duyduğu motor sesiyle başını kaldırdı. Çarpmanın etkisiyle uçuruma yuvarlanan beton bloğun boşalttığı alanda siyah minibüsün içinden bakan yüzü ve elinde tuttuğu antenli küçük kutuyu gördü. Aynı anda içinde bulunduğu arabası infilak etti.

Çağrı'nın minibüsün açık camından gördüğü son insan yüzü, önde oturan, basık burunlu, tombul suratlı, kel kafalı birinin yüzüydü.

Oval Ofis - Beyaz Saray

Solomon Dany, başkanın aksine smokin giymemişti, mavi takım elbiseliydi. Sarhoş olmasa da, alkolik denecek kadar çok içki içiyordu. Favori içkisi viskiydi. Günde bir yetmişlik götürüyordu. İçkinin hediyesi olan şişko göbeğini saklamayı başaran, iyi bir İtalyan terzisi vardı. Elbiselerini özel olarak ona diktirirdi. Oval ofise önceden gelmiş her zamanki gibi buzlu viski içiyordu. Hiç üşenmeden içkisini kendisi alır, sertliğini sevdiği gibi ayarlardı. Ofisin ceylan derisi koltuklardan iki kişilik olanına oturmuştu. İçeri giren başkanı görünce,

- Hoş geldin George, dedi. Ön adıyla hitap etmişti. Solomon Dany, yerinden bile kalkmamıştı. Her zamanki gibisin. Takım elbisen ve rugan ayakkabıların. Uyumun bu kadarına pes vallahi.

- Sağol Solomon. Sen de hoş geldin.

- Bu kadar acil olan ne George? Dünyanın öbür ucundan geldim.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanının ses tonu yüksekti. Kızgınlığı yansıtıyordu.

- Seninle daha önce de konuştuk. Ne çabuk unuttun Solomon?

Solomon Dany, ağız dolusu bir yudum çekti buzlu viskiden.

- Unutmadım arkadaşım, unutmadım. Türkiye ha! Sorun yine aynı. Çok takıntı yaptın son günlerde bu konuyu George.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı yine yüksek sesle konuşuyordu.

- Türkiye değil Solomon. Türk Ordusu. Nasıl bu kadar iyi olabilirler anlamıyorum?

Boğazını gürültülü bir şekilde temizleyen Solomon Dany, alaylı bir ses tonuyla,

- Neyi anlamıyorsun? Diye sordu.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, başını çevirdi, kıstığı gözleriyle en yakın dostuna bakarak,

- Türkler, dedi. İki ay önce anamızı ağlattılar. Kerkük'te özel kuvvetlerimizi esir aldılar. B-52 ağır bombardıman uçağımızı düşürdüler. Theodore Roosvelt uçak gemimizi batırdılar. Allah'ım, Allah'ım bir bilsen Solomon, geceleri uyuyamaz oldum. Eğer Türklerden intikamımızı alamazsam yaşayamam. Beni anlıyor musun? Yaşayamam.

Solomon Dany, ilk kez ayağa kalktı. Başkanın gözlerindeki bakışı, kini beğenmemişti.

- Sen ne diyorsun George? Aklını mı kaçırdın? Yoksa nerede olduğunu unuttun mu? Amerika Birleşik Devletleri Başkanısın sen. Heyyyyy, orada kimse var mı? Sakin ol bakalım.

Solomon Dany'nin bağırması işe yaramıştı. Biraz olsun sakinlemişti.

- Evet ama seçimlere çok az zaman kaldı. Yapılan kamuoyu araştırmaları ikinci sırada olduğumu gösteriyor. Bu şekilde seçimleri kazanmamız çok zor. Dün sağlık kontrolleri için Houston'daydım. Beni protesto edenlerden birinin elindeki pankartta, " Houston'u yerle bir eden adam, defol! " bir diğerinde ise "Roosvelt'i batıran adam, Defol!", yazıyordu. Ülserim azdı, dayanılmaz acılar çekiyorum. Bütün bunların sebebi Türkler ve Türk Ordusu..

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, konuşurken kendini kaybetmişti. Solomon Dany'nin otoriter sesi yeniden duyuldu.

- Yeter George.

Başkan, konuşurken küçük adımlarla oval ofiste gidip geliyor, volta atıyordu. Solomon Dany'nin sesi adımlarını durdurmuştu.

- Neden bu kadar öfkelisin? Görmeyeli ne olmuş sana böyle? Tanımakta zorlanıyorum. Bu kez Solomon Dany, bağırıyordu. Otur şuraya.

Başkan, özel bir emir almış gibi uyguladı. Solomon Dany'nin yanındaki koltuğa ilişti. Ağlamaklı bir sesle.

- Öyle bir savaş istiyorum ki, Türkler bir daha belini doğrultamasın. Amerika Birleşik Devletleri'nin kölesi olsunlar.

- Önce sakin ol bakalım. Nasıl bir plan hazırladın yavaş yavaş anlat, ben de öğreneyim de fikirlerimizi geliştirelim, birleştirelim.

- Tamam, dedi başkan. Anlatmaya başladı. Sen, kökeni Kuzey Irak'a dayanan birisin. Oradaki aşiretler üzerinde etkin oldukça fazla. Lojistik destek olarak en rahat noktamız Irak. Barzani'nin peşmergelerini Türkiye'ye saldırtmak senin görevin olacak. Barzani ve aşireti sana hayır demez. Ne dersen yaparlar.

Solomon Dany, sırıtarak.

- Türkiye'ye güneyden saldırmayı düşünüyorsun ha? Bu yetecek mi?

- Hayır, dedi Başkan. Biraz sonra Savas Kopulos gelecek. Planımın içine o da dâhil.

Son kelime ağzından çıktıktan sonra siyaha yeni boyattığı beyaz saçlarını avuçladığı ellerinin arasından başını yukarıya kaldırmadan Solomon Dany'nin gözlerinin içine baktı. Solomon, kıvrak zekalıydı.

- Seni kurnaz tilki, seni, dedi. Yunanistan'ı yeniden, ikinci kez Anadolu'ya, Türklere saldırtacaksın ha?

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, gözlerinin altında irileşen torbaları, baş ve işaret parmağıyla sıvazladı. Gülümsedi, gamzeleri derinleşmişti.

- Nasıl plan? Hoşuna gitti mi?

- Gitmez mi hiç? Güneyden Kürtler, batıdan Yunanlılar. Harika George, harika plan.

Başkanın sesi heyecanlıydı, coşmuştu.

- Bir cephe daha olacak. O cepheyi de senin adamın, David Kegan halledecek.

Solomon Dany, iyi dost olduğu David'in bütün yatırımlarını İngiltere'nin desteğiyle Güney Kıbrıs'a yaptığını biliyordu.

- Kıbrıs ha! Aman tanrım George. Seni kurnaz tilki, kurnazların piri. Çok muhteşem bir plan hazırlamışsın. İngiltere ve İsrail de katkı verecek desene. Çok güzellllll. Peki, kimlerin haberi var?

- Şu anda bir tek sen biliyorsun.

Daha önceleri yaptığı her gizli toplantıda Amerikan bayrağının üzerine konulmuş İncilin üzerine el bastırarak yemin töreni yaptırırdı. Bu kez yemin töreni yapmamıştı.

Solomon, burun deliklerinin üzerine sağ elinin iki parmağını sürttü.

- Ara sıra burnum çok kaşınıyor, kıllar yüzünden. Yardımcına, Dış İşleri ve Savunma Bakanına ne zaman haber vereceksin?

- Zamanı gelince.

- Savas Kopulos ve David Kegan ne zaman gelecek?

- Gelmiş olmaları lazım.

O sırada kapı vuruldu. Baş danışmanı kapıda göründü.

- Efendim, Bay Kopulos, Bay Kegan geldiler.

- Al içeri, bekletme.

İki konuk ard arda oval ofise girdiler. Eller birleşti.

Groscia Adası - İspanya

Nancy, elindeki tostla meyve suyu dolu bardağı, yatakta kendisi gibi çırıl çıplak uzanmış genç adama uzatarak.

- Al aşkım, dedi, karşısına oturdu.

Yeni duş almışlar, vücutları ıslaktı. Gece boyunca uyanıp uyanıp sevişmişlerdi.....

Sahile en yakın bungalovda kalıyordu barmen Veli. Kanarya adalarının yaz kış eksik olmayan konuklarına değişik tatlar sunduğu kendisine ait özel bir mini bar işletiyordu. İyi bir barmendi. İngiltere'de yapılan Dünya Barmenler Yarışması'nda, dünya birincisi seçilince hayatı değişmişti. Türkiye'ye dönünce Ankara'da çalıştığı Fantezi barda uzun boylu, karakaşlı, kara gözlü bir kişi hazırladığı içkiyi içerken,

- Bu işi yurt dışında yapmak ister misin? Diye sormuştu.

- Ben sizi tanıyorum bayım.

- Ben sizi tanıyorum. Siz, dünya birincisi barmen Veli'siniz.

- Gazeteler beni haber yapmışlardı.

- Siz barmenlerin pirisiniz. Kendi yeriniz olsa, iyi olmaz mı?

- Bu barda yüzde otuz hissem var, dedi Veli. Yani benim sayılır.

- Yüzde yetmiş çok ciddi bir rakam, dedi karşısında duran adam. Yaz kış turist kaynayan Kanarya Adalarında yirmi dört saat açık, kendine ait bir bar işletmek istemez misin?

Barmen Veli'ye fikir çok cazip gelmişti, ama parası yoktu.

- Buna benim gücüm yetmez. Maddi durumum o kadar iyi değil.

- Parayı ve yeri ben sağlarım. Düşün, taşın ve beni ara.

Adını bile söylemeyen adam, kartını uzattı. İçkisinin kalanını bir yudumda bitirdi, arkasını döndü ve bardan çıktı. Barmen Veli, üç gün sonra kartı veren adamı aramıştı.

- Sizinle Kanarya Adalarındaki bar işini görüşmek istiyorum, demişti.

Görüştüğü kişinin Genelkurmay Başkanlığı "BB" istihbarat timinin komutanı Albay Buğra, olduğunu kısa süre sonra öğrenmişti. Kardeşi Yarbay Boran'ı da tanıması uzun sürmemişti. Kısa süre içinde çok sıkı fıkı olmuşlar ve bir gün iki kardeşe;

- Ben sizleri tanımadan önce ne kadar boş yaşadığımın hiç farkında olmamışım. Tamamen kendini düşünen, Millet ya da Memleket neymiş, ne değilmiş bu duygulardan uzak biriydim. Açıkçası hiçbir işe yaramıyormuşum. Oysa şimdi, beni ben yapan değerleri öğrendim. Bu yaşıma kadar ailemin nereden geldiğini bile araştırmamıştım.

- Ailen nereliymiş.

Soruyu Yarbay Boran, sormuştu.

- Bulgaristan'ın Şumnu şehrinden muhacir olarak gelmişler.

- Bizimkiler de bin dokuz otuz dört yılındaki göçle Bulgaristan'ın Yenipazar şehrinden gelmişler. Neredeyse akraba çıkacağız.

- Gurur duyarım, mutlu olurum, demişti.

Groscia adasına, iki yıl önce gelmişti ve adını taşıyan "VELİ BAR"ı işletmeye başlamıştı. Önceden hazırlanmış işi onu bekliyordu. İspanya'nın batsında, Atlas Okyanusunun kollarındaki bu küçük adaya gelmeden, hemen her gün on saat ders çalışmış ve bir buçuk ay içinde İspanyolca öğren-

mişti. Öğrenme hızına kendisi bile inanamamıştı. Ayrıca yeni görevini de öğrenmişti. Görevi, Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine faaliyet gösterenler hakkında bilgi toplamak ve "BB İstihbarat Merkezine" ulaştırmak ve oradan gelecek emirlere harfiyen uymaktı. Gerektiğindeyse misafir olarak gelenleri barındıracak ve lojistik destek sağlayacaktı. Emirlere uyması gerektiğini ve uymayanların sonunu biliyordu.

Yalnız kendisinin kullanabildiği parmak izini tanıma sistemiyle çalışan cep telefonuna gönderilen kadın resminin altında "Nancy Teer" yazıyordu. Telefonun konuşma tuşuna bastığında Yarbay Boran'ın sesini duydu.

- Resimdeki kadın Amerika Birleşik Devletleri Başkanının seçim kampanyalarının gizli para kasası Solomon Dany adındaki adamın sekreteri. Solomon Dany, Groscia adasının güneyinde büyük bir malikânesi var. Adamın resmini telefonuna göndereceğim. Nancy, onun her türlü programını yapar ve görüşmesini ayarlar. Nancy oradaysa, Solomon Dany'de oradadır. Kadının özelliklerini, bilmiyoruz. Onunla ilişki kurmanın yolunu bul.

- Anlaşıldı efendim.

Emri alır almaz kısa bir araştırma yapan barmen Veli, onun çok lüks yerlere takıldığını öğrenmişti. "DOG DISCO-Köpek Disko" adanın en lüks ve pahalı eğlence merkeziydi. İçeri girmek için çok lüks bir araban olması ve elli dolarlık otopark ücretini peşin ödemen gerekiyordu. Kapıdaki dört kişi, ikişer metre boyunda dev Portekizli korumalardı. Yayan gelmişti ve yanlarına yanaştı. Şık kıyafetini giymişti.

- Merhaba arkadaş, dedi.

İri kıyım koruma, merhaba bile demeden, ekşi limon yalamış suratıyla,

- Ne istiyorsun? Diye sordu.

- Ben sahildeki VELİ BAR'ın sahibiyim. Dog Disco'nun adanın en güzel eğlence yeri olduğunu öğrendim. İzin verirseniz içerisini görmek isterim.

İri kıyım koruma arada sırada sık sık değiştirdiği sevgilileriyle sahildeki bara gidiyordu.

- Evetttt, dedi. Şimdi seni hatırladım. Yüzündeki ekşimiş ifade kaybolmuştu. Bize içki hazırlayan barmensin sen. Hatta bir keresinde "bu da benden olsun", diyerek bize içki ısmarlamıştın.

Gülümseyince esmer tenine inat bembeyaz dişleri çıkmıştı meydana.

Veli, hatırlamıyordu ama sık sık bedava içki verdiği oluyordu. "Bu olay dünyanın her yerinde işe yarar", demişti Yarbay Boran. O da uyguluyordu.

- Ben misafirlerimi iyi ağırlamaya özen gösteriyorum. Bu yüzden sahibi olduğum bar, her gün dolu oluyor.

- Küçük ve şirin bir yeriniz var. Benimki çok beğenmişti. İri kıyım adam, sevgilisini kastediyordu. İçeriye girebilirsiniz, dedi kenara çekilerek.

- Teşekkür ederim, diyen Veli yana çekilen iri kıyım adamın yanından fildişinden yapılmış saç örgüsü kapı filesinin içinden girerken korumanın,

- Adım Rıchard, bundan sonra daha sık gelirim, merak etmeyin, dediğini duydu.

- Beklerim dedi Veli. Sesini daha da yükselterek, "Dost kazanmak iyidir. Her zaman beklerim."

Richard'ın çenesi düşmüştü. Belki de sohbetini sevmişti. Sürekli kapıda nöbet tutmak ve içeriye girip çıkanlarla fazla konuşmadan ilgilenmek canını sıkıyor olmalıydı.

- Sen nerelisin Veli?

- Türkiye. Ben Türküm.

- Oooooo. Bu yaz Marmaris ve Bodrum'da tatil yaptım. Memleketiniz bir cennet.

- Sağ ol Richard, görüşelim.

Dışarıdaki ilk kapı açıldı, hafif bir müzik sesi duyulmaya başladı. İkinci kapıya varmak için dört metre genişliğinde ve

en az beş metre uzunluğundaki holü geçmesi gerekti. Oradaki iki kanatlı kapı açılınca alışmak için zamana ihtiyaç duyacağı yüksek titreşimli disko parçalarının nağmelerini duydu ve içeriye girdi. Gözleri loş ışığın etkisiyle kamaştı. Bir an bekledi kapının girişinde ve yavaş yavaş gözleri alıştı içerinin loş ışığına. İğne atsan yere düşmeyecek bir kalabalık müziğin ritmine ayak uydurmuş eğleniyordu. Havalandırması çok iyi olmalıydı ki, itici, hoş olmayan bir koku bile yoktu. Önünde inmesi gereken üç tane geniş merdiven vardı. Dikkatlice indi merdivenlerden. Oldukça geniş olana mekânın giriş kapısının tam karşısına hazırlanmış olan sahnenin üzerinde üç yarı çıplak kadın vardı. Striptizci olmalıydılar. Seksi dans olarak adlandırılan şovlarını yapıyorlardı. Sahneyi, üzerinde sürekli dönen ışık topu aydınlatıyordu. Bir an mor, bir an sarı, bir an mavi oluyordu sahne ve göstericiler. Kırmızı, beyaz, sarı, mavi, turuncu renkler birbiri ardınca turluyordu sahnede ve sonra bir anda parlak beyaz ışıklar yerlerini alıyor sonra tekrar ışık topuna sırasını devrediyordu. Birkaç dakika sürdü seyretmesi gösteriyi ve gösteri sona erdi. Sahnenin iki yanında dev kolonlardan geliyordu o bir anda kesilen müzik sesi. Görünmeyen bir DJ'nin sesi duyuldu.

- Hareket geliyor. Canlı, capcanlı, hareketli, neşeli..İşte muhteşem beşliiiiii..

Sahnenin yanından başlayan bar salonun her iki yanından giriş kapısının yanından üst katlara çıkan merdivenlere kadar uzanıyordu. Her iki barda da ikisi erkek, biri kadın üçer barmen vardı. Arı gibi çalışıyorlardı. Merdivenlere bakınca, gözleri üst kata inen ve çıkanlara takıldı. Bir gün kendisini buraya davet eden adını bilmediği bir barmen "Sevişmek isteyenler yüz dolar karşılığında odaları kullanabiliyor. Hem biliyor musun, yatakları yumuşacık ve banyoları jakuzili", demişti. "Bir gün görürüm odaları da", diyerek söylendi.

Gözleri, hafif kilolu, beyaz tenli, kahverengi saçlı üzerinde omuzları açık yavruağzı renkte uzun etek olan bir kadını arı-

yordu. Lüks bir BMW 7.20 ile beş dakika önce gelmişti. Arabasını park görevlisine uzattığı yüz dolarlık banknotla birlikte teslim etmiş ve kendinden emin bir şekilde iri kıyım korumaların arasından içeriye girmişti.

Hareketli ritimleri olan bir melodiyi sahnede hem çalıp hem söyleyen beş kişilik grup, olduğu yerde zıplayan herkesi başına toplamıştı. Gözleriyle kalabalığı tek tek taradı. Aradığı kadın yoktu. Başını girişin solundaki bara doğru çevirince, kendisini süzen bir çift gözü gördü önce, sonra yavruağzı elbiseyi fark etti. Hiç bozuntuya vermeden o tarafa doğru yürüdü. Nancy, hala ona bakıyordu gözlerini ayırmadan. Bu açık bir davetti. Aralarında bir sandalye bırakarak oturdu.

- İyi akşamlar, dedi gülümseyerek.

- İyi akşamlar diyerek karşılığını verdi Nancy, ama gülümsememişti.

Hala arzulu gözleri üzerindeydi. Tanımaya, güvenmeye çalışıyor gibiydi. Dog Disco'nun Barmeni bir anda coşkuyla;

- Ooooo Veli, dedi. Dünya birincisi barmeni burada görmek ne büyük şeref, ne büyük mutluluk.

"Dünya Barmenler yarışmasından tanıyor olmalı" diye geçirdi içinden Veli. "Beni tanıdığınıza sevindim, dedi. Adınız ne?"

- Cortes. Takma adım da "Kara Çocuk." Yarışmada birlikteydik.

- Öyle mi? O zaman bana yarışmaya katıldığın kokteylinden verir misin?

- Elbette, hem de zevkle.

Eline aldığı her şişeyi havada birkaç kez döndürüyor, izleyenlerin hayranlık dolu bakışlarını sevimli, cana yakın gülüşüyle karşılıyordu. Çok çabuk hazırladığı kokteyli sunarken,

- Kara Çocuk, kokteylimin de adı dedi. Eğilerek alçak sesle, beni jüri hemen eledi. Lütfen hatasını söyler misin? Bu beni çok sevindirir, diye de ekledi.

Barmen Veli, bir yudum aldığı kokteyli ağzında gezdirdi, gezdirdi.

- Alkolü az, portakal suyu fazla, ananas tadını değiştirmiş, biraz havuç ve elma suyu ilave etmelisin. Bunları yüksek sesle söylerken Nancy'nin gözlerinin içine bakıyordu. Sonra bakışlarını genç barmene çevirdi.

Cortes, çok mutlu olmuştu

- Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Burada ne arıyorsun?

- Sahilde küçük ama çok hoş bir barım var. "VELİ BAR"

- Adını duymuştum. Gidenler çok övüyorlar. Orası senin ha! Bravo!.

Nancy, konuşulanları dikkatle dinliyor, gözlerini Veli'den ayırmıyordu.

Barmen Veli, bir anda kadına döndü ve..

- Siz de benim gibi yalnız mısınız bayan? Diye soruverdi.

- E..e..evet. Kekeleyerek cevap vermişti.

- Adım Veli. Barmen Veli.

- Benim de Nancy. Sekreter Nancy.

Kara Çocuk barmen Cortes, içkileri önlerine uzattıktan sonra devre dışı kalmıştı. Yarım saatten fazla sohbet ettikten sonra sıkı fıkı olmuşlardı. İlişkileri bir yıldır sürüyordu. Nancy, patronuyla adaya geldiğinde soluğu Veli'nin yanında alıyor, kendisini onun kollarına atıyordu. Tatlı sert sitemi de oluyordu.

- Seninle birlikte olmak çok hoşuma gidiyor. Sen de ara sıra Washington'a gelsene. Orada çok yalnız kalıyorum ve üzülüyorum, diyerek sitem ediyordu.

Tostlarını meyve suyuyla yiyip içtikten sonra yeniden sevişmeye başladılar. O sırada Nancy'nin telefonu zırlamaya başladı. Açtı,

- Alo. Bir an karşı tarafı dinledikten sonra,

- Tamam. Hemen geliyorum, dedi. Suratına öfke hakim olmuştu. Daha dün geldik ya. Bu nasıl iş şimdi.

Barmen Veli, sakin bir ses tonuyla.

- Ne oldu tatlım? Diye sordu.

Nancy, kızgındı.

- Bay Solomon, en az on gün kalırız demişti. Kesin buz adam çağırmıştır. Yoksa hiçbir güç onu geri döndüremezdi. Benim patron genç karısından çok korkar.

Barmen Veli, duyacağını duymuştu.

- Acele edelim o zaman, dedi. Dudakları birleşti.

Albay Buğra'nın cep telefonu titremeye başlayınca yükselen ses odada yankılandı.

- Alo.

- Ben Barmen. Kadın arkadaşım dün gece gelmişti. Bu gün apar topar geriye dönüyor. Kesin emin olduğunu söyledi. Buz adam geriye çağırmış.

- Sağol Barmen. İşlerin nasıl? İyi mi?

- Çok güzel efendim.

- Hoşça kal.

Veli, bungalovundan çıkıp balıkçı Mortines'in yerine doğru yürümeye başladı. Balıkçıyla iyi dost olmuşlardı.

Albay Buğra, çalışma odasındaki masasının üzerindeki bilgisayarın tuşuna dokundu. Ekranda "Amerika Birleşik Devletleri Başkanı" yazısı göründü. Şu an nerede olduğundan, gezi programlarının tamamı yazıyordu. "Destekleyenler" bölümünün üzerine getirdi kursörü, tıkladı. İki yüzden fazla isim alt alta sıralandı. Solomon Dany, dördüncü sıradaydı. "Şu an Nerede" soru kutucuğunun karşısındaki alana " Washington'a gidiyor," diye yazdı.

BB İstihbarat Timinin komutanı Albay Buğra, önemli devlet başkanlarını ve onları iktidara taşıyan para bakımından güçlü isimleri dünyanın neresinde olursa olsun dakika dakika izliyordu.

Karar

Azılı Türk düşmanı Solomon Dany, yüz kiloyu aşkın vücudunu deri koltuktan kaldırmakta hiç zorlanmadı. Heybetli görünüşü ilk görüşte, ağır aksak yürüyebilecek biri fikrini oluşturuyordu, ancak; günlük sporunu hiç aksatmayan beyaz tenli, mavi gözlü bu adam aynı zamanda çok da zekiydi. Bir gördüğünü bir daha unutmayan, bir duyduğunu yeri geldiği zaman hatırlayan, bakışlarını karşısındakinin gözlerine sokan ve hiç kaçırmayan, çelik gibi sağlam sinirleri olan biriydi. Tek zaafı, sürekli giydiği parlak mavi renkli takım elbisesiyle, devamlı içtiği buzlu viskiydi.

Dostunun dört yıllık dönem içinde Başkan seçilmesi için cebinden beş yüz milyon dolar harcamıştı. Misli misli de geriye almıştı. Baş danışmanın açtığı kapıdan ilk giren Savas Kopulos oldu. İnce uzun boyluydu. Yüzü uzun, kaşları kalın, burnu iriceydi. Göçük yanakları, elmacık kemiklerini meydana çıkarmış, gözleri iri yuvalarında kaybolmuştu. Siyah smokin giymişti. Ayakkabıları rugandı. Rugan ayakkabı modası, Savas Kopulos için geçmiyordu.

- Sayın Başkanım, diyerek elini uzattı.

- Hoş geldin Savas. Elini sıkan Amerika Birleşik Devletleri Başkanı gülümseyerek, En çok istediğin şeyi yapacağız, dedi.

Başarısız " BUZ HAREKATI" nın ardından özel olarak yaptığı ziyarette Savas Kopulos,

- Keşke bana haber verseydiniz. Türkleri darmadağın etmek için Yunanistan'ı hazırlar, onları harekete geçirirdim. Türkiye yi yenerek Helenizm'i yeniden kurmak bize nasip olurdu, demişti.

Başkanın ağzından çıkan sözler onu çok heyecanlandırmıştı.

- Ciddi misiniz, sayın Başkanım? Diye sordu. Başkanın gözlerinin içine bakıyordu.

- Evet. Hem de çok ciddiyim. Geç, şöyle otur, diyerek Solomon Dany'inin yanındaki boşluğu işaret etti.

Savas Kopulos, her zaman saygı duyduğu Solomon'a elini uzatırken,

- Siz de hoş geldiniz efendim, dedi.

Başkan, Savas'tan sonra içeri giren, orta boylu, hafif tombul David Kegan'ın elini sıktıktan sonra,

- Sen de geç otur David. Kare tamamlandı. Muhteşem dörtlü yine ve yeniden bir arada. Önce bir şeyler içelim, içerken de konuşuruz.

Buz kovası ağzına kadar buz doluydu. David Kegan, aralarında en genç olanıydı. Başkan,

- Bu iş sana düşüyor David, dedi. İçkilerimizi dolduruver.

David Kegan, üniversite yıllarında okul masrafını çıkarmak için lokantalarda ve barlarda garsonluk yapmış, hem çalışmış, hem okumuştu. Elleri bu işlere yatkındı. Kristal bardakları hızla dizdi masaya. Buz kovasının kapağını kaldırdı, dört bardağa dörder küçük buz ve yarısına kadar viski doldurdu.

- Herkes masanın etrafına, diyen başkan, eline aldığı kristal kadehi havaya kaldırarak,

- Beraberliğimizin şerefine, dedi gür sesle.

Üç özel dostu, iktidara onu taşıyan para babaları, savaşların kanıyla beslenen vampirler de,

- Şerefe!

- Şerefe!

- Şerefe! Diye bağırdılar sırayla. Kadehler tokuşunca çıkan bardak şakırtısı bağırışlarına karıştı.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı,

- Dostlarım, dedi. Birkaç kez yutkundu. İki ay önce Türklerle yaptığımız savaşı kaybettik. Sebebini hala anlayamadığım bir şekilde ve inanılmaz bir hızla her saldırı noktamızda kaybettik. En acısıysa bir B-52 bombardıman uçağımızın düşürülmesi ve Theodore Roosvelt uçak gemisinin batırılmasıydı. Strateji hatamız yoktu ve her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamıştık. Tek sorun Türk askeriydi. Nasıl davranacak ve teknolojiyi nasıl kullanacağıydı. Güçleri ne kadardı ve ne kadarını gizlemeyi başarmışlardı. Ya da bizim bilmediğimiz nelere sahiptiler. Sorular bunlardı. Cevaplarını öğrendik ama bize pahalıya mal oldu. Bunları hepiniz biliyorsunuz. Bilmediğimiz konular içerisinde en acısıysa, B-52 ağır bombardıman uçağımızın uçuş yüksekliğinde yapılan uçuş hazırlıklarını nasıl gizlediler hala anlayabilmiş değilim. CIA bu konuyu atladı diyelim, ulusal güvenlik birimimiz NRO (National Reconniacense Office) bunu nasıl atladı, öğrenemedi, anlayamıyorum. Türkler bizi yanlış istihbaratla avladılar.

Sinirden yanakları oynayan Solomon Dany, sabredemedi.

- B-52'lerle ilgili olarak söylediğin konu ne George?

- Jet uçakları, B-52 uçaklarının uçuş yüksekliğine çıkamıyor. İnsan bünyesiyle ilgili bir şeymiş. Pilotlar bayılıyormuş. Türkler, "sekiz uçaklık yüksek irtifa uçakları imha filosu", yani B-52 bombardıman uçağı, imha filosu oluşturmuşlar. Bu kadar sayıyla bizim uçağımızı imha ettiklerine göre, bu yüksekliğe çıkan pilotlarının sayıları en az üç katıdır diye tahmin ediyoruz. Belki de daha fazla.

Solomon Dany burnundan soluyarak, dişlerinin arasından yılan gibi tısladı.

- O işin kolayı var. Pilotları ortadan kaldırırız, olur biter.

- İki aydan bu yana bu özel pilotların isimlerine ulaşmaya çalışıyoruz. Başaramadık. Bulsak, hemen halledeceğiz.

- Neden? Satın alınacak savaş pilotu bulamıyor musunuz.?

- Türk ordusunda mı? Sen bizim ordumuzla karıştırıyorsun. Türkler'de vatanlarına karşı kırılmaz bir sadakat var. Bunu yüz yıldır aşamıyoruz.

- Paranın satın alamayacağı hiçbir şey yoktur.

- Hadi sen bul da görelim. Bu konuda bir tane gerçek bilgi vereni bul, sana ne istersen alacağım. Bana bunları CIA başkanı söyledi.

Solomon Dany,

- CIA'nın başındaki ne diyor? Diye sertçe sordu.

CIA'nın başındaki Olof Sent'e çok kızıyordu. Avrupa'da şirketinden yüklü miktarda rüşvet isteyen Fransız Mafyasına karşı onu korumamışlardı.

Başkan, emrinde çalışan ama kendisinden bilgi sakladığına emin olduğu ve görevden aldığı önceki istihbarat şefinin yerine CIA'nın başına yeni atadığı yakın dostu ve kendisi gibi diplomat kökenli olan Olof Sent'e çok güveniyordu.

- Olof Sent'e hala kızgınsın ha? Onu göreve yeni getirdim. Adamı sevmediğini biliyorum ama ona zaman vermeliyiz. En güvendiğim kişi beni aldattı. 25 numaralı raporu önüme koydular, beni yanlış yönlendirdiler. O raporun etkisiyle Türklerle kapışınca "rapor uydurma", deyip işin içinden sıyrıldılar. Bu günkü sıkıntıya düşmemize sebep oldular. Biraz sabırlı ol Dany, sabırlı ol. Biraz zaman vermeliyiz Olof Sent'e. Fırsat tanımalıyız. Öyle değil mi?

Soluklanan Başkan, bu arada viskisini yudumladı.

- Şimdi beni iyi dinleyin. Sizi buraya çağırmamın nedeni, Türklerle yeniden savaşma isteğimdir. Hem dünyada, hem de kendi halkımızın gözünde kaybettiğimiz saygınlığımızı ve seçmen oyunu kazanmak için onlarla daha geniş bir alanda savaşmalıyız. Sizi onun için bir araya getirdim.

Karşısındaki üç adam pür dikkat kesilmişler, sırdaşları ve dostu oldukları, ABD Başkanını dinliyordu.

- Seninle başlıyorum Solomon. Sen Kürt kökenlisin ve Kuzey Irakta çok seviliyorsun.

Yahudi ırkını her şeyin üstünde gören Solomon atıldı.

- Ben Yahudiyim, dedi. Kürt mürt değilim tamam mı?

- Tamam, sinirlenme. Bunu sen biliyorsun. Irak'ın kuzeyindekiler seni Kürt ve onların dostu biliyorlar. Onlar senin emrinden çıkmaz. İstediklerini çok buluyorsun ama geçici olarak vermekten ne çıkar.

Solomon Dany, Başkanının ne demek istediğini anlamıştı, ama diğer ikisi konuyu bilmedikleri için meraklanmışlardı.

Savas Koplulos,

- Her şeyi açık konuşalım, deyince Amerika Birleşik Devletleri Başkanı,

- Gizli bir şey yok Savas. Iraklı Kürtler "Kürdistan" devleti istiyorlar. Solomon ağabeylerine her gün yalvarıyorlar ama o, hayır diyor.

- Doğru hareket ediyor Başkanım, dedi Savas Kopulos. Orada Kürdistan kurulmasına izin verirsek tek kuruşluk petrol alamayız ve sonunda o bölge Türkiye ile İran'ın arasında bölünür.

- Ben de devlete izin verelim demiyorum arkadaşlar. Üzerinde Kürdistan yazılı mührü kullanmalarında ne sakınca var.

Üç adam da cevap vermedi. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı sesine yüklediği coşkuyla sürdürdü konuşmasını.

- Kürtleri Türkiye'ye güneyden saldırtacağız. İçerideki akrabaları da içeriden vurur. Türkler iki ateş içinde kalır ve güney cephesinde kaybeder.

- İçeriden yardım nasıl alacaklar. Bu konuda ciddi kuşkularım var, dedi Solomon. Bizzat bana söylenenlerde ise Kürt aşiretlerinin pek çoğunun Türk Devletinin yanında olduğudur. Hatta dahası Kuzey Irak'taki aşiretlerin tamamına yakını Türklerin yanındadır.

- Dostum, seninkiler diğer aşiretleri yanlarına almayı başarsınlar. Onlar kullanılmak için yaratılmışlardır, kafaları fazla çalışmaz. Yıllar önce dedeleri, şimdi de kendileri kullanılıyor. Geçmişte Türkiye de yaşanan en önemli isyan 1925 yılındaki Şeyh Sait isyanıydı. Şeriat isteriz diye ayaklanan Kürtler orada çok güzel kullanılmış ve Musul ile Kerkük Türklerin elinde kalmaktan kurtulmuş. O tarihten bu yana İngiltere'yle birlikte seksen yıldır bölgenin petrolünü emiyoruz. Türklerin dişli olduğunu Kurtuluş savaşında görmüştük. Ardından 1937 de Dersim'de isyan çıkartıldı. Amaç, Hatay'ın Türkiye'den koparılmasını temin etmekti ama bizimkiler bunu başaramadılar. Mustafa Kemal çok akıllıymış, çok. O kadar hasta yatağında o işi de halletmiş. Yine bizimkiler son olarak bakmışlar ki Türkiye inanılmaz bir güçle yükseliyor. Başına PKK'yı sarmışlar. Yirmi yıldır kendi topraklarında yaşanan savaşla ekonomileri gelişme dönemini tamamlayamadı. Dediğim gibi şimdi Kuzey Irak'taki Kürtlere yeni bir fırsat sunacağız ve yine onları kendi amacımız için kullanacağız. Senin görevin Barzani'yi ikna etmek Solomon. Bunu da kolayca yapacağını biliyorum. Var mısın?

Solomon Dany, Kürt kökenli koyu bir Yahudi'ydi. Bir an düşündü ve farkında olmadan kadehini ağzına götürdü, yudumladı. Sonra içindeki buzu kristal kadehin içinde sallamaya

başladı. Buz kadehin iki yanına çarparak ritmik ses çıkarıyor, oval ofiste başka ses duyulmuyordu.

- Tamam, varım dediğinde iki dakika süren sessizlik bozulmuştu.

Türkiye'ye güneyden açılacak cephenin ya da sahte Kürdistan Devletinin kurulması iki dakika sürmüştü. Başkan, diğer misafirinin koyu renkli gözlerine dikti, gözlerini.

- Evetttttt. Solomon Dany görevini anladı. Sıra sende Savas Kopulos. Senin görevin de çok kolay. Yunanistan'ın siyasi kanadını, Türkiye ile savaşa ikna edeceksin.

Savas Kopulos, başını sertçe iki yana salladı.

- Bizimkiler bu kararı zor alırlar sayın Başkanım. Ani ivmeli bir savaş yaratılmalı. Birkaç savaş uçağı pilotu satın alıp bir iki yerleşim yerini bombalatabilirim. Bu da Türkleri kızdırmaya yeter. Yoksa bizim siyasilerin arasında "Avrupalıların sözlerine inandık, Küçük Asya Felaketini yaşadık. Şimdi Amerikalıların sözüne güvenirsek, daha kötüsünü de yaşarız," diyenler çıkabilir. Çok zor. Gerçekten çok zor.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, kahverengi oval masanın üzerindeki çantasından küçük, kırmızı bir dosya çıkardı.

- Küçük Asya Felaketi ha? Sizinkiler oraya yerleşmişken, orduları terhis edilmiş, askerlerinin silahları elinden alınmış, her türlü askeri malzeme ve üretim tesisine, tersanelerine, mühimmat fabrikasına el konulmuş kala kala bir avuç kalmış Türklere yenildiniz. Afyon'a kadar bütün Ege Bölgesi'ni, Marmara'nın neredeyse üçte ikisini işgal ettiniz, ama tutunamadınız. Kendine hiç "Türklere neden yenildik" diye sordun mu?

Savas Kopulos,

- Hem de kaç kere Sayın Başkanım. Bir bilseniz defalarca bu soruyu sorup, bu konuda araştırma da yaptım.

- Ne cevap buldun?

- Mustafa Kemal Atatürk. Bir tek kişi, bizi darmadağın etti. Bir tek adam ama vatan sevdalısı, millet sevdalısı bir savaş dehası, dedikten sonra ellerini iki yana açarak,

- Mustafa Kemal'in dehasına karşı elden ne gelirdi ki?

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı sinirlenmişti.

- O sözü İngiliz Başbakanı Lloyd George söylemişti. Bu gün Mustafa Kemal Atatürk yok. Şu takıntınızdan kurtulun artık.

Savas Kopulos, Başkanın sözünü kesti.

- Amerika Birleşik Devletleri'nin en özel askerlerini, yeşil berelilerini, rangerslerini perişan edenlerin dedeleri de bizimkileri perişan etti Sayın Başkanım. Mustafa Kemal Atatürk dimdik ayakta duruyor, siz görmüyorsunuz. Türkler dostlarına dosttur, insancıldır, yardımseverdir. Düşmanlarınaysa kobra yılanından daha tehlikelidirler. Söyleyiniz, savaş alanında Türkleri yenebilecek bir ordu var mı şu anda dünyada.

Bir an göz göze bakarak beklediler ve sonra kendi sorusunu kendisi cevapladı Savas Kopulas." Yok başkanım, yok."

- Senin fikrini ne değiştirdi Savas?

- Sizin daha iki ay önce Türklere karşı yaptığınız savaştaki yenilginiz.

Derin bir soluk alan Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, arasında beyazları kalmamış kalın kaşlarını yukarıya kaldırdı. Kökü beyaz saçları küçük alnını örtüyor, kaşlarına değiyordu. Bir an için dünya başkentlerinden yapılan açıklamaları düşündü. Çin Devlet Başkanının çok ağır açıklamaları geldi gözünün önüne.

- Amerika Birleşik Devletleri, süper güç masalını, bu günden sonra dünyada kimseye yutturamaz, demişti Çin Lideri.. Mutlaka rövanşı almalıyım diye geçirdi içinden. Sonra Savas Kopulos'a bakarak,

- Her neyse Savas, ne yap ne et, Yunan hükümetini bu savaşa razı et. Bunu senden başka yapacak kimse yok.

- Tamam Başkanım ama ne yapacağımızı, nasıl bir yol izleyeceğimizi belirlediniz mi?

Ortak hareket ederek hiç açık vermemeleri gerektiğini iyi bilen Amerika Birleşik Devletleri Başkanının gözleri parladı.

- Her şey hazır. Sırası gelince bilgileri vereceğim.

Konuşurken gözlerini David Kegan'a kaydırmıştı.

- David, sanırım görevini anladın. Söylememe gerek var mı?

David'in gözleri çakmak gibi parlıyordu. İngiltere Devletinin gizli desteğiyle bütün yatırımlarını Güney Kıbrıs'a yapan işadamı, azılı bir Türk düşmanıydı. Gıda ve silah alanında faaliyet gösteren şirketleri vardı. Kısa süre içinde üç Türk şirketini batırmıştı. Portakaldan silaha kadar her şeyi pazarlıyordu. Amerika Birleşik Devletleri'ne ilk ihracatını on yıl kadar önce yapmıştı. O sırada bu işleri, Amerika'da iki büyük güç olan Cumhuriyetçilere ve Demokratlara el altından büyük paralar vererek başarmıştı. Şu anki Amerika Birleşik Devletleri Başkanı o yıllarda Partinin Genel Sekreteriydi. Dostluklarının temelini o yıllarda atmışlar ve hala aralıksız sürdürüyorlardı. Onların himayesinde KEGAN HOLDİNG yılda yirmi milyar dolar ciroya ulaşmıştı.

- Sayın Başkanım, ben bu konuda en sert tartışmalarda bulundum, biliyorsun. Kıbrıs'ta yaşayan Türkleri, adadan atmak, gerekirse öldürüp yok etmek için çok ciddi hazırlıklar yapıldı ve halen yapılıyor. Rumlar, ani bir saldırıya hazırlar. Bir ışık gördükleri an saldırmaları an meselesi. Hemen başlarlar.

Ellerini her zaman yaptığı gibi kuvvetlice birbirine vuran Başkan, danışmanının getirdiği çantadan üç dosya çıkardı. Parlak naylon kaplı dosyaların her birinin üstünde konuklarının adı ve soyadı yazıyordu. Dosyaları tek tek uzattı.

- Yapacaklarınız dosyada yazıyor. İnceleme yapmak için bir saatiniz var. Danışmanım yanınızda olacak. Ben konukların yanına dönmeliyim. Soracağınız bir şey var mı?

Üç çift gözle ayrı ayrı buluştu gözleri. Ses çıkmamıştı. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, üç azılı Türk düşmanı işadamını, Türkiye'yi kuşatma harekâtının hazırlayıcısı olarak düşünmüş ve başarılı olacağını biliyordu. Davet salonuna döndüğünde, balköpüğü renginde uzun elbise giymiş stajyer avukatın neredeyse bel hizasından başlayan yırtmacının açıkta bıraktığı bacaklarına baktı bir süre. Ona doğru yürüdü, inci gibi parlayan dişlerini göstererek.

DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI-ANKARA

Dünya kamuoyuna duyuru yapılacağı açıklaması Dışişleri Bakanlığı binasındaki basın odasında koşuşturmaca yaratmıştı. Dünya televizyonlarının haber kanalları, yaşanan Türk-Amerikan savaşından sonra postu Ankara'ya sermişler, bir türlü kaldırmıyorlardı.

Dışişleri Bakanı kürsünün yanındaki kapıda göründü. Boyuna uygun ayarlanmış mikrofonun başına geçti.

- Değerli basın mensupları, Türkiye Cumhuriyeti Devleti bu günden sonra İMF Yani Dünya Bankasıyla yalnızca borç ödemesi için görüşme yapacaktır. Bundan sonra dışarıdan bir kuruş borç almayacaktır. Büyük Milletimiz, dış borcumuzun kalan kısmını bir kalemde silmek için özel kampanyalar düzenlemektedir. Huzurlarınıza geldiğim şu ana kadar Merkez Bankasındaki özel hesapta biriken para kırk milyar doları aşmıştır. Bu ay sonuna kadar elli beş milyar dolara ulaşacağını sanıyoruz. Bu da ödememiz gereken rakam ve tek kalemde ödeyerek dış borç sultasından kurtulacağız. Türkiye bir daha dış borç kullanmamaya kararlıdır ve bu konu referandum sonucu halktan izin alınarak yapılacak şekilde yasal düzenlemesi yapılmıştır. Teşekkür ederim.

Daily News, muhabiri;

- Türkiye'nin dış borcu yüz milyar dolar dediniz. Yanlış anladıysam lütfen düzeltin.

- Evet, borcumuz yüz milyar dolardır.

- Sayın Bakanım iki yüz elli milyar dolar olarak söyleniyor ve biz de öyle biliyorduk.

Türk Dışişleri Bakanı, keyifli bir ses tonuyla,

- Arkadaşlar, biz Amerika Birleşik Devletleri'ne saldırmadık. Amerika Birleşik Devletleri bize saldırdı ve savaş tazminatını ödemesi gereken de doğal olarak Amerika Birleşik Devletleridir.

Daily News muhabiri hayretler içerisinde kalmıştı.

- Yüz elli milyar dolar savaş tazminatı mı aldınız?

Dışişleri Bakanı yüzüne çok yakışan gülümsemesini gösterdi. İnci gibi parlayan dişlerinin arasından,

- Yorum yok, kelimeleri döküldü. Bu günlük bu kadar arkadaşlar. İyi günler.

Türk Dışişlerinin açıklaması bomba etkisi yapmıştı dünya basınında. Tüm kanallar yayınlarını kesmiş "Son Dakika" haberi olarak "Amerika Birleşik Devletlerinden Türkiye 'ye gizli tazminat ödemiş. Yüz milyar dolar." başlıklarıyla veriyordu. Dünya kaynamaya başlamıştı. Basın yeni bir savaşın kıvılcımlarını saçtığından habersizdi.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, kurmaylarıyla, Başkan Yardımcısı, Savunma Bakanı ve Dışişleri Bakanı bir aradaydı ve televizyondaki haberi izliyorlardı.

Başkan,

- Allah kahretsin, dedi ayağa fırlayarak. Bu kez öyle olmayacak, ülkenizi başınıza yıkacağım. Yumruğunu masaya yapıştırdı.

Hiçbir şeyden haberleri olmayan kurmayları hayretler içinde kalmıştı.

Başkanın Yardımcısı,

- Bu kez öyle olmayacak, demekle neyi kastettiniz Sayın Başkanım? Diye sordu.

- Şimdi değil. Yakında öğreneceksiniz neyi kastettiğimi. Hırsla kapıya yöneldi, çarptı çıktı.

Başkan Yardımcısı, Dışişleri Bakanı ve Savunma Bakanı, şaşkın şaşkın birbirlerinin yüzlerine baktılar. Yüzlerindeki ifade "hiçbir şeyden haberim yok", diyordu.

Başkan Yardımcısı,

- Bu ne haltlar karıştırıyor gene, dedi sertçe. Arkadaşlar, herkes görevini yapsın da öğrenelim. Başkan günden güne kontrol edilemez hale geliyor.

- Evet, dedi Savunma Bakanı başını sallayarak. Dışişleri Bakanı hala şaşkınlıktan kurtulamamıştı.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, gizlice çağırdığı ve özel odasında bekleyen Genel Kurmay Başkanının yanına geçmişti.

Groscia Adasında Hazırlık

Barmen Veli, hemen hemen hepsinden birlikte olma daveti aldığı, orta yaşlı zengin kadınların istediği kokteylleri hazırlarken, onu izleyen bir çift göz sabırsızlıkla işini bitirmesini bekliyordu. İki kol arkasından bedenine dolanınca geldiğini gördüğü halde görmemiş gibi yapan Barmen Veli,

- Nancy tatlım, sen misin? Deyince.

- Yakışıklım, beni özledin ha?

- Özlemez miyim hiç.

Dudakları birleşti.

- Ben yokken doğru durdun mu? Gerçi etrafında bu kadar kadın varken zor ama.

- Sen benim ışığımsın Nancy. Böyle şeyler düşünme, tamam mı?

Nancy, hayatı boyunca hiçbir erkekten görmediği ilgiyi Barmen Veli'den görüyordu. Veli içinse çok önemli bir ışıktı. Amerika Birleşik Devletleri Başkanının en yakınındakilerden birini kontrol altında tutuyordu. Nancy gideli, dokuz gün olmuştu.

- On gün yokum demiştin, bir gün önce döndün tatlım, dedi Veli. Yarın mutlaka gelir diyordum, bu gün çok tatlı bir sürpriz oldu. Sana yapmak istediğim yemeğin malzemelerini daha bu sabah satın aldım.

- Menemen yemeği için mi? Nancy, en kolay ve çabuk yapılan, bekâr yemeği denilen domates, biber ve yumurtanın birleştiği bu tadı çok sevmişti.

- Evet.

- Oh Veli. Sen harika bir erkeksin ama çok kalamam. Yarın akşam, çok önemli bir misafirimiz gelecek. Hazırlıklarımız var.

- Hazırlanmanız bu kadar uzun sürdüğüne göre Amerika Birleşik Devletleri Başkanı gelecek herhalde.

- Hayır, dedi Nancy. Başkan, buraya gelmez. Bir saatlik vaktim var, istersen sevişebiliriz.

Nancy, gelecek konuğun adını söylememişti. Veli, hayır diyemezdi. Görevi Nancy'den bilgi almaktı, ayrıca onunla birlikte olmaktan hoşlanmaya da başlamıştı. Yardımcısına seslendi.

- Bir iki saat sonra geleceğim, idare et.

- Tamam patron. Yardımcısı on altı yaşında genç bir İspanyol lise öğrencisiydi. Eliyle iyi eğlenceler anlamına gelen işareti yaparken ağzını açınca, yamuk çıkmış dişlerini düzelttirmek için taktırdığı diş telleri göründü.

Nancy ile bungalovuna doğru giderken üç gün önce otele yerleşen uzun boylu, düzgün fiziği olan, çevresinde kadınlarla ilgilenmeyen, kumral saçlı, sıradan biri görünümündeki adamın güneş gözlüklerinin arkasından kendisini izlediğini hissediyordu. "Kim acaba. Solomon Dany'nin bir adamı olabilir mi? Nancy'i mi kontrol altında tutuyorlar", diye geçirdi içinden.

Onu izleyen genç adamın ÜÇYAY timinin komutanı Utku Kaçmaz, olduğunu bilmiyordu.

Elini Nancy'nin beline doladı.

- Bu gece kollarımda olmanı çok isterdim tatlım.

- Ben de, diye yapıştırdı kelimeyi. Veli'nin suratına sertçe, bağırarak söylemişti.

- Neden bağırıyorsun Nancy. Başkalarına kızıyor, sonra benden intikam alıyorsun?

- Hayır Veli. Özür dilerim sinirlerim bozuk. Ömrüm uçakta geçiyor, dinlenemiyorum. Biliyor musun? Dedi duraksadı. Bungalovun kapısını açan Veli, içeri girerken,

- Neyi? Diye sordu.

- Beni bir tek sen rahatlatıyorsun.

- Seni bu kadar sinir eden konuk kim, Allah aşkına.

- Gizli bilgi, söyleyemem.

Nancy, tam bir görev kadınıydı. Barmen Veli, kapıyı kapatarak gözlerinin içine baktı, yüzüne ciddi bir hava vererek,

- Gizli bilgiyse bana sakın söyleme. Ben bir Türk ajanıyım. Da na na nam. Da na na nam.

Yüzü gülmeyen Nancy, kahkahayı patlattı.

- Senden ajan majan olmaz Veli. Kendini hiç zorlama.

Bu kez kahkahayı Barmen Veli patlatmıştı.

Golf Kulübü - Washington

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, sinirli sinirli sallıyordu elindeki golf sopasını. İlk vuruşunu yaptı. Kötü vurmuştu. Elli metre kadar havada süzülen golf topu, birdenbire sert bir dönüş yaparak tepeciğin dibine yuvarlandı. Sıkıntıdan aldığı kilolarını giydiği bol pantolonu da saklayamıyordu. Beline taktığı kemerin bizon başlı tokasının üzerinden sarkan göbeği gücünü azaltmıştı.

- Git getir şu topu, diye bağıdı genç adama.

Amerika'nın yöneticileriyle çok üst düzey insanlar ve çok zenginlerin girebildiği "Beyaz Masonlar" locasına ait golf kulübünün çalışanı olan top toplayıcı genç adam koşarken, golf sahası ayakkabılarının tabanı gerisini dövüyordu. Soluk soluğa kalmıştı golf topunu geriye getirip vuruş noktasına koyana kadar. İkinci vuruşu iyiydi. Top bu kez tepeciği aşmıştı. Canı iyice sıkkın olan başkan, golf sopasını yere fırlattı.

- Haydi, gidiyoruz, dedi danışmanına.

Golf sahasının içinde dolaşmak için yapılmış elektrikli küçük araba oldukça hızlı gidiyordu. Danışmanı, göz ucuyla güvenlik amirine işaret edince,

Güvenlik Amiri,

- Arabayı hazırlayın, diye emretti dışarıda bekleyen korumalara Telsizden. Güvenlik çevre koruma tertibatını alın. Bir numara çıkıyor.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanının koruma ordusu adımını attığı her yerdeydi. Kurşun işlemez başkanlık aracı hareket eder etmez, danışmanına,

- Bana Genel Kurmay Başkanını çağır, dedi.

Türk Ordusuna karşı aldığı yenilgi sonrası öncekini görevden almış yerine yenisini atamıştı. Beyaz Saray'ın bahçesine girmeden iki telefon görüşmesi yapmıştı. Danışmanına,

- Genel Kurmay Başkanı gelmiş mi? Diye sormayı da unutmamıştı.

- Geldi efendim, sizi bekliyor.

- Tamam. Çok iyi.

Arabadan inince hızlı adımlarla asansöre girdi. Hızlı adımlarına yetişmekte zorlanıyordu danışmanı. Ofisin kapısı açıktı. İçeri girince oturmakta olan Genel Kurmay Başkanı ayağa kalkarak,

- Hoş geldiniz efendim, dedi.

- Sen de hoş geldin General. Danışmanının gözlerinin içine bakarak, bizi yalnız bırak, dedi.

Yalnız kaldıklarında,

- Şimdi intikam alma zamanı James. Türkiye'yi öyle bir kıskaca aldım ki, dünya gibi sen de hayret edeceksin

Ön adıyla hitap etmesi Genel Kurmay başkanının çok hoşuna gitmişti. Yüzüne yayılan tebessümle,

- Nasıl bir kıskaç sayın Başkanım? Diye sordu.

- Güney doğusundan Irak, güneyden, karnından Kıbrıs Rumları ve batısından Yunanistan. Nasıl? İyi mi?

- Onlar bizim için mi savaşacak efendim?

- Evet general. Onlar bize hizmet edecekler.

- Bize ne kalacak efendim.

- Denizden füzeleri yollamak, B-52 lerle havadan vurmak ve daha sonra kara harekatıyla önce geçilmeyen Çanakkale'yi geçip boğazlara el koymak, daha sonra da Ankara'yı başlarına yıkmak ve Amerikan Bayrağını Ankara Kalesine dikmek kalıyor. Hem biliyor musun? Neredeyse bin yıldır o kalede Türk Bayrağı dışında hiçbir bayrak rüzgârda savrulmamış. Türk Kara Kuvvetleri Komutanı bir buçuk yıl önce buraya gelerek katıldığı toplantıda söylemişti bunu. Ama görecekler, Amerikan Bayrağının dikilmeyeceği ülke olmadığını Türkler de görecek. Öyle değil mi? General.

- Evet, başkanım. Bizim için sorun olmaz.

- Sen hazırlıkları tamamladın mı?

- Tamamladım efendim. Siz emrettikten sonra ben ve dört kuvvet komutanım, gece gündüz çalışarak şöyle bir işgal planı hazırladık. Güçlü bir füze saldırısıyla başlayacağız. Başta, İstanbul, İzmir, Ankara, Çanakkale'de taş taş üstünde bırakmayacağız. Balistikleri de kullanırsak iki günde sonuç alırız. Yok eğer onları kullanmaz isek dört gün sürer. Sonra büyük bir hızla Girit ve Kıbrıs'ta hazır bekeleyen kara birlikleri ve özel kuvvetlerimizle batıdan işgale başlarız. Deniz kuvvetlerimiz çıkarmalarla birlikte boğazlara yönelir. Çok fazla direnç görmeden Çanakkale Boğazı ve İstanbul Şehri elimize geçmiş olur. Sivil insan kayıpları öyle bir safhaya varacak ki, ikinci dünya savaşında nasıl Japon İmparatoru teslim olduysa, Türkler de teslim olacak. Çünkü, başka yapacak bir şeyleri kalmayacak.

- Asker kaybımız kaç tane olur?

- Çok güçlü bombardımanla girersek, beş bini geçmez.

Genel Kurmay Başkanı Balistik Füzeleri kastediyordu.

- Balistikler olmazsa General?

- Belki, on bin civarında asker kaybederiz.

- Rakam çok yüksek general. Bunu azaltmanın çarelerini aramalısın.

- Efendim üç uçak gemisini de Akdeniz'de konuşlandırırsak, birliklerimizin sıkışmasına izin vermeyiz. Uydudan, Avacs erken uyarı ve F117 Hayalet uçaklardan alacağımız bilgilerle görerek sorunu hallederiz. Çok fazla zorlanacağımızı sanmıyorum.

- Peki, Yunanlılar karadan ve denizden girerlerse, yani onlar önde biz arkada olursak.

Amerika'nın başkanı kendilerinin yerine öleceklerin adını bile şuursuzca söylüyordu.

- Can kaybımız yok denecek kadar az olur. Ama Yunanlılar buna karşılık iki şeyi kesin isterler İstanbul'un Avrupa yakasıyla İzmir'i.

- O kadar uzun boylu değil. Ne İzmir, ne de İstanbul. Oraları bizim kontrolümüzde olacak. Hem unutma General, Lozan Barış Anlaşmasını tanımıyoruz, tanımadık.

- Biliyorum efendim. Boğazlar bizim kontrolümüzde olursa, Rusya'nın da eli ayağı bağlanmış olur ve Dünya Adasının tamamı bizim kontrolümüze geçer.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı sırıttı.

- Şimdi hazırlığını tamamla. Ben sana emir verdiğim an hemen harekât başlayacak.

- Baş üstüne efendim. Küçük bir sorunumuz var. Son gelişmelerden sonra ağır bir soruşturma geçirdiğini ve bunu kabul etmekte zorlandığını açıkça dile getiren General Sert Kabuk, istifasını bana sundu. Albay Lary Cepman ve Yüzbaşı Eric Stam'ın istifaları da ekinde. Kabul edip yerlerine yenilerini atayabilirim. Siz ne dersiniz?

Başkan, bir an düşündü. Siyaha boyattığı saçlarını avuçladı,

- Hayır James, dedi. Onlar görevlerinin başında olacak ve pisliklerini temizleyecekler.

- Efendim, psikolojik durumları iyi değil.

- İyi ya işte. Gittikleri yerde kalsınlar. Umarım geriye dönemezler..

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, kendi askerine de acımıyordu.

- Hem dua etsinler, yakalandıkları zaman başlarına çuval geçirmemişler. İşkence görmemişler. Türklerin bu asilliğine müthiş saygı duyuyorum. Her neyse General, yaklaşık iki haftan var.

- Anlaşıldı efendim.

Amerika Birleşik Devletleri iki hafta içinde Türkiye'ye saldıracaktı. Genelkurmay Başkanı yanından ayrıldığında,

- Boğazın en güzel yerine kendime ait bir yalı yaptıracağım, derken yüksek sesle sıkılı yumruklarıyla kahverengi oval masayı dövüyordu.

Fenerdibi Kayalığı

Barmen Veli,

- Yarın yat gezisi yapacağım, burada yokum, dedi yardımcısının duyabileceği sesle.

Barda konukları olan on altı kişilik turist kafilesi, yat gezisi sırasında içkilerini hazırlaması karşılığında kişi başı üç yüzer dolar teklif etmişti. Veli, "saat beşte ayrılırım, işim var" demiş, kabul etmişlerdi. Beş bin dolara yakın para, kısa gün için iyi paraydı. Saat beşi gösterdiğinde bulundukları küçük adada yattan ayrılmış, hızlı giden küçük bir motorlu tekne kiralayarak, Groscia adasındaki fenerin arkasında soluğu almıştı. Her şey planladığı gibi gitmişti. Az sonra hava kararacaktı. Tabancası bütün gün belindeydi. Çıkardı, kontrol etti. Uydu bağlantılı kamerası olan dijital fotoğraf makinesi, bel kemerine takılı çantadaydı. Deniz Fenerinin yanındaki dik kayalık okyanusun azgın sularına direniyor, her vuruşta çatlayan sular havaya yükseliyor, sağa sola savruluyordu. Sulardan biraz da olsa nasibini alan Veli, fener dibi kayalığının üstündeki düz zemine çıkıp uzandığında güneş kızıl yuvarlağını göstermiş, batmak üzereydi.

Güneş battı, saat saati kovaladı. Gece yarısını geçti. Malikanenin bahçesindeki hareketlenme, Barmen Veli'nin gözünden kaçmamıştı.

Solomon Dany'nin villasının limanı, güvenlik elemanları tarafından tutulmuştu. Altı kişi saydı. Ellerinde MP-5 Akrep, yarı otomatik yakın muharebe silahları vardı. Gece görüşlü kamerasını çıkardı. Dijital fotoğraf makinesinin içine yerleştirilen özel kamera, flaş gibi karşıdan görünmeyen kızıl ötesi ışıkla çalışıyordu. Askeri İstihbarat Servisinin (AİS) teknik elemanlarınca yapılmıştı. Gecenin zifiri karanlığında bir saat kayıt yapabiliyor ve çok net görüntü alıyordu. Çalışmaya başladığı an irtibat kurduğu uydu bağlantısıyla da çektiği görüntüleri anında Ankara'ya, "BB" İstihbarat timinin komutanı Albay Buğra'nın çalışma odasına gönderiyordu. Barmen Veli, uçak sesini duydu. Az sonra limanın ışıkları yandı ve deniz uçağı yanaştı. Dört silahlı adam indi uçaktan. Dördü de iri kıyımdı. Koyu renkli takım elbise giymişlerdi. İkisi iskelenin önüne doğru yürüdü. Birisi uçağın yanında beklerken, diğeri inen kişiye elini uzattı.

- Göreceğiz bakalım, kimmiş bu özel konuk, diye geçirdi içinden.

Kalp atışları hızlandı.

Beyaz Saray - Washington

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı toplantı salonuna girdiğinde gelmesini emrettiği herkes yerini almıştı. Toplantı salonunun duvarlarını süsleyen Amerikan iç savaşı konulu yağlı boya tablolar savaşın çirkin yüzünü anlatıyordu. En aptal bir insan veya sanatın uzağındaki bir insanın bile bu resimlere baktıktan sonra savaşı düşünemez hale gelmesi, savaş karşıtı biri olması mümkündü. Amerika'yı yönetenler bu resimlere bakarken savaşları kazanmak için yapılan strateji hatalarından ders almak gerektiği fikrinde birleşiyorlardı. Oval masanın üzerinde kuru pasta, köşedeki servis masasındaysa sıcak çay için çay makinesi, buzlu çay içinse kırık buz dolu kova duruyordu. Dört misafiri de kahvaltıya başlamıştı. Kimse kalkmadı yerinden.

- Günaydın arkadaşlar, dedi
- Günaydın.
- Günaydın efendim.
- Günaydın başkanım.
- Günaydın başkanım.

Başkan, kendine ait koltuğa oturdu. Servis yapan görevliden çayını aldı, orta büyüklükteki kuru pastalardan birini ağzına attı, yemeye başladı. Biraz sonra kapı açıldığında güvenlik danışmanı beş adet özel yapım çantayla içeriye girdi ve başkanın yanındaki küçük sehpanın üzerine bıraktı.

- Başka bir emriniz var mı, sayın başkanım, diye sordu.

- Onunla çıktıktan sonra kapıyı arkandan güzelce kapat. Önünden kimse geçmeyecek.

- Emredersiniz efendim.

Güvenlik danışmanı servis yapan görevliyle birlikte dışarı çıktı ve kapıyı kapattı.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanının sağında Başkan Yardımcısı, onun yanındaysa Dışişleri Bakanı, solundaysa Savunma Bakanı ve Genel Kurmay Başkanı oturuyordu. Çantaları, sehpanın üzerinden alarak tek tek uzattı.

- Herkes şifresini biliyor, dedi.

Çantalar açılıncaya kadar bekledi. Her çantadan beşer sayfalık basılı kâğıt çıkmıştı. İlk sayfanın üzerinde büyük harflerle **"TÜRKİYE İLE YAPILACAK GENEL SAVAŞ PLANI"** yazıyordu. Genel Kurmay Başkanı dışındakiler ilk sayfayı okur okumaz yüz ifadeleri değişmiş başkanın gözlerinin içine bakmaya başlamışlardı.

Yardımcısının gözlerinde parıltılar artmıştı;

- Ne düşünüyorsun? Diye sordu ona.

- Savaş güneşini yeniden görmek beni mutlu edecek başkanım, dedi. Heyecanlanmıştı.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, bakışlarını Dışişleri Bakanına çevirerek,

- Yine tereddüt eder gibi bir halin var. Sen ne düşünüyorsun?

- Anladığım kadarıyla bu kez daha ciddi bir savaş yaşayacağız. Binlerce, belki de yüz binlerce insan ölecek Başkanım, ama; öte yandan siz çok ciddi bir hazırlık yapmışsınız. Bir tek şey istiyorum, bari bu kez Türkiye, dünya kamuoyu önünde bizi suçlu duruma düşürmesin. Yanınızdayım, destekliyorum.

Savunma Bakanı, biraz endişeli ama; yine iştahlıydı.

- İşleyen demir, savaşan asker pas tutmaz, başkanım. Ben de yanınızdayım ve destekliyorum.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı masaya yumruğunu vururken, kahkahasını bastı.

- Hiç merak etmeyin arkadaşlar, kimse bizimle ilişki kuramayacak. Köprüleri öyle bir attım ki, elinizdeki planın kabataslak hatlarını okudukça keyfiniz yerine gelecektir. Bu sefer Türkler yanacak, kavrulacak. Ha. ha. ha.

Atina - Yunanistan

Savas Kopulos'u, Atina Havaalanın da sert rüzgarla birlikte dibi delinmiş bir gökyüzü karşılamıştı. Özel uçağının kanadında "KOLLETTİSİN OĞLU" yazıyordu. Uçağındaki çalışma odasında, altın çerçeve içinde Osmanlı İmparatorluğu döneminde, 1821 yılından 1830 yılına kadar süren Mora isyanlarının baş tetikçilerinden birisi ve Yunan meclisinde 1844 yılında milletvekilliği yapan büyük, büyük, büyük dedesi Kollettis'in. Milletvekili olduktan sonra Yunan Meclisinde "Megali İdea" adını verdiği Helenizm rüyasını açıklamalarını asmıştı. Çerçeve içindeki yazılı metin de altın olmalıydı, parıl parıl parlıyordu.

- 1844 yılı Yunan Meclisi Milletvekili büyük, büyük, büyük dedem Kollettis'in Helenizm için söyledikleri, yazısının altında..... ***Yunan Krallığı, Yunanistan değildir. Yunanistan'ın bu parçası, en küçük, en yoksul parçasıdır. Yunanlılar sadece krallık içinde oturanlar değildir. Aynı zamanda Yanya'da, Selanik'te, Serez'de, Edirne'de ya da İstanbul, Tarbzon, Girit, ve Sisam'da, Yunan tarihine ve yunan ırkına bağlı başka yerde oturanlar da Yunanlıdır. Helenizm'in, iki büyük merkezi vardır. Krallığın başkenti Atina'dır. İstanbul, büyük Başkent, bütün Yunanlıların kenti, rüyası, ümididir,*** yazıyordu.

Savas Kopulos, Yunan Megali İdeası, yani "İstanbul'u almayı ve Yunan Krallığının merkezi yapma" fikrine körü körüne bağlanmış, Helenizm'in ateşli savunucusuydu. Kopulos

şirketler gurubunun lüks mersedesine biner binmez özel telefonunu açtı. Tuşlara dokundu ve ahizeyi kulağına dayadı. Yunan Başbakanının özel kalem müdürü telefonu açar açmaz,

- Ben Kopulos, dedi. Devlet konuk evine geliyorum. Bir numara bana en az iki saat zaman ayırmalı.

Özel kalem müdürünün kibar sesi duyuldu.

- Bir numara da orada efendim, dinleniyor. Geleceğinizi hemen haber veriyorum.

- Sağ ol, diyen Savas Kopulos'un gözlerinde inanılmaz bir heyecan ve yüzünde mutluluk dolu bir ifade vardı.

Uçakta gelirken Amerika Birleşik Devletleri Başkanının verdiği dosyayı incelemişti. Yunanistan'a verilecek yerler bölümünde, 26 Ağustos 1922 yılında işgal altında tuttuğu yerler ve Marmara Bölgesinden, Trakya'nın Marmara Denizinden Tekirdağ ile Karadeniz'den Kıyıköy'e birleştirilen çizginin batısının tamamı veriliyordu. Özel notta "Boğazlar Hariç" ifadesi vardı. Ayrıca, İstanbul'da Yunan Kraliyet ailesine "Dolmabahçe Sarayı" verilecekti.

Fikrin heyecanıyla arka koltukta derin derin nefes almasını ve şişen göğsünü dikiz aynasından izleyen koruması başını çevirerek sordu.

- İyi misiniz efendim.

- İyiyim. Hem de çok iyiyim. Hrisostomos'un Atina'da dikili, İzmir'e özlemle bakan heykelini, Konak Meydanındaki ilk kurşun anıtının olduğu yere dikeceğim, dedi ağız dolusu tükürük savurarak.

Korumaları ses çıkarmadı. Bilirlerdi ki, patronları ara sıra sesli düşünürdü.

- Türkiye'yi savaşın içine çekmek kolay olacak, diye geçirdi içinden. Yunanistan Ege Denizi'nde karasularını altı mil-

den on iki mile çıkardığı an savaş başlar, dedi kendi duyabileceği bir sesle, gülümsedi.

Bin dokuz yüz seksen üç yılında Yunanistan karasularını on iki mile çıkarmak istediğini ilan edince, Türkiye bunu savaş sebebi saymış ve **"Casus Belli"** ilan etmişti. Bu gelişme sonucu Yunanistan cumhurbaşkanı "bu hakkımızı daha ileride kullanacağız" diyerek Ege Denizi'ndeki karasularını on iki mile çıkarma girişimini geri çekmişti. Yunanistan bu kararı uygulamaya koyarsa savaş başlayabilirdi.

- Helenizm Krallığının önünü açan adam ben olacağım ve tamamlayarak tarihe geçeceğim, diye geçirdi içinden. Göğsü gururla kalkıp kalkıp iniyordu. Bas gaza oğlum, diye emretti şoförüne.

Lüks mersedes yolu yutmaya başladı. Atina havaalanının bağlı çevre yolundaki trafik fazla yoğun değildi. Yolun sonuna yaklaşmıştı. Devlet konukevinin ışıkları görünüyordu.

Groscia Adasındaki Konuk

Barmen Veli, uzandığı kayanın üzerinde esen sert rüzgara rağmen terliyordu. Solomon Dany'nin korumalarından birisi onu görse kaçıp kurtulma şansı hemen hemen yok gibiydi. Kameranın küçük beyaz düğmesine bastı. Kameranın görüntüleri kayıt etmek ve göndermek işlemine başlamasını sağlamıştı. Uçaktan inen adamın kameraya yansıyan yüzünü görünce,

- Vay anasını sattığımın. Barzani bu, dedi

Hızlı adımlarla iskeleden yürüyüşünü kayda alıyordu. Barmen Veli'nin bilmediği bir şey vardı. Dijital kamera aynı zamanda kayda aldığı görüntüleri, Ankara'da Genel Kurmay Başkanlığındaki Albay Buğra'nın çalışma odasındaki dev ekranda yerini alıyor, kaydediliyordu.

Barzani'yi iskelenin bittiği yerde karşılayan Nancy Tear, gülümseyerek elini sıktı. Bir şeyler söyledikten sonra bahçe düzeni çok ustaca yapılmış çiçek dolu alanın ortasındaki mermer kaide üzerinde duran tunçtan yapılmış heykelin yanında gözden kayboldular.

Barmen Veli, görevini tamamlamıştı. Fener dibi kayalığından aşağıya doğru süzüldü. Dünyanın neresinden olursa olsun kesintisiz görüşme sağlayan uydu bağlantılı iridyum telefonunu çıkardı. Tek tuşla görüşme sağlayan düğmesine bastı. "BB" İstihbarat Timinin iki numaralı üyesi Yarbay Boran, ha-

berleşme odasının duvarındaki dev boyutta yapılmış dünya haritasında yanan ışığa ve altında arayanın isminin yazılı olduğu kutucuğa baktı.

İsim kutucuğunda "Barmen Veli" yazıyordu.

İrtibat düğmesine bastı.

- Seni dinliyorum Barmen, dedi.

- Biraz önce Barzani, bir deniz uçağıyla Solomon Dany'nin Groscia adasındaki malikânesine geldi. Kamera kayıtlarını gönderiyorum.

- Sağ ol Barmen. Hemen oradan ayrıl.

- Emredersiniz.

İrtibat kesildi.

Pentagon

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı, Kriz Merkezinde topladığı en güvendiği komutanlarına coşkulu bir konuşma yapmak istiyordu. Masanın etrafındakiler rütbe sırasına göre dizilmişlerdi. Amerika Kara Kuvvetleri Komutanı, Yardımcısı, Avrupa Kara Kuvvetleri Komutanı, Hava Kuvvetleri Komutanı, Deniz Kuvvetleri Komutanı, Özel Kuvvetler Komutanı General Woody Olsen, namı diyar "Sert Kabuk", hemen yanı başında Albay Lary Cepman ve Baş Yardımcısı Yüzbaşı Eric Stam oturmuştu.

Genel Kurmay Başkanı,

- Beyler, öncelikli emirdir, burada konuşulanlar dışarıya sızmayacak. Anlaşıldı mı?

Odada bulunanlar başını evet anlamında salladıktan sonra konuşmasını sürdürdü.

- İki ay kadar önce Türk Ordusu tarafından dilim varmıyor ama açıkça söylemek gerekirse tek kelimeyle "bozguna uğratıldık", dedi. Bunu hepimiz biliyoruz. BUZ'dan yeni bir emir var. Türkiye ile yaratılacak savaş ortamında nereleri alabiliriz, çok çabuk ve uzatmadan nasıl sonuç alabiliriz, bunu konuşacağız. Öncelikle bu fikre karşı olan kim varsa onu dinlemek isterim. Tekrar gizliliği hatırlatıyorum, çünkü hepimiz askeriz.

Amerika Birleşik Devletleri Kara Kuvvetleri Komutanı, elini kaldırdı, söz aldı.

- Komutanım, değerli arkadaşlar bildiğiniz gibi iki ay önceki olay, tam bir savaş değildi. Özel kuvvetlerimiz inanılmaz bir şekilde, birkaç dakika içinde dağıldılar. Bu durum, hiçbir zaman karşılaşmadığımız bir durumdu. Vietnam'da bile böyle sıkıntı yaşamamıştık. Öyle değil mi? Sert Kabuk, diyerek General Woody Olsen'e baktı.

Sert Kabuk ayağa kalktı. Bütün gözler üzerindeydi. Derin bir soluk alarak,

- Üzülerek söylüyorum komutanım, özel kuvvetlerimiz ilk kez bu kadar çok unsurunu büyük bir hızla kaybetti. Bir dakika demeden kırk altı unsurumuz dünya değiştirdi. Sonuçta Albay Cepman ve Yüzbaşı Stam esir düştüler. Albayın Yardımcısı Teğmen Dan Cris çatışmada ölen unsurlar arasında. Türk Özel Kuvvetlerinin komutanı Albay Mandacı, Albay Cepman'ın samimi arkadaşıydı. Ayrıca ve özellikle belirtmeliyim ki, Türkler esirlerimize çok iyi muamele yaptılar. Kırk altısı Yeşil bereli Özel Kuvvet askerimizle, iki helikopterde de on iki askerimiz çatışmada öldüler. Yaralılarımızın sayısı yüz on bir idi. Bunlardan yirmi yedisi hala Azrail'le boğuşuyor. Yapılan istihbarat hatası bize pahalıya mal oldu.

Albay Lary Cepman, oturduğu yerden, izin almadan.

- Komutanım, diyerek söze karıştı. Tek hata istihbarat hatası değil, seçilen hedef büyük hataydı.

Albay Lary Cepman'ın sözleri Kriz Merkezinin ılık havasını bir anda soğutmuştu. Hedefi seçen ve emri veren Amerika Birleşik Devletleri Başkanıydı.

Genel Kurmay Başkanı, sertçe.

- Siz ne söylediğinizi bilmiyorsunuz Albay. Başkanımızın verdiği kararları tartışamaz ve yorumlayamazsınız. Yalnızca, size verilen emri uygularsınız.

Albay Cepman, susmaya niyetli değildi.

- Orada durun komutanım. Türkleri hedef seçmek, onlarla savaşmak yapılabilecek en büyük hatadır. Başkan bu ha-

tayı yaptı ve bunu bilmeli. Yine aynı hatayı tekrarlayacağını düşünmüyorum.

- Kes Albay. Konumunun dışına çıkıyorsun.

Albay Lary Cepman, ayağa kalktı ve daha yüksek sesle sürdürdü konuşmasını.

- Kerkük'te çatışmaya giren bendim General, siz değil. Bir dakika içinde kırk altı askerini kaybeden bendim General, siz değil. Beni dinlemek zorundasınız ve dinleyeceksiniz. Türklerle, yeni bir savaş istiyorsanız ben yokum. İstifa dilekçemi vereli bir ay oldu. Bu gün buradaysam, konuşurum, dinlersiniz.

Bir an sustu, sessizliği, odadakilerin hızlı soluk alıp vermeleri bozuyordu.

- Başkan Türklerle savaş yapılmayacağını anlamalı. Yine böyle bir hata yaparsa, bu hata Amerika'nın parçalanmasına yol açar. Bu sonuç kaybettiğimiz an kaçınılmaz sonuçtur. Amerika'nın parçalanmasını da bir tek şey önler. Başkanın, başına silahı dayayıp intihar etmesi.

Genel Kurmay Başkanı, sinirden köpürmüştü.

- Albay Cepman, şu andan itibaren emeklilik istemin kabul edilmiştir ve bu sorun bitinceye kadar tutuklusunuz.

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı, askeri yasaların kendine verdiği yetkiyi kullanıyordu. Yapılacak Türk- Amerikan savaşı sonuna kadar Guantonama'da gözetim altında tutulacaktı. General Sert Kabuk araya girdi.

- Komutanım, Askeri Mahkemenin Albay Lary Cepman'ı suçsuz bulduğunu hatırlatırım, dedi.

Genel Kurmay Başkanı, masasının altındaki düğmeye basmış olmalıydı ki içeriye iki güvenlik subayı girdi.

- Albay'ı tutuklayın. İkinci bir emre kadar Küba'yı seyredecek.

- Emredersin komutanım, diyen Güvenlik Subayı Albay Lary Cepman'a döndü. Şu andan itibaren tutuklusunuz Al-

bay. Askeri kanunlara göre suç sayılan bir hata yaptığınız an bu hatanız tutanaklara geçirilecektir. Bu taraftan buyurun, dedi ve kapıyı gösterdi.

Albay Lary Cepman, Genel Kurmay Başkanının gözlerinin içine bakarak,

- Anladığım kadarıyla siz de boyunuzun ölçüsünü alacaksınız General, dedi sertçe. Bu sözlerimi unutmayın.

Yüzbaşı Eric Stam'ın omzunu sıktı ve Güvenlik Subaylarının arasında Kriz Merkezinden ayrıldı. Esir olarak tutuldukları kırk sekiz saat film şeridi gibi geçti gözlerinin önünden Yüzbaşı Eric Stam'ın.

- Komutanım, dedi Genel Kurmay Başkanına bakarak. Ayağa kalkmış esas duruşa geçmişti. Albay Lary Cepman, görüşlerinde çok haklı komutanım. Biz esir düştüğümüzde, Türkler bize çok iyi davrandılar. Ben Albay Cepman'a "başımıza çuval geçirecekler" dediğim zaman, "Asla. Türkler, esirlerine tarihin hiçbir döneminde zulüm etmemişlerdir. Onlar asil bir savaşçıdır", demişti. Gerçekten de öyle oldu. Komutanları Albay Mandacı, tek tek elimizi sıktıktan sonra " Siz, Amerikalılar, bize karşı savaşı kaybetmiş, yenilmiş olabilirsiniz, ama her biriniz biz Türkler gibi, iyi birer askersiniz. Lütfen rahat olunuz, korkmayınız. Korkunuzu anlıyorum. Amerikan askerlerinden bazıları konuk olarak geldikleri irtibat merkezimizde, birlikte çalışmış olmanın verdiği güvenle silahları alınmamışken bizim askerimize saygısızca davranarak öldürme tehdidiyle başlarına çuval geçirmişti. Biz bunu hiçbir zaman unutmayız ama askerlik sanatından uzak o çapulcu arkadaşlarınız kadar da alçakça davranmayız ve alçalamayız. Şu andan itibaren bizim esirimiz değil, misafirimizsiniz.", dedi ve kırk sekiz saat sonra da yapılan anlaşma gereği bizi helikopterleriyle bölgeden tahliye ettiler. Ben bu çatışmada yirminin üstünde operasyona katıldığım en iyi on dört arkadaşımın ölümüne tanık oldum komutanım. Hem de elli beş saniyede. Türkler

karada yenilmezler komutanım. Eğer böyle saldırı düşünülüyorsa şimdiden yenileceğinizi bilin. Onlar cephede ölümü kucaklıyorlar. Bunu gördüm ve yaşadım. Onca çatışmaya girdim çıktım. Ölen arkadaşlarımızdan bu güne kadar gülümseyenini görmedim. Oysa bir Türk Yüzbaşısı Kerkük'teki çatışmada ölmüştü. Sanki uyuyor gibi gözlerini kapatmış, gülümsüyordu. Canlı gibiydi ama vücudunun delik deşik olduğunu da görmüştüm. O günden bu yana yaşayıp yaşamadığımı bilmiyorum. Bir boşluktayım ve kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Ben de istifamı Generale verdim.

Amerika Birleşik Devletleri'nin çiçeği burnunda Genel Kurmay Başkanı bir şeyleri yeniden yapma sevdasındaydı.

- Anlaşıldı Yüzbaşı, dedi. Sizi de Albayınızın yanına göndereyim de, orada biraz dinlenip kendinize gelin.

Yüzbaşı Eric Stam, önce sessiz kaldı. Sonra,

- Komutanım, dedi. Barzani'yi ziyarete gittiğimde bir mektup götürmüştüm, adamlarından birisi mektubu "Partıcle Sıze Analyzer", cihazıyla kontrol etti. Seri numarası "B0001-13-17" idi. Bu cihaz yalnız Amerikan ordusunda bulunan ve bulunması gereken bir cihaz. Görev esnasında bizler yanımızda taşıyoruz ve sıkışırsak, düşmanın eline geçmemesi için bu cihazın kendi kendini imha etmesi programını çalıştırarak infilak etmesini sağlıyoruz. Biyolojik ve kimyasal maddeleri tespit eden bu cihaz Barzani'nin eline nasıl geçmiş öğrenemedim ama seri numarasından üretimini kontrol ettim. DANY şirketler gurubu tarafından üretildiğini öğrendim. Şirketin sahibi Solomon Dany, adında birisi. Bütün bildiğim bu komutanım.

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı, Solomon Dany'i tanıyordu.

- Verdiğin bilgiler için sağ ol Yüzbaşı. Bu cihazın akıbetini bay Dany'e soracağım.

Güvenlik subayları tekrar içeri girdi. Bu kez aralarına aldıkları Yüzbaşı Eric Stam'la Kriz Merkezinden çıktılar.

General Sert Kabuk, Woody Olsen, önündeki dosyada bulunan iki subayın istifa dilekçelerinin kabul edildiğini beyan eden kutucuğa "Kabul edildi" yazarak, imzaladı. İstifaları kabul edildiği an yerlerine atananların göreve başlamaları kesinleşiyordu.

- Yerlerine yenileri atandı komutanım, dedi.

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay başkanı,

- Şimdi işimize bakabiliriz, dedi ve coşkulu konuşmasını yapmak için ayağa kalktı, masanın tam karşısındaki duvarı boydan boya kaplayan beyaz renkli camın yanındaki bir yere dokundu. Beyaz camda Türkiye haritası belirdi.

- Beyler, dikkatle bakınız. İşte bütün yapacağımız bu.

Haritanın üzerinde Amerika Hava Kuvvetleri savaş uçaklarının vuracağı yerler işaretlenmişti.

- Harekat planımızın birinci bölümünde, Türk Hava Kuvvetleri Komutanlığına bağlı 1. ve 2. Hava Taktik Komutanlığına bağlı Askeri havaalanlarını, radarlarını ve üsleriyle, oradaki filolarını vuracağız. Bu öyle bir saldırı olacak ki, Diyarbakır, Malatya, Adana, İzmir, İstanbul, Eskişehir, Ankara ve diğer küçük illerde bulunan Jet üs komutanlıklarıyla, uçakları ve kalkış alanlarını yok edeceğiz. Bu saldırı sonunda Türk Hava Kuvvetleri uçamaz hale gelecek ve bitecek. Bu arada hayalet uçaklarımızdan oluşan uzun menzilli füze üsleri imha filomuz İç Anadolu'daki ve Karadeniz'deki Füze üslerine saldıracak. Harekat planımızın ikinci bölümünde, İstanbul, Ankara, İzmir, Antalya, Adana, Gaziantep ve Diyarbakır şehirleri, uçaklarımız ve gemilerimizden atılacak füzelerle ve bombalarla vurulacak ve en az bir milyon can kaybı veren Türklerin savaş gücünü kıracağız. Sonuçta teslim olacaklar.

Amerikan Kara Kuvvetleri Komutanı.

- Komutanım, yine kara harekâtı yok. Türkler, nasıl teslim olacaklar ki? Anlayamadım!

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı James, yine bir düğmeye dokundu. Bu kez ekrana gelen görüntüde Kara Kuvvetleri vardı.

- Sırayla General, diyerek söze başladı.

1- Birinci kara harekâtı cephesi güneyden Irak'taki Kürt lider Barzani'ye bağlı Peşmergeleri girecek. Onlar bizim birliklerimiz gibiler. Biz ne dersek onu yapıyorlar.

2- İkinci kara harekâtı cephesi Güney Kıbrıs'tan olacak. Önce kuzeydeki direnişi kıracaklar. Fazla uzun sürmeyecektir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti diye bir şey kalmayacak. Rumlara en büyük desteği İngiltere verecek. Rum ordusu daha sonra İngiliz çıkarma gemisiyle Antalya'dan karaya çıkacak. Kara harekâtına destek verecek.

3- Üçüncü kara harekâtı cephesi ise en önemlisi olacak ve Yunanistan hem İzmir'den hem de Trakya'dan İstanbul'a yürüyecek.

4- Bizim kara kuvvetlerimize gelince, Irak'ta, Suudi Arabistan'da, Girit Adasında, Güney Kıbrıs'ta ve İsrail'de konuşlandıracağız. Yaklaşık yüz bin kişilik bir kara savaşçı kuvvet. Bu yerler arasında uygun lojistik destek planına göre bölüştürülecek. Çalışmamızı bu plan dâhilinde tamamlayalım General.

- Baş üstüne komutanım, dedi Amerika Birleşik Devletleri Kara Kuvvetleri Komutanı.

Deniz Kuvvetleri Komutanına baktı, Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı.

- Theodore Roosvelt'ten sonra hangi gemini Akdeniz'in tuzlu sularına gömeceksin Earl, dedi.

Deniz Kuvvetleri Komutanı;

- Artık uçak gemisi gömmek gibi bir lüksümüz yok. Carl Winson uçak gemisini Girit üssüne gönderdim. Göreve hazır bekliyor.

- İlk deniz savaşı Ege Denizi'nde olacak. Deniz altılarımız ve uzun menzilli füzelerimiz ve gemi avcısı uçaklarımızla aynı anda saldırarak Türklerin deniz kuvvetlerini mahvetmeliyiz. Çıkartma gemilerini korumak için hangi kuvvet komutanından, ne istiyorsan, her şeyi alabilirsin.

- Tamam James, dedi Earl.

İkisi sınıf arkadaşıydılar. James, devam etti.

- Arkadaşlar, bu kez tarih değişecek. İstanbul ve Çanakkale Boğazları elimize geçtiği an, üzerinde yaşadığımız bu dünya, en az iki yüz yıl daha Amerika'nın hâkimiyetinde kalacak, çocuklarımız ve torunlarımız tarafından yönetilecektir. İki yüz yıl ilerisini de dört kuşak sonraki torunlarımız planlarlar. Sorusu olan var mı?

Sorulacak çok soru vardı, ama komutanlar önce hazırlıklarını yapacaklardı. Ses çıkmadı kimseden. Masada oturan her komutanın önündeki bölüm açıldı ve içinden kendi adları yazılı dosyalar çıktı. Her komutan kendine ait dosyayı aldı.

Genel Kurmay Başkanı,

- Beyler, harekat planları ve esasları bu dosyalarda. Sizler de üzerinde titiz bir çalışma yaparak eklerini yazacağınız raporla yirmi dört saat sonra tekrar burada olacaksınız. Savaş planının detayına o zaman ineceğiz. Anlaşıldı mı?

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanının son sözleri sertçe çıkmıştı ağzından. Cevap da aynı tonda gelmişti.

- Anlaşıldı komutanım.

- Dağılabilirsiniz.

Pentagon'daki Kriz Merkezi kısa sürede boşaldı, sessizliğe gömüldü.

Genelkurmay Başkanlığı - Ankara

Albay Buğra, Barmen Veli'nin gönderdiği görüntüleri izledikten sonra Solomon Dany'nin fotoğrafını görüntülerin önüne ekledi ve sesli olarak,

- Bir numaralı belge. Solomon Dany, Barzani'yi konuk ediyor, dedi.

Bir saat kadar önce de Uydu Kontrol Merkezinden gelen bilgideyse, Carl Winson uçak gemisinin Basra Körfezini terk ettiği ve Atlas Okyanusuna doğru gittiği yazıyordu. A4 sayfa formunda yazılı bilgi notunu tarayıcıdan geçirerek görüntülere ekledi ve yine sesri olarak,

- İki numaralı belge, Carl Winson uçak gemisi, Basra Körfezi'ni terk etti. Büyük ihtimalle Girit Adası üssüne gelecektir, dedi. Kayıt sona erince üst kattaki Genel Kurmay Başkanının odasına çıkan merdivenlere yöneldi.

Haftanın ilk günüydü ve Genel Kurmay Başkanı, diğer kuvvet komutanlarıyla saat onda toplantı yapacaktı. Yaverinin odasına girdi. Genel Kurmay Başkanının yaveri Tümgeneraldi.

- Hoş geldin Buğra Albayım. Yüzündeki ifadeye bakılırsa durum çok ciddi galiba.

- Sağ ol komutanım. Haklısınız, durum çok ciddi.

- Kuvvet Komutanlarımız biraz önce içeriye geçtiler. Genel Kurmay Başkanımız da gelmek üzere, demişti ki, Genel Kurmay Başkanı kapıda göründü. Hemen esas duruşa geçtiler.

- Günaydın arkadaşlar.

- Sağ ol.

- Albayım, beni izle, dedi Buğra'ya.

- Emredersiniz komutanım.

Kapının üstündeki ışıklı tabelada "HAREKAT MERKEZİ" yazıyordu. Genel Kurmay Başkanı içeriye girince kuvvet komutanları da ayağa kalkmıştı.

"Günaydın arkadaşlar.

"Sağ ol.

Sırayla hatırlarını sorduktan sonra,

- Geldiğimde Buğra Albayım bekliyordu. Konu çok önemli olmalı. Önce onu dinleyelim sonra gündemimize geçeriz. Ne dersiniz? Diye sorunca en kıdemli Orgeneral olan Kara Kuvvetleri Komutanı.

- Siz nasıl uygun görürseniz komutanım, dedi.

Genel Kurmay Başkanı;

- Evet Albayım, sizi dinliyoruz.

Albay Buğra, bir doksanlık boyuyla kule gibi duruyordu. Kara gözlerinde çelik bir bakış vardı.

- Emredersiniz komutanım, dedi. Sol göğüs cebindeki kalem gibi sokulu duran ışıklı göstergecini çıkardı. Üzerindeki yeşil düğmeye basınca duvardaki plazma ekranda biraz önce kaydını bitirdiği görüntü yerini aldı. İri burunlu, beyaz saçlı, biraz kilolu, atmış yaşlarında bir adamın fotoğrafı Harekat Merkezindekilerin gözlerinin içine bakıyordu.

- Fotoğraftaki bu adam Solomon Dany adında Amerikalı bir iş adamı. Kuzey Iraklı, Kürt kökenli Yahudi. Dany Şirket-

ler topluluğunun sahibi. Kanarya Adalarından Groscia adasının güneyinde büyük bir malikanesi var. Yılın yarısından fazlasını bu adada geçirir. Amerika Birleşik Devletleri Başkanının gizli para kasası. Onu iktidara taşıyan çok önemli yirmi kişiden birisi. Seyahatlerini kendine ait özel uçaklarıyla yapar. Başka bir şeyle seyahat etmez. Uçağı yirmi dört saat boyunca dört güvenlik elemanı tarafından korunmaktadır. Üç gün önce Amerika'ya çağrıldı. Amerika Birleşik Devletleri başkanıyla görüşmesini yapıp, adaya geri döndü. Yeşil düğmeye bir daha bastı, Albay Buğra, elini plazma ekrana uzatarak. Fotoğrafın arkasından hareketli kamera görüntüleri geldi ekrana.

- Bu görüntüler dokuz saat önce çekildi. Kanarya Adalarındaki yer istihbarat timimizin görüntüleri. Görüntüdeki kişi, dedi duraksadı Albay Buğra. Kısa süren kayıtta, uçaktan indiği andan itibaren net görüntüsü alınmış ve tanınıyordu.

- Barzani, bu dedi Genel Kurmay Başkanı.

- Evet komutanım, bu adam Barzani. Ziyaret ettiği kişi de, Amerika Birleşik Devletleri Başkanının yediği içtiği ayrı gitmeyen, onu iktidara taşıyan, en yakın dostu ve karısının dahi bilmediği sırlarını bilen kişi. Solomon Dany. Bu adam aynı zamanda Kürt olduğunu reddedecek kadarda katı bir Yahudi. Son altı yıl içerisinde diplomatlarımızdan sekiz tanesi bu adam hakkında gönderdiği raporlarda, "Türklerden nefret ediyorum" dediğine bizzat şahit olduklarını rapor etmişler. Solomon Dany, azılı bir Türk düşmanı. Barzani'yi hepimiz biliyoruz, o da katıksız bir Türk düşmanı. İkisinin bir araya gelmesi bana ülkemizin güneyinde büyük sıkıntı yaşayacağımızı düşündürüyor ve bize saldıracakları anlamına geliyor. Erbil'deki parlamento binalarını uçaklarımız vurduktan sonra, Barzani "bir gün onların parlamentosunu başlarına geçireceğim" açıklamasını yapmış, sonra ben öyle bir şey demedim", diye yalanlamıştı. Kişisel düşüncem, Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'ye karşı yeni bir saldırı planlıyor. Iraklı Kürtlere

ve saldırılarına yeniden başlayan PKK terör örgütüne ağır silahları vererek bizim üzerimize saldırtacaklar.

Kuvvet komutanları tek tek not alıyor, kendi düşüncelerini netleştirmeye çalışıyorlardı. Albay Buğra, sürdürdü konuşmasını.

- İkinci olarak, Uydu Kontrol Merkezinden gelen görüntülerde Carl Winson uçak gemisinin Basra Körfezini terk ettiği görülüyor. Atlas Okyanusuna doğru gittiği bildirildi. Ben Akdeniz'e Girit Adası üssüne ya da Kıbrıs'ın güneyinde İsrail karasularında tertibat alacağını düşünüyorum. Eğer bu böyle gerçekleşirse bir tek sonuç çıkıyor. Amerika Birleşik Devletleri bizimle yeniden savaş yapma arzusu taşıyor, derim. Arz ederim komutanım.

Kara Kuvvetleri Komutanı not almayı bıraktı.

Genel Kurmay Başkanı,

- Sanırın hepsi bu kadar Buğra Albayım.

- Evet komutanım.

- Teşekkür ederim Albayım.

Albay Buğra, Harekat Merkezinden ayrıldı. Kuvvet Komutanları küçük brifingin üzerinde çalışmaya başladılar.

Kremlin Sarayı - Moskova

Rusya Devlet Başkanı, üzerinde "COSMİC TOP SECRET-ÇOK GİZLİ" yazan istihbarat raporunu getiren Federal Güvenlik Servisinin Başkanına eliyle işaret ederek,

- Otur Valeri, dedi.

Önüne konan dosyanın kapağını kaldırdı. İçinde bir sayfalık kısa bir rapor vardı.

COSMİC GİZLİ-ÇOK ACİL

Devlet Başkanına Sunulmalı

Servis: Federal Güvenlik Servisi (FGS)

Bölüm: Dış Araştırmalar Başkanlığı (DAB)** S – 12 **

Konu: Ulusal Güvenlik.

Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye ile yeniden savaşmak niyetindedir. Kesin istihbarata göre, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, kendisini iktidara taşıyan üç kişiyle seçim hazırlıkları yaptığı baloda görüştü. Bu kişiler,

1. SOLOMON DANY: Kürt asıllı Yahudi işadamı. Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı. Kuzey Iraklı olduğu biliniyor.

2. SAVAS KOPULOS: Yunan asıllı Amerikalı iş adamı. Ayni zamanda Yunan Başbakanının gizli para kasası.

3. DAVİD KEGAN: İngiliz asıllı Amerikalı işadamı. Güney Kıbrıs'tan başka yerde yatırımı yok.

Türkiye'ye üç ayrı noktadan saldırı hazırlığı yapıldı. Amerika Birleşik Devletleri Çanakkale ve İstanbul boğazlarını ele geçirmek niyetindedir. Sevr Anlaşmasını kısmen uygulamak istemekte ve Rusya'nın güneyle irtibatını koparark Enerji Yollarını tekeline almak istemektedir. Bilgilerinize sunulur.

Sergei Kurozov- 12.

Rusya Devlet Başkanı Rus istihbarat servisi olan Federal Güvenlik Servisini uzun yıllar bir numara olarak yönetmişti ve ajan Sergei Kurozov'u iyi tanıyordu. Kendi emrinde beş yıldan fazla çalışmış, hiç hata yaptığını görmemişti.

- 12 numara hata yapmaz. Bu işin kokusu yakında çıkmaya başlar. Hükümet üyelerini toplantıya çağırmalıyım.

Çalışma masasının solundaki haberleşme ünitesinde bulunan düğmelerin sarı renkli olanına dokundu. Az sonra içeriye sekreteri girdi.

- Buyurun efendim.

- Başbakanı bağla bana.

- Baş üstüne efendim.

Federal Güvenlik Servisi Başkanlığına getirdiği Valeri'ye,

- Toplantıya senin de katılmanı istiyorum.

Valeri,

- Katılırım efendim. Şu anda kontrol etmem gereken bilgiler var. İzninizle, diyerek yanından ayrıldı.

Türkiye ile olan ilişkilerinde fazla sorun olmayan Rusya Devlet Başkanı odasının duvarındaki dünya haritasında İstanbul ve Çanakkale Boğazlarına bakarak başını iki yana salladı.

- Boğazların Amerika Birleşik Devletleri'nin eline geçmesine müsaade edemeyiz, dedi kendine. Odasında yalnızdı.

Misafirler

Aynı saatlerde Solomon Dany'nin evine diğer konukları da geliyordu. Fenerdibi kayalığında uzandığı yerden iskeleye yanaşan deniz uçağından inen iki kişiyi yalnız Nancy Teer değil de, Solomon Dany'de karşılamıştı.

Gelenler Savas Kopulos ve David Kegan'dı. Mahşerin üç atlısı görevini tamamlamış olmanın verdiği rahatlığı taşıyorlardı. Üçünün de yüzleri gülüyordu.

Savas Kopulos,

- Yarın bir başka gün olacak, dedi.

Barmen Veli, uzun yıllardır barlarda baş başa oturan insanların neler konuştuğunu merak ettiği için dudaklarını okumak için çok çaba sarf etmişti. Bu gün bu mükafatı almış, Savas Kopulos'un dudaklarını okumuştu. Dijital kamera bir yandan görüntü alıyor bir yandan da Ankara'ya ulaştırıyordu.

Genel Kurmay Başkanlığındaki odasında gelen görüntüleri izleyen Albay Buğra,

- Bu adamlar da kimmiş bakalım, dedi kendi kendine. Elektronik cihazlarla dolu yüz elli metrekarelik odasında yalnızdı ve kendisini duyan olmamıştı. İki adamın ekrandaki görüntülerini dondurup bilgisayar programını çalıştırdı. "ARAŞTIRMA BAŞLADI" yazısı ekranda göründüğü an, arama uyarı sesini duydu. Duvardaki dünya haritasına baktı. Barmen Veli

olduğunu Kanarya Adaları üzerinde kısa aralıklarla yanıp sönen ışığı görünce anlamıştı. İrtibat düğmesine dokundu.

- Merhaba Barmen, dedi.

- Merhaba efendim, yeni gelenlerin bilgilerini gönderiyorum.

- Gönder, bekliyorum.

- Bu arada efendim. Yeni gelenlerden ince, uzun boylu olanı "yarın, bir başka gün olacak", dedi.

- Duyacak kadar yakın mısın onlara?

- Hayır efendim. Dudaklarını okudum.

- Kendine dikkat et Barmen.

- Merak etmeyin efendim.

İrtibat kesildi. BB timinin komutanı Albay Buğra, üst katta hala sürmekte olan Kriz toplantısına bir kez daha katılacaktı. Ekrana baktı, bilgisayarın araştırması iki dakika daha sürecekti. Masasının üzerindeki kavanozun içindeki şekerlerden birini ağzına attı. Duvardaki Atatürk resminin çerçevesini hafifçe oynattı. "İzindeyiz Atam. Ölünceye Kadar" yazısının üstünü eliyle sıvazladı.

- Ölünceye kadar izindeyiz Atam, dedi, düşünceye daldı.

O sırada bilgisayarın "bip, bip, bip" uyarı sesi yankılanmaya başladı. Düşüncelerinden sıyrıldı, ekrana bakarak fotoğrafların altındaki yazıları okudu.

Birinci fotoğrafın altında;

- SAVAS KOPULOS, Yunan asıllı Amerikalı İşadamı. SAKO şirketler gurubunun sahibi. Şu anki başkanın seçim kampanyalarının gizli para destekçisi. Ayrıca, PKK terör örgütüne silah ve para desteği sağlıyor. Türk düşmanı terör örgütlerine "Dimitri Elen" kampında Yunan subayları tarafından verilen eğitimlerin masraflarını karşıladığı ve Türk düşmanı olduğu biliniyor, yazıyordu.

İkinci fotoğrafın altında;

- DAVİD KEGAN, İngiliz asıllı Amerikalı işadamı. Bütün yatırımlarını İngiltere devletinin desteğiyle Güney Kıbrıs'ta yapıyor. Şirketlerini ayrı ayrı kuruyor. Türk düşmanı olduğu biliniyor, yazıyordu.

Albay Buğra,

- Üç ayrı insan, üç ayrı isim. Üçünün de Türk düşmanı olması çok ilginç, dahası üçü de Amerika Birleşik Devletleri Başkanını iktidara taşıyan kişiler, diye geçirdi içinden.

Kayıt işlemini kısa sürede bitirerek üst kata çıktı. Tümgenerale,

- Yeni ve çok önemli bir gelişme var komutanım. İçeriye girmeliyim, dedi.

Az sonra yine Genel Kurmay Başkanının karşısındaydı. Konuyu kısaca özetleyerek aktardı ve Savas Kopulos'un,

- Yarın bir başka gün olacak, dediğini söyledikten sonra. Hepsi bu kadar komutanım, dedi.

Genel Kurmay Başkanı;

- Arkadaşlar, durum onu gösteriyor ki birkaç cepheden saldırıya uğrayabiliriz. Her zaman hazırlıklıyız, ama yine de planlarımızı ve uygulama bölgelerimizi denetimden geçirelim. Amerikalılar yine bir şeyler karıştırıyorlar. Yakında kokusu duyulur. Bekleyip, göreceğiz. Albayım, dedi Buğra'ya bakarak, Sence Amerikalılar bize nereden saldıracaklar.

- Komutanım, onlar arkadan gelirler. Önce kendilerinin yerlerine ölmesini istediklerini bize saldırtırlar, yol açıldıktan sonra onlar saldırmaya başlar. Irak'la başlarlar diye düşünüyorum.

Genel Kurmay Başkanı, gülümsedi.

- Doğru söylüyorsun, dedi. Her zaman kendilerinin yerine ölecek aptalları da bulurlar.

Albay Buğra çıktıktan sonra, Kara Kuvvetleri Komutanı,

- Bana kalırsa ilk önce Kuzey Irak'tan kara saldırısı beklemek lazım. Barzani yıllardır Sevr anlaşmasındaki bölgeyi istiyor. Ona bu teklifi yaparlarsa balıklama atlar. Bir de ağır silah, tank, top verdiler mi, tamam. Tarih boyunca kullanılıp, kullanılıp bir kenara atılmışlar. Buna da alışıklar. Yine kullanılıp, bir kenara atılacaklardır. Bu arada Güney Kıbrıs Rumları da boş durmayacaktır. Onlar da Kuzey Kıbrıs'a hiç vakit geçirmeden saldıracaktır. Ama, çok büyük sorun yaratamazlar. Tank taburlarının eşliğinde hareket kabiliyeti yüksek iki mekanize piyade taburu ve iki de komando taburu işlerini bitirir.

Batıya gelince asıl vuruş noktası oradan olacaktır. Amerika güçlü bir hava saldırısı yapacaktır. Uçaklarıyla, füzeleriyle İstanbul'a, Edirne'ye, İzmir'e saldırarak binlerce vatandaşımızın kanını akıtacaktır. Sonra Yunanistan'la birlikte çıkartma yapmak için Trakya bölgesine ve Ege Denizi'nden de batıdaki sahillerimizden birini seçebilirler. İzmir, Dikili ve Didim olabilir. Ama, bu kez de çok büyük darbe yiyecek ve bir daha toparlanamayacaklar.

"Arkadaşlar, şu andan itibaren hazırlıklarımızı en az üç cepheye göre yapalım. Kara Kuvvetleri komutanım, hazırlıkları ne kadar zamanda bitirirsin?

- Her an hazırız komutanım.

- Sağ ol paşam. Ya siz Hava Kuvvetleri Komutanım.

- Biz de hazırız komutanım. İlave seyyar kalkış rampaları dört gün önce bütün askeri hava alanlarımıza konuşlandırdık. Ayrıca Hava Kontrol Harekat Merkezine bağlı radar istasyonlarımızda, merkezlerimize muayyen uzaklıktaki mesafelerde algılama ünitelerimizi yerleştirdik. Radarlarımız vurulsa bile algılama ünitelerimiz, yer, sayı ve yön tespiti yapabiliyor. Uydularımız da devre dışı kalsa sorunsuz gözlem yapabilir ve önlem alabiliriz. Amerika Birleşik

Devletleri Kuvvetleri iki uçak gemisindeki yaklaşık yüz elli ila yüz yetmiş uçak, Güney Kıbrıs'taki İngiliz üssünde yüz uçak, Suudi Arabistan ve Irak'ta üslerinde de yaklaşık yüz yirmi civarında uçakla, toplamda dört yüz civarında uçağıyla büyük bir saldırı yapabilirler. Biz hazırlıklarımızı daha geniş tuttuk. Birinci savunma planı beş yüz uçaklık saldırıya göre oluşturuldu. İkincisi ise bin uçakla yapılacak saldırıya göre oluşturduk. Bu planlamaya B-52 ağır bombardıman uçaklarının avcı timleri olan on iki uçağımız ve küçük avcı uçaklarımız dahil edilmemiştir. Büyük ihtimalle sabaha karşı saldırı yapacaklardır. Gece saldırısı da yapabilirler, ancak etkisi az olur. Bu saldırıyı yalnızca Amerikan uçakları yapabilir. Dünyada biz ve Amerikalılardan başka gece harekatı yapabilen Hava Kuvvetleri birliği yok. Saldırı başladığı andan itibaren sekiz saatlik bir süre var. Gece on birden sabah yediye kadar sürer ve bu saldırıda Amerikalılar, saldırıda bulundukları uçaklarının en az yüzde atmışını kaybedecektir. Uzun menzilli füzeler de kullanıldıktan sonra iş kara harekatına dönecektir. Biz de hem gece hem de daha sonra en ağır darbeyi vuracağız.

Genel Kurmay Başkanı,

- Sağ ol Paşam, dedi ve Deniz Kuvvetleri Komutanı'na dönerek, Ya siz Paşam? Diye sordu.

- Deniz Kuvvetleri Komutanlığına bağlı bütün gemilerimiz her an savaşa hazır komutanım. Ege Denizi belki de tarihinin en kanlı deniz savaşını görecek, ama Çanakkale Boğazını yine geçemeyeceklerdir. Deniz altılarımız, firkateynlerimiz, kruvazörlerimiz her an savaşa ve kazanmaya hazırdır.

- Sağ ol Paşam. Başlangıçta en önemli görev sizin kuvvetlerinizde olacak. Anadolu'ya çok yakın olan Yunan adaları iki saat içinde elimize geçmeli. O adalarda uzun menzilli füzeler dahil ciddi silah yığınakları var.

Deniz Kuvvetleri Komutanı, son derece sakin ses tonuyla,

- İki saat içinde hepsine el koyarız komutanım, dedi.

Jandarma Genel Komutanı, yüzüne bakan Genel Kurmay Başkanının sorusunu beklemedi.

- İç işlerinde sorun yok komutanım. Avcı birliklerimizin listeleri yeniden güncel hale getirildi. Özel birliklerimiz, komandolarımız, saldırı, sabotaj ve yer altı harekatı için hazır komutanım. Komutanlarıma gerekli olan tüm emirleri verdim. Yarı alarm durumundalar. Adalara çıkacak olan komando timleri harekete hazır beklemektedir.

- Sağ ol Paşam. Sessizlik çöktü bir an. Başarılar diliyorum.

Genel Kurmay Başkanı ayağa kalkınca Kuvvet komutanları da ayağa kalktı, dağıldılar.

İt Dalaşı

Türk Hava Kuvvetleri'nin, İzmir Çiğli Ana Jet Üs Komutanlığı'na bağlı ikinci filonun dört F-104 savaş uçağı, Ege Denizi üzerinde her günkü olağan uçuşlarından birini yapıyordu. Kontrol ve caydırıcı güvenlik uçuşuydu. Filo komutanı Pilot Albay Doğan'ın sesi duyuldu.

- İkinci filonun kartalları, güneyden dört düşman uçağı yaklaşıyor. Ara mesafeyi açın.

Jet uçakları, aralarındaki yüzer metrelik uçuş mesafesini bir o kadar daha genişlettiler. Havada bilinen en iyi savunma şeklini almışlardı.

Yunan Hava Kuvvetlerinin savaş uçakları da aynı irtifada, bir kilometre kadar sağ taraflarında yer alarak uçuşlarını sürdürürken Yunanlı pilotun İngilizce sözleri duyuldu.

- Türk savaş uçağı filosu komutanına. Şu anda Yunan hava sahasını ihlal etmektesiniz. Hava sahamızı derhal terk edin.

Pilot Albay Doğan düzgün İngilizce'siyle karşılık verdi.

- Şu an uçuş yaptığımız rota, Yunan hava sahası dışında ve Türk hava sahası sınırındadır. Şunu iyi bilin ki, rotamızı hiçbir güç değiştiremez.

- Türk filosuna son uyarım. Yunan hava sahasını terk edin, yoksa zor kullanırız.

- Savaş istiyorsanız hodri meydan. Gökyüzü geniş.

- Siz bilirsiniz, diyen Yunanlı pilot, telsiz irtibatını kesti.

Pilot Albay Doğan, önündeki radar ekranından Yunan savaş uçaklarının sağa dönüş yapmalarını izlerken,

- Düşmanlarımız savaş pozisyonu alıyor. Saldırıya hazır olun. Önce yukarıya çıkıyoruz, sonra sağa dönüyoruz. Beni izleyin.

Uçağının burnunu yukarıya diken Pilot Albay Doğan'ın jetinin arkasında bıraktığı siyah duman izine az sonra üç tane daha iz eklendi ve sağa doğru yılan gibi kıvrıldı izler. Gökyüzünün en büyük sekiz kuşu birbirlerinin üzerine doğru geliyordu.

Pilot Albay Doğan,

- Atış serbest, emrini verdi.

Uçaklardan karşılıklı olarak ateşlenen füzeler, önüne kattığı jeti kovalıyor, pilotlar bir an can derdine düşüyor, peşi sıra gelen füzeyi atlatmak için uçağıyla hava da cambazlık yapıyordu. Füzelerden sonra otomatik silahlar devreye girmişti. Uçaksavarlar cehennem alevi kusuyordu. İki Yunan uçağı, peş peşe havada infilak etti. Bir tanesinden de duman çıkıyordu. Yunan filo komutanının uçağı vurulmamış, o da kaçmaya çalışıyordu. Peşine takılan Türk savaş uçağının pilotu Binbaşı Çiğdem'di. "Theodor Roosevelt" uçak gemisini batırdığı için üsteğmenlikten binbaşılığa terfi etmişti. Önünde kaçan uçağı yakalamak için hızını artırmış, füzesini de yollamıştı.

Filo komutanı Pilot Albay Doğan'ın emrini duydu.

- Binbaşı Çiğdem, geri dön!

F-104 havada daire çizerek filoya katıldı.

- Hasar raporu verin.

- Pilot Binbaşı Çiğdem. Uçağımda hasar yok.

- Pilot Yüzbaşı Atamer. Sağ kanatta kurşun delikleri var, kontrolde sorun yok.

- Pilot Yüzbaşı Mustafa. Sağ kanatta kopma, gövdede de kurşun delikleri var. Kontrolde zorluk yaşıyorum, geri dönmem gerekiyor komutanım.

- Ana Jet Üs Komutanlığı'na. İkinci Filo Komutanı Pilot Albay Doğan konuşuyor. Dönüyoruz.

- İkinci filo anlaşıldı. Tamam.

- Anlaşıldı.

✣ ✣ ✣

Yunanistan Hükümet sözcüsü kamera karşısına geçmişti. CNN Dünya Haberleri servisi canlı yayın yapıyordu.

- Türk savaş uçakları, hava sahamıza girerek uçaklarımıza saldırmış, bu saldırı sonucunda iki uçağımız düşmüş, bir uçağımız adalardan birine zorunlu iniş yapmış, bir tanesi de üssüne dönmüştür. Türkiye Yunanistan'a karşı düşmanca tutumunu sürdürüyor. Eğer iki ülke arasında bir savaş yaşanırsa, bunun sorumlusu Türk devletidir.

Asık suratla ayrıldı kameraların karşısından sorulara aldırmadan.

Türk Dışişleri Bakanının cevabı gecikmemişti. Genel Kurmay Başkanıyla görüşmüş, sonra kameraların karşısına geçmişti.

- Sayın basın mensupları hoş geldiniz. Yunan Hükümet sözcüsünün açıklamaları tamamen uydurma ve yalandır. Savaş uçaklarımız, her günkü uçuş rotasında görevlerini yaparken, Yunan savaş uçaklarınca taciz edilmiş, ilk saldırı da onlar tarafından yapılmış ve pilotlarımız da karşılık vermiştir. Yunanlılar ateşle oynuyorlar. Umarım akıllarını başlarına devşirirler. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kurucumuz Büyük Önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'ün, "Yurtta barış, cihanda barış" ilkesine sadık kalmayı insanlığa karşı bir görev olarak kabul eder, ancak; topraklarımıza yapılan en küçük saldırı,

en sert karşılığı anında görecektir. Türkiye Cumhuriyeti'nin ordusu, her türlü saldırıyı bertaraf edecek güçte ve kararlılıktadır. Yeniden söylüyorum, Yunanlılar akıllarını başlarına alsınlar. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, oldu bittiye asla izin vermez. Dünya kamuoyuna duyurulur.

Türk Dışişleri Bakanı, "soru sorulmayacak" uyarısını aldıkları için sessiz kalan basın mensuplarına "Hoşça kalın arkadaşlar" diyerek basın odasını terk etti.

CNN Haber kanalı sunucusu, spor yayınını keserek, "EGE'DE SAVAŞ MI BAŞLIYOR?" başlığı altında Türk Dışişleri Bakanı ve Yunan Hükümet sözcüsünün açıklamalarını ekrana sırayla getirmişti. "Ege Denizi'ndeki it dalaşı savaş çığırtkanlarına yarıyor. Neredeyse bir asır önce yaşanan savaş, tekrarlanacak gibi görünüyor. İki ülke arasında inanılmaz bir gerginlik gözleniyor. Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi şu anda açıklama yapıyor, bağlanıyoruz.

- Türkiye ile Yunanistan arasında yaşanan gerginliğin bir an önce sona erdirilmesi için çabalarımız sürüyor. Hiç arzu edilmeyen bu sorunu en kısa sürede gidererek iki ülke arasındaki ilişkileri normale döndüreceğiz. Dünya artık savaş istemiyor. Savaş yapılacaksa teröre karşı yapılmalı. Bundan sonra ülkeler arasındaki savaşın yerini, "TERÖR KONSEPTLİ SAVAŞ" almalı. Sorunu en kısa zamanda çözeceğiz, teşekkür ederim.

Birleşmiş Milletler Temsilcisinin sözleri biter bitmez sunucu,

- Umarım Ege Denizi'ndeki, savaş rüzgârları çabuk diner, dedi ve diğer haberleri kaldığı yerden sunmaya devam etti.

Aynı anda Ankara'da Yunan Büyük Elçisi, çağırıldığı Dışişleri Bakanlığından kıpkırmızı bir suratla çıkıyordu. Gazetecilerin ısrarlı sorularına "Cevap yok" dedikten sonra kurşun geçirmez arabasına binerek uzaklaştı.

Gizli Hükümet Toplantısı - Atina

Yunan Başbakanı, kabinenin üyelerini toplamış, konuyu özetledikten sonra,

- Ateşi biz yakacağız, gerisini Amerika Birleşik Devletleri bitirecek. Kazanırsak Trakya'da Tekirdağ, Kıyıköy arasındaki çizginin batısı ve Sakarya Irmağı'ndan başlayarak Ege Bölgesi'ni Büyük Menderes Irmağı'na kadar içine alan bölge bizim olacak. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, bütün bunları vaat etti. Arkadaşlar...

Yunan Başbakanının ses tonu gittikçe yükseliyor, coşkusu artıyordu.

- 1844 yılında Yunan Meclisi'nde alınan kararı hayata geçireceğiz. Helenizm'in krallığını kuracağız. Türkler geldikleri yere, Orta Asya'ya dönecekler. İslam dinini geldiği coğrafyaya, Arabistan'a göndereceğiz.

Önce büyük bir alkış koptu. Başbakanlarını ayağa kalkmış, alkışlıyordu Yunan Hükümeti'nin bakanları. O ise coşkusuna coşku katmış, söylevini tamamlamaya çalışıyordu.

- O gün geldi çattı. Hepimiz Helen tarihinin altın sayfalarında nesiller boyu anılacağız.

Alkışlar arttıkça arttı. Coşkulu alkışlar başını döndürmüştü.

- İzmir'deki İlk Kurşun Anıtını hepiniz biliyorsunuzdur. Orasını aldığımız gün, yüce papaz Hrisostomos'un Atina'daki heykelini, İlk Kurşun Anıtının üstüne dikeceğim.

Yunan Başbakanı, İzmir'in 15 Mayıs1919 yılındaki işgalinde İzmir Baş Piskoposu olan Hrisostomos'un, Ege Bölgesi'nde katledilen binlerce Türkün ölüm emrini veren eli kanlı papaz olduğunu unutmuştu.

- Bravo!

- Bravo!

- Arkandayız başbakanım.

Gür bir ses duyuldu.

- Arkadaşlar.....

Alkış sesleri bir an azalır gibi oldu, sonra bitti. Bağıran Yunan Milli Eğitim Bakanıydı.

- Neden bahsettiğimizi anlamadığınızı sanıyorum. Bir savaştan bahsediyoruz. Coşkulu nutuklarla seçim propagandasına gider gibi bir haldesiniz. Amerika Birleşik Devletleri, bizi ateşin önüne boşuna atmıyor. İki ay önce yaşadıkları bir günlük savaşta kaybeden taraf onlardı. Türkler değil. Bize Sevr Anlaşmasındaki yerleri veriyormuş, peki karşılığında Amerika Birleşik Devletleri ne istiyor? Boğazlar ne olacak? Hiçbiriniz bunu sormuyorsunuz? Sormadan düşünmeden savaşa hazırız diyorsunuz. Ya kaybedersek sonu ne olur, hiç düşündünüz mü? Amerika, Türkiye'den binlerce kilometre uzakta, biz ise sınır komşusuyuz. Size katılmıyorum Bu kararınız yanlış arkadaşlar, yanlış.

Yunan Başbakanı,

- Arkadaşım, seni rahatlatayım. Amerika Birleşik Devletleri boğazları kendi kontrolünde tutmak istiyor. Zamanla boğazları da alırız onlardan.

Milli Eğitim Bakanı:

- Yapma Allah aşkına sayın başbakanım. Siz olayları süzmeden, ileriyi düşünmeden aldığınız savaş kararını onaylatmak istiyorsunuz. Böyle şey olmaz.

Yunan Savunma Bakanı hemen atıldı.

- Sen korkak tavuğun birisin. Yunan Helenizminin yüz karasısın. Eğer savaş kararını kabul etmiyorsan, istifa et.

Buz gibi bir hava esmişti.

Milli Eğitim Bakanı, diğer arkadaşlarının gözlerinin içine tek tek bakarak gezdirdi bakışlarını. Hepsinin gözlerinde kendisine yönelmiş tehditkâr ifadeyi görmüştü. Derin bir soluk aldı.

- Benim, dedi, istifa etmem hiç önemli değil. Anladığım kadarıyla sizler çok önemli kararları benden habersiz almışsınız. Savaş kararından söz ediyorum. Ama; bir şeyi unutmuşsunuz baylar. Hafızanızı tazeleyin. Daha önce Avrupalı efendilerimizin vaatlerine kanarak Türklere saldırdık ve küçük Asya felaketini yaşadık. Türkler o zaman bir avuçtu. Şimdi ise Amerika Birleşik Devletleri'nin vaatlerine kanarsak, korkarım daha büyük felaket yaşayacağız. Gelecek nesillerimiz bizi nefretle kinle anacak.

Bir nara yükseldi.

- Kes artık korkak adam.

Bir başkası.

- Defol buradan.

- Çık dışarı.

- Aramızda yerin yok.

- Pis sürüngen.

Arkadaşlarının hakaretleri gözlerinin dolmasına yetmişti. Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Zorla yutkunarak ağlamaklı bir sesle,

- Aranızdan ayrılıyorum, ama; son bir şey söyleyeceğim. Türkleri yenemeyiz. Çünkü.....

Sözünü tamamlayamadı. Üzerine kül tablasını fırlatan Yunan Savunma Bakanıydı. Apar topar kapıya koşup ayrıldı salondan. Milli Eğitim bakanı yanlarından ayrılınca başbakan hiçbir şey olmamış gibi coşku dolu bir sesle sürdürdü konuşmasını.

- Almamız gereken tek karar var. 1983 yılında hazırlanarak yürürlüğe konan Ege Denizi'nde kara sularını on iki mile çıkaran kararı uygulamaya koymak. Türkler bunu o zaman savaş sebebi saydıkları için ileride bir tarihte kullanmak üzere geri çekmiştik. İşte o fırsat ayağımıza geldi. Bu kararımızı dünya kamuoyuna duyurmak yeterli olacak. Açık oya sunuyorum. Kabul edenler ellerini kaldırsın.

Bütün eller havaya kalkmıştı.

- Oy birliğiyle kabul edilmiştir. Şimdi kararı yazdıracağım.

Zile bastı, iki memur toplantı salonuna daldı.

Erbil - Kuzey Irak

Barzani'nin ofisindeki, olmayan Kürdistan haritasının görüntüleriyle, Türk Savaş Uçakları tarafından bombalanan parlamento binası görüntüleri, acemi teknik elemanlarca yan yana getirilmeye çalışılmış ve o görüntülerin önünde çatılmış kaşlarıyla duran Barzani, konuşma yapmaya hazırlanıyordu.

CNN televizyon kanalı Katrina Kasırgasının Amerika'da yarattığı dehşetin görüntülerini verdiği canlı yayınını "Barzani, Erbil'de açıklama yapıyor, dinliyoruz."diyerek kesti. Barzani'nin tehditkâr sesi yankılandı.

- Türkiye Devleti, komşuluk ilişkilerini zedelemiş, parlamentomuza saldırarak, bizleri tanımadığını açıkça ilan etmiştir. Bu yaptığı bir gün karşılığını görecektir. Yakında, hem de çok yakında bize saldırmak neymiş görecek. Ayrıca, İran Devleti de Kürtlere yaptığı zulmün hesabını verecek. Az kaldı, az kaldı.

Beş yüz kişilik silahlı peşmergelerden oluşan kalabalık, ellerindeki kalaşnikof silahlarını havaya kaldırmış,

- Öl de ölelim, sloganını atıyordu.

Bıyık altından gülen Barzani, birleşik parmaklı elini sallayarak sola bir adım atarak kamera görüntüsünden kayboldu. Yayına çıkmadan önce kamera sabitleştirilmiş olmalıydı. Yıkık parlamento görüntüsü hala ekrandaydı.

Genel Kurmay Başkanlığı - Ankara

Başbakan, yanında Dışişleri ve Milli Savunma Bakanıyla birlikte Genel Kurmay Başkanlığına girdiğinde askeri törenle karşılandı. Selamlama noktasına geldiğinde karşısında sırım gibi tören selamı duran Mehmetçiğe,

- Merhaba Asker, dedi.

- Sağ ol. Tek ses çıkmıştı.

- Başbakan, Siz sağ olun, dedikten sonra yanındakilerle birlikte Genel Kurmay Başkanını hızlı adımlarla izleyerek koyu renkli taştan yapılmış merdivenleri tırmandılar.

Harekat Merkezinin bitişiğindeki brifing salonu, Başbakanla birlikte gelen hükümet üyelerine bilgi verilen salondu ve giriş kapısının üzerinde "Kriz Merkezi" yazıyordu. "U" biçiminde hazırlanmış deri koltuklara oturdular. Hükümet üyeleriyle birlikte dört kuvvet komutanı da yerlerini aldı.

Genel Kurmay Başkanı bizzat başbakanı aramış "Sayın Başbakanım çok ciddi bir sorun var. Bu sorunla ilgili sizi bilgilendirmemiz gerekiyor," demişti.

Başbakan,

"Siz mi gelirsiniz, yoksa ben mi geleyim? Diye sormuştu.

- Sizin gelmeniz gerekiyor Sayın Başbakanım. Hem de acil.

Başbakan sorunun Ulusal Güvenliği ilgilendirdiğini anlamıştı. Böyle konularda özellikle Genel Kurmay Başkanlığına geliyordu.

- Yanımda hangi arkadaşlarım olmalı sayın Paşam.

- Dışişleri ve Milli Savunma Bakanı olmalı sayın Başbakanım.

- En kısa zamanda oradayız sayın Paşam, konuşması geçmişti aralarında.

Kriz Merkezindeki brifing salonuna yapılan çay servisi sonunda Genel Kurmay Başkanı,

- Başlayalım mı Sayın Başbakanım?

- Başlayabiliriz Sayın Paşam.

Genel Kurmay Başkanı brifingi sunacak olan Albay Buğra'ya bakarak başını hafifçe öne doğru salladı. Masaya gömülü olan bilgisayarın tuşuna dokunan Albay Buğra, karşılarındaki dev ekrana yan yana gelen üç resmin üzerinde kırmızı iri harfle "1" yazanına elindeki lazer kaleminin ışığını tuttu.

- Birinci konu, bir numaralı resimdeki adam, Solomon Dany Amerikalı işadamı. Son beş yılda yurt dışında faaliyet gösteren üç Türk şirketini batırdı. Türkiye'de onun şirketleriyle çalışan on bir şirket var. Solomon Dany Kuzey Iraklı bir Kürt Yahudisi.

İki numaralı resimdeki adam, Savas Kopulos, aşırı Yunan milliyetçisi, Yunan asıllı Amerikalı işadamı. Başkanına verdiği parasal desteği şu an Yunanistan'da iktidarda olan partiye de verdi. Yunanistan'ın başbakanı da çok yakın arkadaşı.

Üç numaralı resimdeki adam David Kegan, İngiliz asıllı Amerikalı iş adamı. Amerika Birleşik Devletleri Başkanının gizli para kasası olduğu biliniyor ve iş yatırımları alanında değişik bir özelliği var. Bütün yatırımlarını İngiliz hükümetinin desteğiyle Güney Kıbrıs Rum Kesimine yapıyor.

Bu üç kişi Amerika Birleşik Devletleri Başkanını iktidara taşıyan, seçimlerde onun için milyonlarca doları el altından harcayan kişiler. Üçünün en önemli ortak özelliği azılı Türk

düşmanı olmaları. Geçen hafta Amerika Birleşik Devletleri Başkanının resepsiyonunda baş başa görüştüler. Görüntülerde izliyorsunuz, önce "1" numara sonra "2 ve 3" numara, sonra da Amerika Birleşik Devletleri Başkanı ve danışmanı oval ofise giden bu kapıdan giriyorlar. Bir saatten fazla süren görüşme sonunda ayrıldılar. Çıkış görüntüleri alınamadı. Büyük ihtimalle arka kapıyı kullanmışlardır.

Bu üç adam iki gün sonra İspanya'nın Kanarya Adalarının kuzeyinde bulunan Groscia Adasında buluştular. Ertesi sabah ayrıldılar, ama o günün akşamı, şu an görüntülerde izliyorsunuz Barzani de adaya geldi. O da iki saat kadar görüştü ve adadan ayrıldı.

- İkinci konu; Carl Winson uçak gemisi Basra Körfezindeki görev yerinden ayrıldı. Şu sıralar Atlas okyanusunda, işte görüyorsunuz. Uydu Kontrol Merkezi uydudan aldığı görüntüleri anında Kriz Merkezine ulaştırıyordu. Gelen görüntüler dev ekranda yerini alıyordu. Albay Buğra, Carl Winson uçak gemisi büyük ihtimalle Akdeniz'e girecek ve Girit üssünde konuşlanacaktır. İki ay önce batırdığımız Theodore Roosvelt uçak gemisinin yerine.

- Üçüncü konu; Amerikan askeri nakliye uçakları, asker değişimi bahanesiyle Bağdat havaalanına beş bin deniz piyadesi indirdiler.

Albay Buğra, brifing vermek için Başbakanı ve diğer Bakanları beklerken BB İstihbarat timinin iki numaralı yöneticisi olan kardeşi Yarbay Boran, Irak'ta görevli olan ÜÇOK timinin üyesi OK-3'ten bu bilgiyi almış, bir sayfalık çıktıyla ağabeyine ulaştırmıştı.

- Bu bilgi sekiz dakika önce geldi. O yüzden komutanlarımın da bilgisi yeni oluyor. Uydu görüntüleri gelince ekrana verilecek.

"Dördüncü konu; on altışar uçaktan oluşan, dört Amerika Birleşik Devletleri savaş uçağı filosu toplam atmış dört savaş uçağı Selanik Askeri Hava Alanına indiler. Bu bilgi dün akşam geldi ve görüntüler de bunu doğruluyor.

Ekrana, Selanik Askeri havaalanındaki Amerikan savaş uçaklarını gösteren fotoğraf geldi. Fotoğrafın sağ alt köşesinde çekildiği tarih ve saat yazıyordu.

Bu sonuçlara göre,

1. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı en yakını üç adamın organizasyonunda bizimle yeniden savaşmak niyetinde olduğu ortaya çıkıyor.

2. Solomon Dany, Barzani'yi Kuzey Iraktan Türkiye'ye saldırmak için hazırlıyor.

3. Savas Kopulos, Yunanistan'ı Trakya ve Ege'den Türkiye'ye saldırmaya hazırlıyor.

4. David Kegan, Güney Kıbrıs Rumlarını bizimle savaşa hazırlıyor.

5. Amerika, çok sayıda savaş uçağını burnumuzun dibine konuşlandırdı. Ağır bir bombardıman yaparak bize saldıracaklar. Başta İstanbul, Bursa ve İzmir olmak üzere yerleşim yerlerimizi vuracak ve hemen arkasından üç taraftan kara harekatını başlatacaklar.

6. Irak'ta, Güney Kıbrıs'ta ve Girit üssünde bekletilen Amerikan Deniz Piyadeleri ve Özel Kuvvetlerinin desteğiyle cephe gerisine yani içimize sızacak ve saldırı, sabotaj ve imha başta olmak üzere gayri nizami savaş uygulamasını yerine getirecektir.

7. Bir saat önce Barzani şu açıklamayı yaptı. ***"Türkiye Devleti, komşuluk ilişkilerini zedelemiş, parlamentomuza saldırarak, bizleri tanımadığını açıkça ilan etmiştir. Bu yaptığı bir gün karşılığını görecektir. Yakında, hem de çok yakında bize saldırmak neymiş görecek. Ayrıca, İran Devleti de kürtlere yaptığı zulmün hesabını verecek. Az kaldı, az kaldı."***

Dış İşleri Bakanı, aynı açıklamayı Bakanlık binasında öğrenmiş Başbakanla birlikte gelirken ona aktarmıştı. Başbakan, başını sallayarak Albay Buğra'yı onayladı.

8- Bu hazırlıklara bakarak saldırıların önümüzdeki hafta başlayacağı sonucu ortaya çıkıyor. Şu anda aşağıda anlattı-

ğım konuları içeren dosyalar hazırlanıyor. Brifing sona ermiştir, arz ederim.

Hazırlanan dosyalardaki bilgileri dünya kamuoyu ile paylaşmak siyasi iradenin, hükümetin göreviydi. Başbakan ve diğer bakanların kaşları çatılmış, yüzleri düşünceli bir hal almıştı.

Dışişleri Bakanı,

- İlişkilerimizi bir türlü normalleştiremememizin arkasında yatan sebep demek buymuş. Bizimle yeniden savaşmak. Atalarımız ne demiş "Yenilen pehlivan güreşe doymaz".

Genel Kurmay Başkanı, araya girerek.

- Sağ ol Albayım. Gerekirse biz sizi yeniden çağırırız. Yalnız, Bağdat Havaalanına gelen Amerikan Askerlerinin uydu görüntülerini geldiği an hemen buradaki ekrana verin.

- Emredersiniz komutanım.

Albay Buğra, Kriz Merkezinden çıktı. Alt kattaki çalışma odasına doğru yöneldi.

Başbakan; Genel Kurmay Başkanına,

- Sayın Paşam, anladığım kadarıyla durum çok ciddi görünüyor. Siz ne diyorsunuz?

- Sayın Başbakanım, durum gerçekten çok ciddi. Biz, her türlü hazırlığımızı yaptık. Amerika bize saldırdığı an en sert karşılığı görecektir. Bundan hiç şüphemiz yok. Ancak, yoğun bir hava saldırısı yaşayacak olan İstanbul'da sıkıntımız çok olacaktır. Üretim tesisleri, fabrikalar, yerleşim bölgeleri, demir yolları, kara yolları boğaz köprüleri, viyadükler büyük hasar görecektir. Sivil can kaybımız çok olacaktır. Bu saldırıdan sonra da Yunanistan'dan kara harekatına kalkacaklardır. Sahillerimize Amerikan deniz piyadelerini çıkarmak için de hazırlıklarını yapmışlar ama, çok ağır bedelde ödeyeceklerdir. Çok Gizli olarak verdiğim emir bu sayın Başbakanım.

Başbakan, Genel Kurmay Başkanının uzattığı, emrin yazılı olduğu kağıdı okudu.

"Özel Kuvvetler Komutanlığına"

"Semodirek, Limni, Midilli, Sakız, Sisam, İstanköy ve Rodos adalarına etkili bir ani imha sabotaj ve el koyma için kuvvetlerinizi hazır tutun. Emir verildiği an yerine getirilecektir. İmza. Genel Kurmay Başkanı"

Başbakan;

- Siz savaşa başlamışsınız sayın Paşam. Şimdi biz yolumuzu çizelim. Önce Dışişleri Bakanımız, Amerika Birleşik Devletleri Dışişleri Bakanıyla ve Milli Savunma Bakanımız Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanıyla görüşecek. Amerika Birleşik Devletleri elçisini çağırıp, durum değerlendirmesi yaptığımız konularda yazı ile nota veririz. Ben bizzat Yunanistan Başbakanıyla görüşeceğim. Barzani'ye de ondan sorumlu bürokratımız gerekli uyarıyı yapar.

Dışişleri ve Savunma Bakanı not alıyordu. Başbakan konuşmasına ara verince,

Dışişleri Bakanı

- Sayın Paşam, Amerika'nın bu saldırısında, Avrupa Birliği, İngiltere bize karşı Amerika'nın yanında yer alacaklardır. Sürdürmekte olduğumuz tarama süreciyle başlayan müzakereler mecburen dondurulacaktır. Bunlara karşılık, hemen Japonya, Çin, Hindistan ve Rusya'ya özel görevliler gönderip birlikte olma çağrısı yapalım düşüncesindeyim. İki ay önce yaşadığımız savaş kısa sürmüştü ama bu sefer öyle olacağa benzemiyor. Çekince koyacağınız ülke var mı?

Başbakan, araya girdi.

- Diğer ülkelerden yanımıza katılan çok olacaktır. Ben hemen başlayalım derim.

Genel Kurmay Başkanı,

- Sorunları dışarıya anlatmak sizin göreviniz sayın Bakanım. Bu konuda bize söz düşmez. Ama; sorduğunuz ve has-

sasiyetiniz için çok teşekkür ederim. Rusya ve Çin mutlaka yanımızda olmalı. Masa başında da elimiz güçlü olmalı. Silahlı Kuvvetler olarak biz hazırız. Teyakkuz halindeyiz. Yeniden böyle bir savaş yaşayabiliriz düşüncesiyle son bir ayda Rusya'ya gönderdiğimiz yaklaşık iki yüz pilotumuz MIG Savaş Uçakları eğitimi aldı. Rusya ile ilişkilerimizde daha titiz olmalıyız.

Başbakan,

- Sayın Paşam, meclisi hemen toplayıp savaş yetkisini hemen çıkartalım mı?

Milli Savunma Bakanı araya girerek,

- Önceki yetki geçerli Sayın Başbakanım. Kaldırılmadı.

"Sorun yok o zaman. Başka bir şey istiyor musunuz Sayın Paşam?

- Şu an biz her türlü hazırlığımızı yapmış ve savaşa hazır durumdayız. Bir ihtiyacımız olursa hemen bildiririz Sayın Başbakanım.

- Bize müsaade Sayın Paşam. Bildiğiniz gibi hızlı hareket etmemiz gerekiyor.

Başbakan ve bakanlar yine askeri törenle Genel Kurmay Başkanı tarafından uğurlandılar.

Savaş güneşi doğmak üzereydi, doğacaktı ve çok can alacaktı. Genel Kurmay Başkanı odasına girerken Mustafa Kemal Atatürk'e ait duvarda çerçeve içinde duran sözünü okudu.

"Maksadı ne olursa olsun, vatan tehlikeye girmedikçe, savaş bir cinayettir."

Başbakanlık - Ankara

Başbakan, odasına girer girmez Özel Kalem Müdürü randevularını kısaca özetledikten sonra,

- Rusya Büyükelçisi geldi efendim. Randevusuz, ama bir saattir sizi bekliyor.

Canının sıkıntısı hal ve hareketlerine yansımıştı Başbakanın. Burnundan soluyordu. Kimseyle görüşmek istemiyordu.

- Çok işim var. Gönder gitsin, dedi. Özel kalem müdürü arkasını dönerken, ne istiyormuş, sordun mu?

- Evet efendim. Devlet Başkanının özel mesajını getirmiş. Çok önemli bir konu, Sayın Başbakanla mutlaka görüşmem gerek, demişti.

Başbakan, Genel Kurmay Başkanının sözünü hatırladı."Rusya ile ilişkilerimizde daha titiz olmalıyız."

- Al içeriye.

- Peki efendim.

Rusya'nın Büyükelçisi Özel Kalem Müdürünün eşliğinde içeriye saygıyla girdi ve üzerinde "Türk Başbakanına" yazılı kapalı zarfı uzatarak,

- Bu mektubu Devlet Başkanım gönderdi, Sayın Başbakan. Lütfen okuyunuz.

Başbakan, zarfı yavaşça araladı, içinden ikiye katlanmış kağıdı çıkardı, açtı. Kısa bir not yazıyordu.

"Türkiye Cumhuriyeti Başbakanına"

İstihbarat servisimizin Dış Araştırmalar Bölümünün aldığı bilgiye göre Amerika Birleşik Devletleri Türkiye'ye saldıracak. İstihbarat notu yazımız ekindedir.

İsteğiniz olursa, her türlü yardıma hazırız.

Rusya Devlet Başkanı

Okumayı bitiren Başbakan, başını kaldırdı. Gülümseyerek,

- Çok teşekkür ederim Sayın Büyükelçi. Sayın Başkana lütfen selamlarımı iletiniz. İlk fırsatta ben de şahsen arayıp teşekkür edeceğim.

Rusya Büyükelçisi ayrılınca.

- Hükümeti toplantıya çağır, diye emretti koltuğunun yanında dinelen Özel Kalem Müdürüne.

Savaş Rüzgarları

Gerginlik yaratan ilk açıklama Amerika Birleşik Devletleri'nin hükümet sözcüsünün açıklamalarıyla geldi. CNN Haber kanalı tüm dünyaya canlı yayınla duyuruyordu.

- Amerika Birleşik Devletleri Yunanistan'la aralarındaki askeri anlaşmalar gereğince Akdeniz'de ve Ege Denizi'n'de Askeri Tatbikat yapma kararı almışlardır. Yakın bir zamanda tatbikata başlayacaklardır.

Sayıları yüzü bulan gazeteciler homurdanmaya başlamıştı. İngiliz gazeteci kendisini tanıtarak,

- İki sorum olacak sayın basın sözcüsü. Birincisi, Ege Bölgesinde NATO kurumu dışında yapılacak bir tatbikata Türkiye izin verecek mi? İkinci sorum...

İngiliz gazeteci sözünü tamamlayamadı. Hükümet sözcüsü araya girerek,

- Bir dakika, bir dakika sayın basın mensubu. Amerika Birleşik Devletleri, bu tatbikat için Türkiye'den izin almak zorunda değildir. Bunun altını kalın bir çizgiyle çizelim, şimdi ikinci sorunuzu alayım.

İngiliz gazeteci kaldığı yerden devam etti sorusunu sormaya.

- Ege Denizi'nde Türkiye ile Yunanistan arasında kıta sahanlığı sorunu var. Bu olay o kadar ciddi ki aralarındaki itilaf **"Casus Belli"** yani savaş sebebi sayılacak kadar derin. Bu tat-

bikatla iki ülkeyi savaşa sokabilirsiniz. Amerika Birleşik Devletleri yangına körükle gitmiyor mu?

Amerika Birleşik Devletleri hükümet sözcüsü,

- İki komşu ülke aralarındaki sorunları çözmek iradesini göstermek zorundadır. Amerika Birleşik Devletleri bir başka ülkeyle anlaşma yaparak ortak askeri tatbikatlar yapabilir. Bunda garip bir durum yok.

Hükümet sözcüsünün iznini alan bir başka gazeteci mikrofona uzandı.

- Tatbikat için neden Ege Denizi'ni seçtiniz? Türkiye'ye karşı güç gösterisinde bulundunuz ve kaybettiniz. Yanlış anlama masalını dünya yutmadı. Amerika Birleşik Devletleri neyin peşinde? Yeni bir güç gösterisinin mi?

Amerika Birleşik Devletleri hükümet sözcüsünün yanakları hafifçe kızarmıştı.

- Amerika Birleşik Devletleri, hiçbir savaşı kaybetmez. Savaşın galibi masa başında belli olur.

Gazeteci ısrarcıydı.

- Uçak gemisi kaybettiniz, B-52 ağır bombardıman uçağı kaybettiniz, bu kayıplar sizin için bir şey ifade etmiyor mu?

Hükümet sözcüsü,

- Arkadaşlar başka sorular varsa alayım. Bu sorulara iki ay boyunca cevap verildi.

Gazeteciler soru sormak için parmaklarını havaya kaldırıyordu.

Söz alan bir gazeteci,

- Talabani ve Barzani'ye bağlı Kürt aşiret liderlerini Amerika'ya davet etmişsiniz, neden?

Hükümet sözcüsü hemen cevapladı.

- Irak'taki sorunları bir an önce çözüme kavuşturmak, bitirmek için Barzani'yle birlikte buraya geliyorlar.

"Irak'ta Amerika Birleşik Devletleri için sorun yaratmayan yalnız Kürtler olmalı, diğer guruplar çağrılmadığına göre, sorun yaratan onlar mı?

- Hayır, diğer guruplarla da ilişkilerimiz çok iyi.

Basın toplantısı sürüyor, gazeteciler soru üstüne soru yağdırıyordu.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı,ofisinde yardımcısı, dışişleri ve savunma bakanıyla dev ekranın karşısına oturmuş, açıklamaları keyifle izliyorlardı.

- Artık ok yaydan çıktı, dedi. Sizler bilmiyorsunuz, iki aydan bu yana, Türk Cumhurbaşkanıyla birlikte yaptığım açıklamadan bu yana kurduğum özel bir ekiple çalışmalarımı sürdürdüm. Şimdi sonucunu alıyorum.

Yardımcısı da diğerleri gibi şaşırmıştı.

Dışişleri Bakanı,

- Sayın Başkanım neyin sonucunu alıyorsunuz? Diye sordu.

"TÜRKİYE İLE YAPILACAK GENEL SAVAŞ PLANI" dosyasını size verdim. İncelediniz ama çok fazla detaya girmemiştim. Türkiye'ye öyle bir oyun oynadım ki, tuzağa düşmemesi düşünülemez. Durum şu, diyerek konuyu kısaca özetledi.

Türkiye'ye haddini bildirme fikri masadakilerin hepsinin hoşuna gitmişti.

- Keşke haberimiz olsaydı, katkı sağlardık diye sitem etti Dışişleri Bakanı. Ama, güzel planlama olmuş, diye de ekledi.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı,

- Kimsenin bilmesi gerekmiyordu. Sonuç alamamış olsaydım, vazgeçecektim. Şimdi hepiniz biliyorsunuz.

Yardımcısına baktı ve sertçe sordu.

- Hala Benimle misin?

- Evet başkanım, seninleyim.

Dışişleri Bakanı'nın gözleriyle buluştu gözleri,

- Sen de hala Benimle misin?

"Evet başkanım.

Savunma Bakanı da aynı soruya, aynı karşılığı verdi.

- Evet başkanım, her zamanki gibi seninleyim.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, inci gibi dişlerini göstererek sırıttı.

- Harekatın adını merak ediyorsunuzdur. Merakınızı gidereyim. Harekatın adı, "ATEŞ HAREKATI". Bu kez biz güleceğiz, hem de katıla katıla. Size söz veriyorum İstanbul Boğazı'ndaki en güzel yalılardan her birinize birer tane vereceğim.

Gülüşmeler kapladı oval ofisi. Gülmeyi susturan Dışişleri Bakanının.

- Ekrana bakın, diyen sözleri oldu.

CNN haber kanalı "Türk Dışişleri Bakanının açıklamasını ekrana getiriyoruz", demişti. Türk Dışişleri Bakanı ekranı doldurdu.

- Sayın basın mensupları, biraz önce Amerika Birleşik Devletleri hükümet sözcüsünün açıklamalarını dinledim. Amerika – Yunanistan ile ortak askeri tatbikatı Girit adasının kuzeyine geçmemek üzere Akdeniz'de yapabilirler. Ancak, Ege Denizi'nde tatbikat yapamazlar. Türkiye buna izin vermeyecektir. Dünya kamu oyuna duyurulur. Teşekkür ederim.

Gazeteciler her yerde ısrarcıydı.

- Efendim, efendim. Bir soru cevaplayın lütfen.

Gazeteci boğazını paralıyordu. Dışişleri Bakanı,

- Sorunuz nedir? Dedi.

- Efendim, Amerika Birleşik Devletleri ısrar ederse bu savaş anlamına mı gelir?

Türk Dışişleri bakanının ses tonu sertleşti.

- Arkadaşlar, Türkiye bölgesinde oldu bittiye asla izin vermez ve vermeyecektir. Bu ister Amerika Birleşik Devletleri isterse başka ülke olsun, bunu iyi anlamalı ve bilmelidir. Başka soru yok arkadaşlar. Teşekkür ederim.

- Füüüüooooo.....ıslık sesi çıktı dudaklarının arasından Amerika Birleşik Devletleri Başkanının. Türkler çok çabuk gaza geliyorlar. Dışişleri bakanının hiddetini gördünüz mü?, şakakları nasıl da titriyordu. Birkaç saat sonra daha da hiddetlenecekler.

- Bu kez faklı olacak, bunu hissediyorum, dedi Savunma Bakanı. Diğerleri de başını sallayarak destek verdiği sırada kapı vuruldu.

İçeri giren Amerika Birleşik Devletleri Başkanının baş danışmanının yanında birinci müsteşar vardı.

- Efendim, dedi başkanın gözlerinin içine bakarak. Sözcümüzün açıklaması hakkında büyükelçiliklerimizden acil bilgi istenmiş. Nasıl cevap vereceğimizi soruyorlar.

Başkan,

- Kaç ülke istemiş.

Müsteşar.

- Şu ana kadar yirmi yedi ülkenin büyükelçilikleri sordu efendim. Rusya büyükelçiliğimiz büyük baskı altında olmalı ki tam dört kez mesaj geçti.

- Bu kadar hızlı refleks beklemiyordum. Ne dersiniz arkadaşlar?

Savunma Bakanı,

- En büyük endişe, dünya savaşı çıkar mı, endişesi.

- O kadar da enayilik olmaz canım. Sen ne düşünüyorsun Sayın Bakan, söyle de duyalım.

Dışişleri Bakanı gözlerine bakan başkanından gözlerini ayırmadan konuştu.

- "Yunanistan'la yaptığımız askeri anlaşma gereği sorumluluğumuz yerine getirilecektir. Bunda büyütülecek bir şey yok", yazılı notu bütün büyükelçiliklerimize geçelim. Bu cevabı versinler yeter.

- Harika, harika. Pratik zekalı bakanımın şerefine içecek bir şeyler verin de içelim. Hemen uygulayın Müsteşar Bey.

- Emredersiniz efendim.

Müsteşar dışarıya çıkarken viski bardaklarının tıkırtısı duyulmaya başladı.

Moskova

Rusya Dış Güvenlik Bakanının daveti üzerine, bir korgeneral, Milli Savunma Bakanlığı Müsteşarı, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ve yardımcılarından oluşan on iki kişilik Türk heyeti, bir iş adamının uçağıyla gizlice gece uçuşu yapılarak Moskova'ya gelmişti. En üst düzeyde güvenlik önlemleri alınmış, lüks araçlarla da Türk Heyeti Moskova Askeri Akademisine götürülmüştü. Hemen toplantıya geçildi.

Gündem maddesi tekti. **"Ege de savaş"** Bölümleri ise üçe ayrılmıştı.

1- ***Amerika Birleşik Devletlerinin Akdeniz'de ve Ege Denizi'nde yaptığı askeri yığınak.***

2- ***Türkiye üzerinde oluşturduğu tehdit ve açtığı savaş.***

3- ***Boğazların korunması.***

Rusya Devlet Başkanının mektubundan sonra, büyükelçilikler arası koordinasyon sağlanmış, talepler karşılıklı incelenmiş, ortaya konan protokol metni üzerinde son rötuşları, düzeltmeleri yapılmış ve imzalanacak anlaşma metni hazırlanmıştı.

KARŞILIKLI YARDIMLAŞMA VE İŞBİRLİĞİ PROTOKOLÜ

TARAFLAR..: Türkiye Cumhuriyeti Devleti... Rusya Cumhuriyeti Devleti

ANLAŞMA MADDELERİ::

Madde 1- : Bu protokol hükümleri Türk-Amerikan savaşı sona erdiğinde kendiliğinden hükümsüz kalacaktır.

Madde 2- : Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'ye savaş açması durumunda, aşağıdaki yükümlülükler yerine getirilecektir.

Madde 3- :a) Türkiye 150 adet MİG savaş uçağını satın alacak ve teslim yeri Gürcistan ve Rusya olacaktır.

b) Rusya sattığı uçakların bedelini önümüzdeki beş yıl içinde eşit taksitler halinde Türkiye'nin istediği tarihte başlayacak ödeme planını kabul eder.

Madde 4- : Rusya Avrupa Birliği ülkelerinden Tuna Nehri kullanılarak Karadeniz üzerinden gelebilecek tehdit ve tehlikelere karşı Türkiye'nin kuzeyinin güvenliğini sağlayacak ve buna karşılık hiçbir bedel talep etmeyecektir. Boğazların ve Karadeniz'in güvenliği aynı zamanda Rusya'nin güvenliği demektir.

Madde 5- : Rusya 1915 yılı Çanakkale Savaşı bedeli olarak bu yardımı karşılıksız üstleneceğini taahhüt eder. Ancak, Türk Ordusu Çanakkale Boğazı'nı koruyamazsa ve İstanbul'un işgali gündeme gelirse, Rusya'nın Karadeniz den Marmara'ya Denizaltı gemileri de dahil olmak üzere Askeri Güvenlik gemilerine geçiş izni verilecektir. İstanbul'u koruyacaktır.

Madde 6- : Menzili dört yüz ile bin iki yüz kilometre olan orta menzilli füzelerden (İstek Listesi Ektedir.) beş yüz adet hazırlayarak Kayseri'deki Askeri Üsse getirecektir.

Madde 7- : 6. Maddeye karşılık, Karadeniz'den geçen doğal gaz hatlarının güvenliğinin sağlanması için Trabzon Limanının Askeri bölümünü kullanma izni verilecektir.

(Bulunduracağı Askeri gemi listesi ektedir.)

Madde 8- : Acil ihtiyaç bildirimi karşılanacaktır. Her iki ülke komisyonları talepte bulunabileceklerdir.

Madde 9- : Bu protokol, sekizi (8) uygulama, biri (1) bildirim olmak üzere dokuz (9) maddedir ve üzerinde anlaşmaya varılmıştır.

Komisyon Başkanı	Komisyon Başkanı	Komisyon Başkanı	Komisyon Başkanı
Türk Heyeti	Rusya Heyeti	Yardımcısı Türk	Yardımcısı Rus
İmza	İmza	İmza	İmza

Dış İşleri Müsteşarı	Dış İşleri Müsteşarı
Türk	Rus
İmza	İmza

İmzalanan bu anlaşmayla Türkiye'nin kuzeyi, Rusya'nın da en yumuşak karnı güvenlik altına alınıyor, 1920'lerde Mustafa Kemal Atatürk'ün izlediği yolun aynısı izleniyordu. Yunanlıları Anadolu'dan çıkarıp denize dökmeden önce Rusya ile yaptığı anlaşma gibi, karşılıklı güvenlik anlaşması yapılmıştı. "Tarih tekerrürden ibarettir"sözü ne kadar doğruydu.

Yansımalar

Bu kez CNN haber kanalının ekranında Rusya Devlet Başkanı vardı. Tatilini geçirdiği Kiev'deki devlet konuk evinde gazetecilerin karşısındaydı.

Siyah uzun saçları yüzünün yarısını örten genç bir kadın gazeteci,

- Sayın Başkan, Amerika Birleşik Devletleri'nin Ege Denizi'n'de Yunanistan'la birlikte tatbikat yapmak istemesini nasıl karşılıyorsunuz, diye sordu.

- Zamanlama yönünden hiç uygun değil. Amerika Birleşik Devletleri, daha iki ay önce yanlış anlamadan dolayı kısa süreli bir çatışma yaşadılar. Avrupa Birliği ile müzakerelere başlayan Türkiye, Ege Denizi'ni Yunanistan'la birlikte barış denizi haline getirebilir, ancak bu tatbikat esnasında sıçrayacak bir kıvılcım, savaş çıkmasına neden olabilir. Eğer iki ülke arasında bir savaş çıkarsa Ege Denizi, Kan Denizi olur. Çok daha önemli bir konu da, Amerika Birleşik Devletleri, tatbikat için gerekli olandan çok fazla askeri yığınak yapıyor. Bu da benim şüphelerimi doğruluyor. Yeni bir Türk- Amerikan savaşına doğru gidiliyor. Bu konuda Birleşmiş Milletler önceden önlem alırsa iyi olacak. Yoksa savaş, acıları da beraberinde getirecektir.

Basın mensubu.

- Yunanistan, bu tatbikatı askeri anlaşma ile talep etmiş. Geçen hafta Ege Denizi semalarında yaşanan "İT DALAŞI" sonucu iki Yunan uçağı düşmüştü. Acaba o olayın doğurduğu korku, Yunanistan'ı bu tatbikat arayışına itmiş olabilir mi? Bu konuda ne düşünüyorsunuz? efendim?

- Her it dalaşında tatbikat mı yapacağız? Böyle şey olmaz. Bunun altında başka şeyler aramak gerekir. Yunanistan askeri yetkililerinin böyle bir istekte bulunduğunu sanmıyorum.

Başka bir gazeteci sesini yükselterek.

- Başka şeyler aramakla neyi kast ediyorsunuz? Yunanlılar ne planlıyorlar sizce?

- Bu soruyu bana değil, onlara sorun arkadaşlar. Bu günlük bu kadar. Hepinize iyi günler.

Rusya Devlet Başkanı, basın odasını terk ederken, gazetecilerden de "iyi günler efendim" diyenler olmuştu.

CNN haber kanalı yaşanan gelişmelere yönelik dünya başkentlerinden canlı yayınını sürdürüyordu. Haber sunucusu genç kadın elini kulağına götürdükten sonra,

- Arkadaşlarım, Çin Hükümet Sözcüsünün açıklama yapacağını bildiriyor. Pekin'e bağlanıyoruz, dedi.

Çin Hükümet sözcüsü, ifadesiz bir yüzle kameraların karşısındaydı. Çekik gözlerini karşısındaki gazeteci ordusunun üzerinde gezdirdi, herkesin hazır olduğunu görünce,

- Değerli basın mensupları, diyerek konuşmasına başladı. Çin Hükümeti, Birleşmiş Milletler Delegasyonu, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Akdeniz'de NATO dışı tatbikat yapma isteğinin Türkiye ve Yunanistan arasında yarattığı gerginliği sona erdirmek, iki ülke arasında çıkabilecek bir savaşı önlemek için, bu tatbikat kararını tekrar gözden geçirmesini ve iptal etme-

sini bekliyoruz. Bu beklenti insanlık adınadır. Çin Hükümeti, almış olduğu bu kararı dünya kamuoyuna duyurur.

Aynı dakikalarda açıklama yapan Yunanistan Hükümet sözcüsü CNN Haber kanalında Çin Hükümet sözcüsünün ardından yerini aldı.

Yunan sözcü:

- Dünya kamuoyuna bildirimizdir. Türk Devleti Ege Denizi'nde hakimiyet kurma gayretlerini acımasızca sürdürmektedir. Dün, hava sahamızı ihlal ederek iki savaş uçağımızı düşürdüler. Bu gün de deniz kuvvetlerimize ait bir firkateyne ateş açtılar. Bu çirkin saldırılar dayanılmaz bir hal almıştır. Hükümetimiz, Cumhurbaşkanımızın başkanlığında Güvenlik Zirvesini toplamış ve aşağıdaki konuyu uygulama kararını oy birliğiyle almıştır. " ***Yunanistan'ın 1983 yılında aldığı ilerideki bir tarihte tek taraflı uygulama hakkını saklı tuttuğu Ege Denizi'ndeki karasularını on iki mile çıkarma kararını uygulamaya oy birliğiyle karar vermiştir. Dünya kamuoyuna duyurulur.***"

Yunan hükümet sözcüsü kameraların karşısından çekilirken, CNN Haber sunucusu,

- Türkiye, 1983 yılında alınan bu kararı savaş sebebi sayacağını bildirmiş ve "Casus Belli" ilan etmişti. Bakalım şimdi Yunanistan'a karşı nasıl bir tavır takınacak. Merakla bekliyoruz.

Türk Dışişleri Bakanının kameralar karşısına çıkması dört dakika sonraydı.

- Değerli basın mensupları, ***Yunanistan'ın Ege Denizi'nde karasularını on iki mile çıkarma kararı kabul edilemez. Dört dakika önce yapılan açıklamadan itibaren. Yunanistan, Türkiye'ye savaş açmıştır. Ege Denizi'nde altı mil sınırını aşan gemileri batırılacak, uçakları düşürülecektir. Yunanistan'ın yanında yer alan ülkelerin de gemileri batırılacak ve uçakları anında***

düşürülecektir. Ayrıca Ege Denizi'nde, Deniz Kuvvetleri Komutanlığımız tarafından "Deniz Kurdu - Yıldırım" tatbikatı başlamıştır. Dünya kamuoyuna duyurulur.

Genel Kurmay Başkanı Yunan hükümet sözcüsünün açıklamasını açıklamayı duyar duymaz Deniz Kuvvetleri Komutanlığına "Deniz Kurdu- Yıldırım" tatbikatını başlatması emrini vermişti.

CNN haber kanalına dünya başkentlerinden yağmaya başlayan mesajların tek başlığı vardı. O başlık da haber kanalı tarafından ekranın sağ üst köşesine konmuştu.

....." Ege denizi, Kan Denizi".....

Genelkurmay Başkanlığı - Ankara

Harekat Merkezindeki savaş toplantısında kuvvet komutanlarıyla beraber yirmiye yakın general de hazır bekliyordu. En düşük rütbeli subay Korgeneraldi ve her kuvvet komutanı hazırlığını yapmış gelmişti. Bilgisayar sistemlerine bağlı duvardaki dev haritada Türk Birliklerinin dağılımı tek tek işaretlenmişti. Deniz Kuvvetlerimize ait gemiler tatbikat sırasında yer değiştirdikçe, haritadaki gemilerin işaretleri de yer değiştiriyordu. Uydu Kontrol Merkezinin çok gizli Askeri uydu kanalı tarafından sunulan bu hizmetle eldeki mevcutlar ve kayıplar anında belli oluyor buna göre önlem almak kolaylaşıyordu.

Genel Kurmay Başkanının işaretiyle, Deniz Kuvvetleri Komutanı ayağa kalktı.

- Komutanım, dedi Genel Kurmay Başkanının yüzüne bakarak. Değerli komutanlar. Ege Denizi'nde tatbikatımız başlamış durumdadır. Deniz Kuvvetlerimizin durumu haritadan da izleme imkanına sahibiz şu şekildedir. İki deniz altımız Karadeniz'de bırakılmış, diğer deniz altılarımız Ege Denizi ve Akdeniz'de görev bölgelerinde konuşlandırılmıştır. Yine iki firkateyn Karadeniz'de, diğerleri Ege ve Akdeniz'de Yunan gemileriyle burun buruna durumdalar İlk ateş açıldığı anda, savaş başlar. Deniz Kuvvetlerimiz savaşı yirmi dört saatte sonuç alır ve savaş dışı bırakır. Yunan Deniz Kuvvetleri gemileri Ege Denizi'nin dibini boylar.

Amfibi Deniz Piyade tugayımız özel kuvvetlerle birleşerek adalara çıkarma yapma ve el koymak için hazır beklemektedir. Güdümlü mermilerle donatılmış hücumbotlarımız Ege ve Akdeniz'de kendine verilen görev sınırları içinde yirmi dört saat aralıksız mekik gibi gidip gelmekte, Yunan savaş gemileri veya Amerikan savaş gemileri güvenlik sınırını ihlal ettikleri an, yani altı mil sınırını geçtikleri an uyarısız ateş etme emrini verdim.

Deniz karakol uçaklarımız ve helikopterlerimiz savaşa hazır beklemektedir.

Lojistik Destek Komutanlığımız tam tedarik hazırlıklarını tamamlamış savaşa hazır beklemektedir.

Kara kuvvetlerimize destek çıkartma gemilerimiz Ege Ordu Komutanlığı görev bölgesinde olup, personel alma ve çıkartma yapma için savaşa hazır beklemektedir. Arz ederim.

Genel Kurmay Başkanı.

- Sağ ol Sayın Paşam, dedi. Başını, Kara Kuvvetleri Komutanına çevirerek,

- İlk sırayı Deniz Kuvvetleri Komutanına verdim, çünkü savaş onunla başlayacak. Sizi dinliyoruz Paşam.

Kara Kuvvetleri Komutanı,

"Komutanım, dedi. Değerli komutanlar. 1. Ordu Komutanlığına bağlı kolordular, Mekanize Piyade Tümenleri ve Tugaylarıyla başta Hadımköy Zırhlı Tugayı olmak üzere Enez-Edirne hattına yayılmış, ani bir müdahale için hazır beklemektedir. Piyade birliklerimiz çabuk harekat tarzı için bölük ve takım halinde ayrılarak bölgeye yapılacak her hangi bir tecavüzü önleyecek şekilde araziyi kontrol altına almışlardır.

Ege Ordu Komutanlığımızın birlikleri, her zamanki gibi kırmızı alarm seviyesinde Yunanistan'ın gizlice silahlandırdığı adalardan ve denizden oluşturacağı tehditleri durduracak şekilde konuşlandırılmıştır.

2. Ordu Komutanlığına Bağlı birliklerimiz Irak'ın kuzeyinden gelebilecek saldırıları yok etme kabiliyetine haiz ve her an göreve hazır vaziyettedir.

Kıbrıs'ta görev yapan 28. Piyade tümenimiz adanın tamamını kontrol altına alabilecek büyüklükte bir güç ve aralıksız, her an göreve hazırdır.

Komuta Kontrol Merkezimiz altı adet seyyar komuta kontrol merkeziyle sürekli irtibat halindedir.

Hava Kontrol Harekat Merkeziyle ortak olan Muhabere Koordinasyon Merkezi dört noktada faaliyette olup Hava, Kara ve Deniz Kuvvetlerimizin Muhabere irtibatı mükemmel şekilde işlemektedir.

Özel Kuvvetlerimizle birlikte harekat edecek olan Amfibi Deniz Piyade Tugayı Muhaberesini Ankara Merkezli olarak sürdürmektedir.

Tümgeneral Çetin komutasındaki Füze birliğimiz de her an göreve hazır.

Lojistik Destek Komutanlığımız hazırlıklarını tamamlamış, kırmızı alarm durumunda beklemektedir. Arz ederim.

Genel Kurmay Başkanı, ara ara soru soruyor yazılı metinlerle eline gelen soruları tek tek soruyordu. Hava Kuvvetleri Komutanı gözlerinin içine bakıyor işaretini bekliyordu.

- Buyurun Paşam. Sizi dinliyoruz.

- Türk Hava Kuvvetleri her an her dakika göreve hazırdır komutanım. 1. ve 2. Taktik Hava Kuvvet komutanlığı en üst düzeyde alarmdadır. Hava Kontrol Harekat merkezimizde ve Komuta – Kontrol sistemimizde en küçük bir sıkıntı yok. İletişim ve istihbarat çalışmalarımızda Uydu Kontrol Merkeziyle tam bir birliktelik sağlandı. Yunan Hava kuvvetlerinin savaş uçakları şu ana kadar hava sahamızı ihlal etmediler. İhlal ettikleri an uyarısız düşürme emrini verdim. Arz ederim.

Jandarma Genel Komutanı da bir dakikalık bir sunum yaptı.

Genel Kurmay Başkanı, önündeki dosyanın içindeki sayfaları tek tek çeviriyordu.

- Lojistik destek Komutanlıkları çalışmaları, dedi başını kaldırdı.

Ayağa kalkan bir Orgeneral,

- Emret komutanım! Dedi.

- Kara Kuvvetlerinin mühimmat ve diğer levazım destek planları uygulamaya konuldu mu?

- Evet komutanım. Planın uygulamasına geçildi. Lojistik destek birliklerimiz planlardaki uygulamaları başlattı ve yirmi dört saat aralıksız çalışıyorlar. Levazım birliklerimiz cephe gerisinde bekletilmektedir. Arz ederim.

Teşekkür eden Genel Kurmay Başkanı, ayağa kalkarak yüksek sesle konuşmasına başladı.

- Değerli Komutanlarım, arkadaşlar. Türk Ordusu, bizlerin de komutanları olarak içinde bulunduğumuz ordumuz, Büyük Milletimizin bağrından çıkan büyük bir güçtür. Büyük Türk Milleti, en sıkıntılı anında bile, her zaman ordusuna destek vermiştir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekasını sağlamak, dışarıdan gelebilecek tehditlere karşı ülkemizi korumak ve kollamak hepimizin görevidir. O gün geldi çattı. Savaşı hiçbir zaman arzu etmeyiz ama; **O'nun kadar olamasak bile O'na yakışan kadar olmamız** gereken Büyük Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK'ün dediği gibi, "Vatan tehlikede değilse, savaş bir cinayettir." Ama; bu gün vatanımız tehdit altındadır, tehlikededir. Yakın bir zamanda, bizim ordumuzdan büyük darbe yiyen Amerika Birleşik Devletleri Yunanistan'ı bize karşı kışkırtarak savaş sebebi saydığımız karasularının altı milden on iki mile çıkaran yasayı yürürlüğe koydurttu. Destek açıklamasını yapmadı ama her an yapabilir.

Amerikan Hava Kuvvetlerine ait iki yüze yakın savaş uçağı, Girit Adası ve Selanik'te savaşa katılmak için hazır tutuluyor. Açıkçası Amerika rövanş peşinde. Kazanmak için her türlü silaha başvuracaktır. Nükleer maddelerle donatılmış parça tesirli bombalar, kimyasal silahlar ve bilhassa biyolojik silahlardan oldukça yararlanacaktır. İstanbul, İzmir ve Ankara ile diğer büyük şehirleri ve yerleşim alanlarını vurmaya çalışacaktır. Önleyemediğimiz füzeler hedeflerini bulacaktır. Ama; ne yaparsa yapsınlar yine biz kazanacağız. Türk yurduna saldırıp da bedelini ödemeyen düşman kalmamıştır. Bu savaşın bedelini Amerika ve Yunanistan'la onlara katılanlar da ödeyecektir. Gazamız mübarek olsun. Yüce Allah Büyük Türk Milletini utandırmasın. Hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Beyaz Saray - Washington

Beyaz Saray sözcüsü basın mensuplarının karşısına her zaman olduğu gibi gülümseyerek çıkmış, açıklama yapıyordu.

- Amerika Birleşik Devletleri olarak, Yunanistan'a karşı saldırgan tutumunu sürdüren Türkiye'ye karşı savunma hakkını kullanmak için aldığı karasularını on iki mile çıkarma kararını destekliyoruz. Yunanistan bu konuda haklıdır ve biz de yanındayız.

En arkadaki gazetecinin ıslık gibi çıkan ince sesi kapladı basın odasını.

- Sayın sözcü, Türkiye ile Yunanistan savaşın eşiğine geldiler. Karşılıklı sert açıklamalar, restleşmeler yapıldı. Türkiye Ege Denizi'nde tatbikat başlattı. Her an savaş başlayabilir, belki şu an başladı. Siz Yunanistan'ın yanındayız dediniz. Amerika, Türkiye'ye karşı yeni bir savaşa mı giriyor?

Beyaz saray sözcüsü boğazını temizledi. Sakin ses tonu, yüzüne takındığı şirinlikle.

- Boğazlarımı üşütmüşüm, sesim bu gün kötü çıkıyor, dedi önce. Arzu etmediğimiz bir durum, ama hepinizin bildiği gibi, NATO'da yaşanan derin görüş ayrılığı ya da çatlağı hala duruyor. Eğer Yunanistan, bizden korunma talep ederse, biz de Amerika Birleşik Devletleri olarak üzerimize düşeni yaparız.

Donuk sesli bir gazeteci.

- Türkiye ile yeni bir savaşı göze almış görünüyorsunuz. Peki sonucu ne olacak önceden tahmin edebilir misiniz? Ya da edebiliyor musunuz?

Basın sözcüsünün yüzündeki şirinlik kayboldu.

- Savaşın sonucu önceden bilinmez, tahmin edilemez, ama kazanmak düşüncesi esastır.

Donuk sesli bir gazeteci yine soru soruyordu.

- Ya yine kaybederseniz?

- Bu soruyu çok sonra cevaplarız. Başka sorusu olan arkadaş?

Peş peşe sorulan sorular hep aynı tipteydi. Türkiye kolay yutulur lokma olmadığını daha önce göstermişti. Zamanın ne göstereceğiniyse kimse bilmiyordu. Beyaz Saray basın sözcüsü de.

Savaş Başladı

CNN Haber kanalı tek cümleyle habere girdi "Savaş Başladı"

Sinop ilinden Adana'ya inen çizginin doğusunda kalan vatan topraklarını koruyan 2. Taktik Hava Üs Komutanlığına bağlı Diyarbakır Ana Jet Üs Komutanlığına gelen emir kırmızı kodluydu.

Diyarbakır Ana Jet Üs Komutanlığına

Kod.: Kırmızı

Uygulama zamanı.: Emir alınır alınmaz.

Görev: 37. paraleldeki birliklerimizin karşısında mevzilenen ve ara sıra saldırılarda bulunan Kürt ve Amerikan ortak kuvvetlerinin imha edilmesi.

İzin. Sınır ötesi harekat için 35 numaralı belge. (Genel Kurmay Başkanlığında)

Harekatın adı.: Kobra Harekatı.

Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezine, Görev bölgesi Güney ve Doğu Anadolu olan Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı 2. ordu komutanlığından on beş dakika önce 37. paralelde konuşlandırılan birliklerimize karşı mevzilerden ara-

lıklarla topçu taciz ateşi açılmaktadır. Dört askerimiz yaralanmıştır", bilgi notu gelmişti.

Genel Kurmay Başkanı,

- Yılanın başını hemen ezelim demişti. Hava Kuvvetleri Komutanına birliklerimizin karşısındakilerini dağıtalım. Uçakları gönder, diye emretmişti.

Kuvvet Komutanları da fikre iştirak edince harekat izni çıkmıştı.

General Yıldıran, yardımcısına seslendi.

- Aslan.

Pilot Albay Aslan, Ana Jet Üs Komutanlığının en kıdemli pilotu ve filo komutanıydı. Generalin odasının bitişiğindeki oda onundu ve kapısı hiç kapanmazdı. Generalin karşısına geçtiğinde "tak" diye duyulan ses esas duruşa geçtiğini anlatıyordu.

- Buyur komutanım!

General, emri uzattı. Aldı, okudu.

- Gereğini hemen yaparım komutanım.

General Yıldıran,

- Kara birliklerimizin arazide dağılımı bu, diyerek uydudan çekilmiş fotoğrafı uzattı. Düşman unsurlar birliklerimizin iki ila sekiz kilometre güneyinde bulunuyorlar. Barzani'nin birlikleri olan peşmergeler ağır silahlarla donatılmış. Uçaksavarlar ve ısı takip füzeleri de var. Amerikalılar onları öne sürmüşler, kendileri de şu çizgideler diyerek uydu fotoğrafında bir yerleri gösterdi. İstihbarat bilgileri Amerikalıların yeni uçak savar füze sistemi deneyeceklerini bildirmiş.

Pilot Albay Aslan,

- Kayıpsız döneceğiz komutanım. Endişe etmeyin, dedi.

- Endişem yok Albayım. Vuruş çok sert olmalı. Saldırmak için bir kere değil bin kere düşünmeleri gerek. Cesaretleri kırılmalı. Kaç ekiple saldıracaksın?

- On uçaklık iki ekiple komutanım. Başlarında ben olacağım. On bir uçak olacağız. Her ekip üçer uçakla bombalama yaparken diğerleri koruma görevini yapacak.

General Yıldıran,

- Görev başına, diye emretti.

- Emredesiniz komutanım, diyerek hızla ayrıldı Generalin yanından.

- Allah'a emanet olun arkadaşlar. Yüce Allah hepinizi korusun, sözleri döküldü General Yıldıranın ağzından.

On bir uçak, kulakları sağır eden uğultu arasında beş dakika sonra havadaydı. İki ekip olarak ayrılmışlar, Pilot Albay Aslan aralarında tek başına uçuyordu.

Pilot Albay Aslan'ın sesi duyuldu.

- Şahin 1, ekibi sağımda. Şahin 2, ekibi solumda. Irak hava sahasına girdiğimiz zaman Avacs, erken uyarı uçakları bizi görecek. Amerikan uçakları üzerimize çullanacaktır. Geçen sefer yedikleri darbeyi bildiklerinden bu sefer daha çok uçakla ve ciddi bir saldırıda bulunacaklardır.

Amerikan askerlerinin kontrolündeki Bağdat askeri havaalanına Avacs uçaklarından gelen bilgi F-16 ve F-18 savaş uçaklarının peş peşe kalkmasına yetmişti. Devriyeler oyalasa bile bombardımanın önünü kesmeleri kolay olmayacaktı.

Amerikan savaş uçaklarıyla ilk temas, Türk Hava Sahasının bitiminde oldu. Devriye uçuşu yapan iki Amerikan uçağı, Pilot Albay Aslan'ın uçağının menziline girdiğini gördüğü an hedef kilitledi ve füze ateşleme tuşuna bastı. **AİM-9 SİDE WİNDER** füzesi, önce F-18 Hornet uçağının altına doğru süzüldü, sonra ok gibi ileri fırladı.

Isı ve ses duyarlı füze kendisine doğru gelen füzeyle kucaklaştı. Şahin 1, ekip başı pilot Yüzbaşı,

- Füze benim demiş ve fırlattığı ATA-1 füzesi diğer füzeyi vurmuştu.

Elektik Elektronik Mühendisi Çağrı'nın geliştirdiği "Koruma kalkanı" projesinde yer alan füze önleme anahtarları, Amerikan füzesini havada halletmiş, avlamıştı. F-18 Hornet uçaklarıyla havada süren kovalamaca her ekipten ayrılan ikişer uçakla sürüyordu. Beş dakika geçmeden ekiplerden ayrılan uçaklar geri dönmüştü.

Havada beş mil aralıkla iki patlama olmuş, önce top şeklinde alevler, sonra duman görünmüştü. İki Amerikan uçağının parçaları, aşağıya yağıyordu.

Bağdat hava alanındaki heyecanlı bir ses, havadaki on altı uçağa

- İki uçağımızı düşürdüler, dikkatli olun, diye bağırıyor, pilotlarını uyarıyordu. Yer birlikleri komuta merkezine, Türk savaş uçakları geliyor, karşılamaya hazır olun.

General Yıldıran, harekatı komuta merkezindeki radardan ve ara sıra gidip gelen uydu görüntülerinden izleyerek yönetiyordu.

- Kartal 1 ve kartal 2, ekip komutanına. Harekata katılın, şimdi. Emrini verdi.

Dokuz uçak peş peşe havalandılar. Hedefleri Bağdat askeri hava alanından kalkan Amerikan savaş uçaklarını durdurmaktı. Dörder uçaklık iki Kartal ekibinin oluşturduğu filonun komutanı Pilot Yarbay Özdağ'dı. Kartal filosu uçuş yüksekliğine ulaşınca,

- Kartal'dan Şahin'e. Hemen arkanızdayız komutanım.

Şahin filosunun komutanı, Pilot Albay Aslan,

- Anlaşıldı yarbay. On altı dakika sonra temas edeceğimiz düşman uçaklarının sayısı yirmi üç. İki koldan saldıra-

cağız. Hedef mesafemiz altı dakika. Görev dönüşü düşmanı aramıza alalım.

- Anlaşıldı komutanım. Filomu, yirmi mil güneye çekeceğim. Bu size bir dakika kazandırır.

- Anlaşıldı Yarbay. Başarılar.

Kartal filosu havalanmadan önce General Yıldıran güneye doğru yirmi mil açılması Yarbay Özdağ'dan istemişti.

- Bir saniyenin önemi var. Eğer bu zamanı kazanırsa ay çöreği gibi pozisyon oluşursa ki oluşacak, Amerikan uçaklarının kurtulma şansı kalmaz. "Koruma Kalkanlı" füzelerimizden kaçan olabileceğini sanmıyorum.

Türk Roket Sanayinin geliştirdiği son sistem füzeler, kendini imha etmek için gönderilen bir başka füzeyi atlatarak hedefine ulaşma kabiliyetindeydi. Yirmi altı yaşında Çanakkale'de geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybeden elektrik elektronik mühendisi Çağrı tarafından bulunan "Koruma Kalkanı" ATA füzelerine uygulanmış ve geliştirilmişti. Çağrı, daha önce de F-16 savaş uçaklarının çalışması ve uçması için takılması zorunlu olan, takıldığı zaman da Amerikan uyduları tarafından izlenerek uçtuğu yer, belli eden sinyaller gönderen, yalnızca Amerika'da üretilen **"START MODÜL"** ün yerine kullanılan ve kendi adını taşıyan **"ÇAĞRI"** modülünü üreterek savaş uçaklarımızın gizli kalmasını da sağlamıştı.

Yarbay Özdağ'ın emri duyuldu.

- Kartal filosu, beni izleyin.

Uçağının burnu güneye yöneldi.

✣ ✣ ✣

2. Ordu komutanlığının Mekanize Piyade Alayı, Topçu Alayı ve Tank Alayı, Amerikan kara birliklerinin karşısında iki aydır sessizliğini koruyordu.

Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezi, değerlendirdiği bilgilerin gereğini yapmasını Diyarbakır'daki Komuta kontrol Merkezinden saniye saniye istiyordu.

Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezinden gelen son dakika emrinde,

- Beş dakika sonra Amerikan birliklerine karşı yoğun topçu ateşi başlatın. Uçaklarımızın bombardımanından sonra kara harekatı başlasın, yazıyordu.

Emri alan Komuta kontrol Merkezi komutanı telsizle cephedeki Topçu Alayının Komutanına aynı emri,

- Topçu Alay Komutanı İsmail Hakkı'ya, yoğun topçu atışına hazır ol, komutuyla verdi.

Topçu Albay İsmail Hakkı, telsizini eline aldı ve emrindeki askerlerine

- Topçu bataryaları, komutanınız konuşuyor. Komutanlarım, evlatlarım, yiğitlerim, yoğun bir top saldırısı yapacağız. Ateş emrini verdiğim andan itibaren bataryalar düşman mevzilerini aralıksız top ateşine tutacaktır. Allah bizi utandırmasın. Yüce Milletimize, Büyük Türk Milletine layık birer vatan evladı olma zamanı, vatana olan borcu ödeme zamanı gelmiştir. Gazamız mübarek olsun. Bütün bataryalar! Atış için hazır ol!

Ege Denizi

Yunan hücumbotu altı mil karasularını ihlal emrini alır almaz ileri atıldı. Ege Denizi'nin mavi suları kanlı cesetleri yıkamaya başlayacaktı. Nusrat Denizaltı gemisinin komutanı Deniz Yarbay Ahmet, sonarından izlediği hücumbotunu görüyordu.

Sonar Assubayı,

- Düşman gemisi altı mil sınırını ihlal ettiler komutanım, dedi.

Deniz Yarbay Ahmet,

- Menzile girer girmez bildir, diye emretti.

Yunan hücumbotu "Ege Bizim" der gibi dikine Türkiye'ye doğru geliyordu. Az sonra başına geleceği bilmeden

Sonar assubayı,

- Düşman gemisi menzile girdi komutanım, deyince Yarbay Ahmet kükredi.

- Hedef kilitle!

Ateşleme subayının sesi duyuldu.

- Hazır komutanım.

- Bir numara.... Ateşşş, diye bağırdı Nusrat'ın komutanı Yarbay Ahmet.

Ateşleme subayı, önündeki torpillerin numaralarını gösteren, kırmızı, dikdörtgen düğmeye bastı. Bir numaralı torpil hedefe yöneldi.

Yarbay Ahmet,

- Hedef kilitle!

Cevap yine gecikmemişti.

- İki hazır komutanım.

- İki numara.... Ateşşş.

Ateşleme astsubayı, iki numaralı torpil için kırmızı dikdörtgen düğmeye bir daha bastı. İkinci torpil de deniz altından ayrıldı.

Aralarında yüz metre mesafe olan iki torpil, Ege Deniz'nin serin mavi sularını yararak Yunan Hücumbotuna doğru ilerliyordu. Yunan Hücumbotu bir an sağa doğru gibi bir hareket yaptı suyun üstünde, ama arka tarafından çarpan torpilden kurtulamamıştı. Minare boyu alev yükseldi göğe doğru. İkinci torpil de gövdeden girmiş hücumbotu iki parçaya bölmüştü. Ege Denizi, kanlı gömleği giymeye başlamıştı.

✣ ✣ ✣

Bağdat'ta Amerikan kuvvetleri komuta merkezi kara birliklerine,

- Türk savaş uçakları iki dakika içinde menzilinize girecekler. Kuzey – kuzeybatı yönünde on bir, Kuzey batı – güney yönünde dokuz uçak üzerinize doğru geliyorlar. Onlara karşı püskürtme ve yok etme harekatına katılan savaş uçaklarımız geliyor. Ateşe hazır olun ve gereğini yapın, emrini geçti.

Topçu Albay İsmail Hakkı,

- Ateşe hazır ol, emrini verdiği andan itibaren kolundaki saatin üzerine "290" yazarak çalıştırdığı iri göstergeli saniye-

lerini izliyordu. Gösterge'deki rakamlar tek tek azalıyordu. Azaldı, azaldı, azaldı. Albay İsmail Hakkı, saymaya başladı.

- On, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş, dört, üç, iki, bir, dedikten sonra, "Ateeşşşşşşş!", diye bağırdı. Cephede on kilometrelik alana yayılmış bataryalar aynı anda gürlemeye başladılar. Irak'ın kuzeyinde, Dehuk kentinin on beş kilometre güneyiyle Zebar kenti arasındaki tepelerde ateşten cehennem inşa ediliyordu. Amerikan kuvvetleri şaşkınlıklarının ardından aynı karşılığı verdi. Havada hedeflerine doğru süzülen top mermileri, gün ışığını da yanında sürüklüyordu. İsabetsiz düşen top mermileri, atışların peşmergeler tarafından yapıldığını anlatıyordu. Türk askerinin attığı her mermi hedefini buluyor, karşılık veren top sayısı her mermiden sonra azalıyordu.

Türk topçu birliklerinin isabetli atışları, hedef bölgelerine tam isabetle iniyor, ateş etmekte olan Amerikan topçu bataryaları, yanındakilerle birlikte havaya uçuyordu. Dürbünüyle hedef istikamet açısı veren Ateş İdare Merkezi İleri Gözetleyicisi asker,

- Tam isabet, diye bağırıyor ve yeni hedef için istikamet açılarında düzeltme veriyordu.

Topçu atışları başladıktan kısa zaman sonra gökyüzünde "Türk Yıldızları" göründü. Pilot Albay Aslan'ın komutasındaki "Şahin 1" ve "Şahin 2", filosu Amerikalılar ile onların emrindeki Kürt peşmergelerin bulunduğu mevzilere dalışa geçtiler. Bombalar yağmur gibi yağmaya başladı. Sert esen rüzgar tozu dumana katmış göz gözü görmez olmuştu. Türk savaş uçakları tırmanışa geçtiklerinde arkalarında bıraktıkları tepelerde minare boyu alevler yükseliyordu.

"Şahin 1" ve "Şahin 2", filosunun yeni görevi Amerikan savaş uçaklarıyla kapışmaktı.

✣ ✣ ✣

Diyarbakır Komuta Kontrol Merkezi ikinci emri veriyordu.

- Tank Alay Komutanı Albay Yaşar, düşman hattına ileri harekat başlasın. Helikopter birliği saldırıya eşlik edecek, koruma ve saldırı görevini yapacaktır.

- Emredersiniz komutanım! Gür sesliydi Tankçı Albay Yaşar. Tank Taburları, Mekanize Piyade Taburları. Hedef düşman hattı, İleri!

Helikopter birliği komutanı Piyade pilot Yüzbaşı Karakul,

- Helikopter birliği görev başına. Motorları çalıştır. Kalk!

Tanklar büyük bir gürültüyle ileri atılırken, piyadeler de hemen yanı başlarında düşman mevzilerine saldırıya geçtiler. Helikopterler de düşman mevzilerini vurmaya başlamıştı. Amerikan helikopterleri de füze üstüne füze yolluyordu. Bombardımandan kurtulan Amerikan tankları da hareketlenmişti. Mermiler hareket eden tanklara isabet etmekte zorlanıyor, düştüğü yerde on metre çapında delik açıyor havayı toz bulutu kaplıyordu. Artık savaşlar cephelerde değil de cephe gerisinde yaşanıyor diyenlere inat Türk ve Amerikan tankları ve piyadeleri birbirine girmişti. Er meydanı cenk meydanıydı. Cenk meydanı Türkün dayanılmaz gücüne tanık oluyordu. Helikopterlerin attığı füzelerle vurulan, parçalanan bedenler sağa sola savruluyor, savaşın acı yüzü bir kez daha kendini gösteriyordu.

Bu savaş, son beden toprağa düşene kadar sürecekti.

✣ ✣ ✣

Pilot Albay Aslan, iki ekibinin ortasındaydı. Havada geniş bir daire çizerek F-16 Fantom ve F-18 Hornet uçaklarından oluşan Amerikan filosuna doğudan yaklaşıyordu. Güney batıdan da Pilot Yarbay Özdağ'ın dokuz uçaklık filosu geliyordu.

Pilot Albay Aslan.

- Filo komutanından ekiplere. Temas kırk saniye sonra. Her uçak, karşısındaki en yakın düşman uçağını yok edecek. Koruma görevi, önce kendini, sonra ekipten yardım isteyeni korumak olacaktır. Haydi yiğitlerim, bitirelim şunları.

Türk ve Amerikan savaş uçaklarının havada karşılaşmaları, kuş sürülerinin karşılaşması gibi olmuştu. Her pilot, hem avdı, hem de avcı. Savaşın çirkin yüzü karada da, havada da kahkahasını atıyor her can alışta daha da katılıyordu.

Savaş uçakları birbirlerinin peşine takıldıkları an otomatik silahlar "Tuurrrrrr", sesini çıkarmaya başlıyor, havadan havaya atılan füzeler bir o yana bir bu yana gidiyor, vurduğu uçağı alev topu içine alıyor parçalara ayırıyordu. Pilotlardan uçağını kurtarabilen kurtarıyor, kurtaramazsa o da uçakla birlikte parçalanıyordu.

Pilot Albay Aslan, peşine düştüğü ve önünden kaçmaya çalışan F-18 Hornet uçağının pilotunun yardım isteyişini duydu.

- Peşimdekinden kurtulamıyorum, bana yardım edin.

- Benimsin! Kaçışın yok.

Amerikalı pilot, peşindekinin sesini duymuştu. Pilot Albay Aslan, F-18'i hedefine kilitledikten sonra füzenin tuşuna bastı. Beş saniye sonra parçalanan uçağın dağılan parçalarının üzerinden sıyrılıp geçtiği an burun buruna geldiği bir diğer Amerikan uçağının attığı füzeden son anda sıyrıldı. Sert bir dönüş yaparak onun peşine takıldı. Bu kez Amerikan F-16 uçağının pilotunun yardım çağrısı vardı.

- Peşimdekini vurun. Çabuk olun, Çabuk!

Amerikalı pilotlardan birisi,

- Hemen komutanım, deyince önünden kaçmaya çalışan uçağı kullananın Amerikan filosunun komutanı olduğunu an-

lamıştı. Radar ekranındaki hedef göstergesinin siyah kare içindeki yeşil renkli " + " işaretini kaçmaya çalışan filo komutanının uçağına kilitledi. Tetik kırmızıydı, bastı. "ATA 4" serisi havadan havaya atılan füze Albay Aslan'ın uçağından ayrılarak ok gibi ileriye fırladı. Amerikan filo komutanının uçağını yakaladı. Amerikan Filo komutanı uçağı parçalanmadan bir saniye önce fırlatma koltuğuna asılmıştı. Paraşütünü açarak havada süzülmeye başladı.

Pilot Yarbay Özdağ'ın filosu da güneyden yaptığı saldırıda dört Amerikan savaş uçağını düşürmüştü. Amerikan kuvvetleri bölünmesi işlerini kolaylaştırmıştı. Filo komutanlarının uçağının düşürülmesi üzerine Bağdat Komuta Merkezi,

- Amerikan Filosu, geri dönün, emrini vermişti.

Savaş bölgesinden geniş bir daire çizerek uzaklaşmaya başladılar. Pilot Albay Aslan, radarında dokuz Amerikan savaş uçağı saydı. On dört uçak düşürmüşlerdi. Dört ekip birleşmişti.

- Şahin 1, kayıp var mı?

Şahin 1, ekip komutanı,

- Bir kayıp komutanım.

- Şahin 2, kayıp var mı?

Şahin 2, ekip komutanı,

- Bir kayıp, iki ağır hasarlı komutanım.

- Kartal 1, kayıp var mı?

Kartal 1, ekip komutanı,

- Kartal 1'in kaybı yok komutanım.

- Kartal 2, kayıp var mı?

Kartal 2, ekip komutanı,

- Bir kayıp, bir hasarlı komutanım.

- Hepinizi kutluyorum arkadaşlar. Üsse geri dönüyoruz.

Türk savaş uçakları üçü düşürülmüş, üçe de ağır yara almış ama uçabilecek durumdaydı. Kartal filosunun komutanı Pilot Albay Özdağ'ın uçağı düşürülmüştü. Sesini duymayan Pilot Albay Aslan,

- Yarbay Özdağ. Beni duyuyor musun?

- Komutanım, bizim birliklerimizin olduğu bölgeye indim. Şu an da can güvenliği sorunum yok. Diğer iki pilotumuz da birliklerimiz tarafından kurtarıldı. Cephe gerisine karayerle taşınıyoruz.

- Tama, Yarbayım, sizi almaya gelecekler.

Türk Özel kuvvetler komutanlığına bağlı on iki kişilik bir hücre timi savaş bölgesindeki adamlarımızı kurtarma operasyonu için hazırdı.

- Filo Komutanı Albay Aslan'dan Komuta Merkezine.

General Yıldıranın gür sesi duyuldu.

- Komuta merkezi. Seni dinliyorum Albay.

- Üç uçak kaybımız var, üç de uçabilen hasarlı. Pilotlarımız sağ ve kara birliklerimiz tarafından korunma altına alınmışlar. Oradan alınmaları gerek.

- Kurtarma ekibi, pilotlarımıza ulaşmak üzere. Hepinizi yürekten kutluyorum. Amerikalılara iyi bir ders verdiniz.

- Anlaşıldı komutanım, dönüyoruz.

Aynı anda Amerika Birleşik Devletleri Basın Sözcüsü CNN haber kanalında boy göstermişti. Her zamanki gibi sert tonla konuşuyor, suçu Türkiye'nin üzerine yüklüyordu.

Son cümleleri,

- *Türk Ordusu Irak'taki birliklerimize saldırdı, ama en sert karşılığı görecektir,* olmuştu.

Aşağıda süren kara harekatı, havadakinden daha da acımasızdı. Tankların yanına düşen bombalar can almayı sürdürüyor, bedenleri ufacık ufacık parçalara ayırıyordu. Tankların

üzerindeki makineli tüfekler araziyi tarıyor, toprakları havaya fırlatıyor, mermiler kayaları parçalıyordu. Her mermi düştüğü yerde büyük çukur açıyordu.

Amerikan piyade askerleri ön saflarda savaşan Barzaniye bağlı Peşmergeleri gaza getirmek için nişan almadan havaya ateş açıyorlardı. Peşmerge birlikleri peş peşe düşen tank mermileri yüzünden çok arkadaşlarını kaybetmişlerdi. Son düşen mermiler dağılmalarına sebep olmuştu. Geriye doğru kaçmaya başladılar. Amerikan askerleri de ilk kez böylesine düzenli savaşan bir orduyla karşılaşmışlar, bocalamaya başlamışlardı. Rastgele atış yapıyorlardı. Ne olduysa o an oldu. Hızla öne fırlayan tankın üst kapağını açarak, üstüne çıkan Tank Çavuşu,

- Kefereler kaçıyor, diye bağırınca kızılca kıyamet koptu. Allah Allah sesleri kapladı tepeleri. Türk piyadeleri dalga dalga akın ettiler düşmana. Ellerindeki G 3 tüfekleri ölüm kusuyordu. Amerikan tankına yaklaşan asker RPG 7 roketini atıyor, bir diğeri el bombası fırlatıyordu. Ateş, patlama, ölüm savaş alanını dolduruyordu. Teslim olan Amerikan askerileri ellerini havaya kaldırıp, dizlerinin üstüne çöküp Türk askerinin gelmesini bekliyordu. Bütün dünyanın bildiği gibi, Amerikan askerlerinin hepsi biliyordu ki Türk Askeri, aman diyene, teslim olana kurşun sıkmazdı. Kısa süren Irakta'ki kara savaşı Amerikan birliklerinin teslim olmasıyla sona erdi.

Irak'taki kara harekatı Amerika'ya inen ilk darbe olmuştu.

Açıklamalar

CNN televizyonu ekranı üçe bölmüş sürekli canlı yayın yapıyordu. Ankara, Washington ve Atina'da basın odalarına üs kurmuştu. Bütün dünya ara ara savaşta yaşanan çatışma görüntülerini ara ara da basın odalarındaki açıklamalarıyla politikacıları izliyordu.

Yunan hükümet sözcüsü ekrandaydı.

- Türkler bir hücumbotumuzu batırarak, savaşı başlatmışlardır. Bu andan itibaren Yunanistan Türkiye'ye savaş ilan etmiştir ve bu saldırısının bedelini ödeyecektir.

Yunan sözcü basın odasından ayrılır ayrılmaz **CNN** sunucusu,

"Rusya'dan gelen açıklamayı veriyoruz , dedi.

Rus hükümet sözcüsünün "Rus İnterfaks" ajansına verdiği beyan ekrana geldi.

- İki komşu ülke, Türkiye ile Yunanistan arasında yaşanan gerginlik derhal sona erdirilmelidir. Biz bu konuda üzerimize düşeni yapmaya devam ediyoruz. Her iki ülkede heyetlerimiz görüşmelerini sürdürmektedir. Ayrıca Birleşmiş Milletler Örgütünü bu savaşı durdurmaya çağırdık. Ancak, üzülerek görüyoruz ki Birleşmiş Milletler Örgütü bu savaşı durdurmaya pek istekli görünmüyor. Amerika Birleşik Devletleri yöneticileri Birleşmiş Milletler Örgütünü dilediği gibi kullanmaya devam ediyor. Bu yaklaşımı da kabul edilmez buluyoruz. Bu

örgüt yeniden yapılandırılmalıdır. Para kaynakları net olarak açıklanmalıdır. Amerika'nın, Yunanistan'ın yanında yer alarak Türkiye ile yeniden başlattığı bu tehlikeli savaş oyunu, üçüncü dünya savaşına yol açabilir. Çıkabilecek bu savaşın bedelin; yalnızca savaşan iki ülke değil, bütün dünya ülkeleri, insanlık ödeyecektir. Bu savaş derhal durdurulmalıdır. Bütün dünya ülkelerine çağrımızdır. Teşekkür ederim.

CNN sunucusu,

"Bakalım Amerikalı yetkililer, Rusya'dan gelen bu açıklamalara karşılık neler diyecekler. Bekleyeceğiz, göreceğiz.

✣ ✣ ✣

Kanarya Adalarının en kuzeyindeki Grocia adasının güneyindeki malikanenin sahilinde kurulu masadaki üç adam yanlarındaki genç kadınlarla oynaşıyordu. CNN'deki görüntüleri izlemek için sustular. Sonra yorum yaparak, gülmeye başladılar. Bu üç adam Amerikan başkanının isteklerini zevkle yerine getirmişti. Savas Kopulos, Yunanistan'ı Türkiye'ye savaş açmaya ikna eden kişiydi. Solomon Dany'e çevirdi başını.

- İyi bak Solomon, diyerek, Ege Denizi'nde Yunan hücumbotunun battığı bölgeyi gösteren CNN haber kanalının ekrana getirdiği haritayı işaret etti. Orası Ege Denizi. Önceden Yunan deniziydi, yine Yunan denizi olacak. Türkler defolup gidecekler.

Solomon Dany, iri kafasında çizgi gibi duran dudaklarını gererek konuştu.

- Ege Denizi, ne zaman Yunan denizi oldu ki? Tarihte böyle bir dönem hiç yaşanmamış. Benim iyi bir tarihçi olduğumu unutma bay Kopulos.

- Büyük İskender adını duymadın mı Bay Solomon?

- Onun sizinle ne ilgisi var?

- Yunan soyu Büyük İskender'e dayanır.

- Yapma Allah aşkına bay Kopulos. Siz Yunanlıların tarihte kurduğunuz bir devlet yok ki. Bizans İmparatorluğuna da sahip çıkıyorsunuz, ama tarihçilerin ortak düşüncesine göre sizinle hiç ilgisi yok. Doğu Roma İmparatorluğunun devamı. Sizin tarihinizi de inceledim. Yunanlılar tarih boyunca hep işgal altında yaşamışsınız. 1821 yılında Rusya'dan gördüğünüz destekle Mora'da isyanlara başlamışsınız. Osmanlı donanması 1828 yılında yine Ruslar tarafından Navarin'de durduğu yerde yakılınca da bağımsızlığınızı ilan etmişsiniz. Bunu bilmeyen yok. Şimdi kalkmış Ege Denizi bizim diyorsun.

Savas Kopulos,

- Evet dedi sertçe. Ayağa kalktı. Ege Denizi bizim olmayacaksa "Kan Denizi" olsun.

Viski şişesini aldı masadan, yürüdü denize doğru.

Girit Adası - Amerikan Üssü

Amerika Birleşik Devletleri'nden, gizlice gelen iki adam, Girit Adasının güneyindeki Pompia limanında indikleri deniz uçağından çok iyi korunan özel bir yata alındılar. Yatın çevresini sahil güvenlik botları sarmıştı.

Bir kilometre uzaklarındaki parkta oturan yaşlı bir adam elindeki dijital fotoğraf makinesiyle peş peşe fotoğraf çekiyordu. Yaşlı adam "BB" timinin üyelerinden biriydi.

Özel yat, hızla uçağın yanından uzaklaştı, içindeki yolcularla birlikte.

"BB" İstihbarat Timleri komutanı Albay Buğra, çalışma odasındaki dünya haritası üzerinde uyarı sesiyle yanıp sönen ışığa baktı. Girit Adası üzerindeki ışık yanıp sönüyordu. Masanın üzerindeki bilgisayarın klavyesindeki bir tuşa dokundu. Duvardaki dev ekranda denize inmiş uçaktan inen iki kişinin görüntüleri vardı. Albay Buğra, kaşlarını çattı. İki adamın görüntüsünü ekranda dondurdu. Bu adamlar bir yerlerden hafızasını meşgul ediyordu. Tanıyor gibiydi ama çıkaramadı. "Görüntüleri Tanımla" yazan kutucuğun üzerine kursörü getirdi, tıkladı. İki dakika beklemesi yetmişti. Dondurduğu görüntülerin altında beliren kutucukların içinde isimleri yazılıydı.

" Tuğgeneral Pitton Days. Amerikan Hava Kuvvetleri Yönetim Subayı."

" Tuğgeneral Sultz Arnel. Amerikan Deniz Kuvvetleri Yönetim Subayı."

Çıktı al, tuşuna bastı. Beş dosya kağıdı saniyesinde renkli yazıcıdan çıkmıştı. Zile bastı. İçeri giren Üsteğmen esas duruşta beklerken "Savaşı cepheden yönetecek Amerikalı subaylar", notunu yazdı.

- Yunanlılar, bu kez Amerika'nın korumasında bize saldıracaklar, ama günlerini de görecekler. Ne kadar aptalca. Şunları beş dosyaya koyup üst kata çıkar.

Dosyalar Genel Kurmay Başkanı'nın iki numaralı yaveri Tümgenerale verilecekti.

- Emredersin komutanım, diyen üsteğmen çıkınca ayakta duran kardeşi Yarbay Boran, yanına geldi. Sıkıntılı ve gergin olduğunda sırtında ağrı olurdu. Çocukken ağabeyinin sırtını çok çiğnemişti. Yavaş yavaş omuzlarına masaj yapmaya başladı.

- Beni en çok düşündüren şu üç adam komutanım, dedi.

- Groscia adasındaki üç adam mı?

- Evet komutanım.

- Şu barmeni ara da sor bakalım ne yapıyorlar.

Masaj yapmayı bırakan Yarbay Boran masanın üstünden, cep telefonunu eline aldı. Avuç içine sığacak kadar küçüktü. Barmen Veli, gece boyunca ayrılmadığı gözetleme yerinden gün ışıyınca ayrılmış, artık kullanmaya kimsenin çıkmadığı deniz fenerinin kuytu, görünmez köşesinde yerini almıştı. Cep telefonu titreyince, açtı.

- Alo, dedi.

- Merhaba Barmen. BB'den selam olsun.

- Selam olsun.

- Malikanenin misafirleri neler yapıyor?

- Gece sahilde, gündüz havuz başında çok mutluydular. Yaptıkları tek iş cep telefonlarıyla görüşme ve genç kadınlarla gönül eğlendirme.

- Sağ ol Barmen. Başka bir şey var mı?

- Yok efendim.

- Bulunduğun yere gelen giden olmuyor mu?

- Hayır efendim.

- Allaha emanet ol.

- Sağ ol efendim.

Telefon kapanmıştı. Albay Buğra kardeşine bakarak,

- Neler oluyormuş? Diye sordu.

- Bu üç adam çok kan dökecekler. Onları orada bitirmek düşüncesindeyim.

- Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Operasyon için izin alalım. Onayı hazırla.

- Tamam, diyen Yarbay Boran, bilgisayarının başına oturdu. Çok kan akacak, çok, diye de söylenmeyi ihmal etmedi.

Genelkurmay Başkanlığı - Ankara

Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezinde uydu görüntülerinden Girit Adasındaki Amerikan üssünde bekleyen Carl Winson uçak gemisi rotasını doğuya çevirmiş hareket ediyordu. Çatık kaşların altındaki çakmak gözlerde bir kıvılcım yandı.

- Dışişleri Bakanına bildirin. İsrail de Türkiye karşıtı cephe içinde yer alıyor. Amerikan uçak gemisi İsrail karasularına demirleyecek.

Not almayı sürdüren yaveri korgeneral yazmayı bitirince, komutanının çakmak gözlerinin içine baktı.

- Şimdilik bu kadar. Notu hemen iletin.

Yaveri dışarı çıkınca,

- Son durum nedir Paşam? Diyerek savaş brifinginden sorumlu orgenerale sordu.

Savaşın son durumunu anlatmaya başlayan Orgeneral, Yunan hükümet sözcüsünün, Rusya Devlet Başkanının açıklamalarını anlattı. Ege Denizi'nde çatışmanın başladığını ve Kuzey Irak'taki durumu kısaca özetledikten sonra

- Esir alınan Amerikan askeri sayısı bin dört yüz on dokuz. Ölüleriyse bin civarında olduğunu tahmin ediyoruz. Birlikleri altı bin deniz piyadesinden oluşmuştu. Tamamıyla sal-

dırmamışlar. Ön deneme yapmak istediler, ama bu da geri tepti. Silahsızlaştırılan Amerikan askerlerinden seçilen bir bölük, kendi ölü askerlerinin cesetlerini toplama ve defin işlerine yardımcı olmaktadır. Bölge tamamen Türk silahlı kuvvetlerinin kontrolüne geçmiştir. Beş yüz on bir şehit verdik. Allah rahmet eylesin. Bir an sessiz kalan Orgeneral elini kulağına götürdü.

- Ekrana verin, dedi teknik servise. Komutanım, Güney Kıbrıs'tan kuzeye saldırı başlatmışlar. 28. Piyade Tümen Komutanlığıyla bağlantı kurulmuş komutanım.

Tümgeneral Soydan, ekranı doldurdu. Uydu teknolojisi bir harikaydı. Her türlü görsel işlev izlenebiliyordu. Genel Kurmay Başkanı,

- Seni dinliyoruz general, dedi Tümen Komutanı'na.

- Komutanım, beklediğimiz gibi üç saat önce Rumlar saldırıya geçtiler. Şu anda top seslerini duyuyorsunuzdur. Obüs toplarıyla beraber, İngiliz üssünden fırlatılan uzun menzilli füzeler ara ara üzerimize yağmakta. Atışları seyreldi. Cumhurbaşkanlığı binasına bir füze isabet etmiş. Hava kuvvetlerimiz hedefleri bombalıyor. Rum uçaklarının yanında Amerikan uçakları da var. İngiliz uçağına henüz rastlamadık. Çatışma bütün şiddetiyle sürüyor. Bir an ara verdi konuşmasına;

- Cepheden bilgi geliyor komutanım, evet. Evet. Evet. Şu an aldığım bilgiyi aktarıyorum komutanım. Rum ordusunun saldırısı durdurulmuş. Tank ve Mekanize piyade birliklerimiz karşı saldırıya geçtiler. Durum bu komutanım.

- Gazanız mübarek olsun, dedi Genel Kurmay Başkanı. Onlara öyle bir ders verin ki, bir daha ayağa kalkamasınlar.

Tümgeneral Soydan,

- Birliklerimiz nereye kadar gitsin komutanım?

Duyduğu sesi iyi tanıyordu. Karşısındakinin Genel Kurmay Başkanı olduğunu biliyordu.

- Kıbrıs'ın tamamını alın. Akdeniz'e kadar.

- Emredersin komutanım, dedi gür sesle Tümgeneral Soydan.

Brifing aralıksız sürüyor, hiçbir kuvvet komutanı Genelkurmaydan ayrılmıyordu. Her an her dakika savaşın şekli ve niteliği değişiyordu.

Bir ara Genel Kurmay Başkanının yaveri Tümgeneral içeri girdi. Genel Kurmay Başkanına bir dosya içindeki tek sayfalık kağıdı verdi Genel Kurmay Başkanı, kağıtta yazılanları okudu.

"ABD'deki Üç Yay timi görev yapsın" yazılı kağıdın üzerinde baskılı kabartma ile, "Açıklanamaz belge. Görev sonrası imha edilecektir" yazıyordu.

İmzaladı, yaverine uzattı.

✣ ✣ ✣

Ege Denizi , kan denizi olacaktı. Altı mil karasularını ihlal eden Yunan hücumbotu Türk deniz altısı tarafından batırıldıktan sonra birbirine en yakın Türk ve Yunan savaş gemileri karşılıklı ateş açmaya başladılar. Ortalık kızışmış, kan gövdeyi götürüyordu.

Carl Winson uçak gemisi Kıbrıs Adasının güneyine doğru gidiyordu. Refakatinde, Key West ve Olimpia deniz altıları su altından, Antietam ve Princeton kruvazörleri iki yanında, O'Kane Destroyeri, İngraham Fırkateyni, Sacramento hücumbotu etrafını çevrelemişti. Theodore Roosvelt uçak gemisini kaybettikten sonra güvenliği ön plana almışlardı. Carl Winson uçak gemisinin komutanı Tony Dumas, Amerika Genel Kurmay Başkanlığından gelen emirde "Kuzey- 34:50,, Doğu- 34 meridyenler noktasına git" yazıyordu. Carl Winson, arkasında köpükten bir iz bırakarak Girit Adasının güneyinden ayrıldı.

✣ ✣ ✣

Genel Kurmay Başkanı savaşın Ege Denizi'nde kızıştığını görünce, yaveri olan Tümgenerale,

- Bana Özel Kuvvetler komutanlığını bağla, dedi.

Özel Kuvvetler Komutanlığının bordo berelileri, eğitimleri beş yıl süren ve tamamı özel olarak seçilen subay ve astsubaylardan oluşan; kara, hava ve denizde, her türlü zor şartta görev yapabilen Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en seçkin birliğiydi. Gerilla savaşı, Psikolojik savaş, ileri cephe harekatı, yarma harekatı, düşman içine sızma, adam kaçırma, kurtarma, sabotaj gibi pek çok görevi yerine getiren birliğin komutanı Tuğgeneral Çelik, emir subayının,

- Komutanım, Genel Kurmay Başkanım arıyor, demesiyle telefonu açtı ayağa kalktı. Önce Yaveri Tümgeneral Ersin Paşayla görüşecekti.

- Tuğgeneral Çelik, buyur komutanım.

- Bir dakika Sayın Paşam, Genel Kurmay Başkanıma veriyorum.

- Bekliyorum komutanım.

Genel Kurmay Başkanı, telefonu eline aldığında kaşları hala çatıktı.

- Çelik paşa, nasılsın?

- Son konuşmamızda el koymamız gereken Yunan adalarıyla ilgili olarak çalışmaları tamamladınız mı?

- Her şey hazır komutanım. Emrettiğiniz andan itibaren birinci saatte temas ederiz, ikinci saatte de adalar bizim kontrolümüze geçer. Emirlerinizi bekliyorum komutanım.

- Çelik paşa, iki saat sonra hepsinin kontrolünü elimize aldığımız haberini bekliyorum. Başarılar.

- Emredersiniz komutanım.

İki saat sonra Türkiye'ye yakın olan adalar Türk Ordusunun en seçkin birliğince işgal edilecekti. Daha önceden ha-

zırlanan planlarla Ege Ordu Komutanlığına bağlı çıkartma gemileri birinci saatin sonunda adalara Türk Askerini çıkaracaktı. Tuğgeneral Çelik bütün hazırlıkları yapmış, koordinasyonu da sağlamıştı.

✣ ✣ ✣

Eskişehir Hava kontrol harekât merkezi Genel Kurmay Başkanlığı ve Sivil Savunma Genel Müdürlüğüne aynı anda uyarı göndermişti.

- 1. Uyarı: Çok sayıda düşman uçağı Selanik üzerinden İstanbul istikametine doğru uçuyor.

2. Uyarı: Girit üssünden kalkan çok sayıda uçak Aydın, İzmir istikametine doğru uçuyor.

3. Uyarı: Irak üzerinden çok sayıda uçak Mardin, Diyarbakır ve Malatya istikametine doğru uçuyor

Tek tek saldırı ya da küçük çaplı yaşanan çatışmalar yerini çok yoğun saldırılara bırakmıştı.

Aynı anda saldırı istikametindeki bütün illerde merkezi olarak kontrol edilen sirenler üçer dakika boyunca öttü. Sarı ikaz verilmişti. "Taarruz ihtimali var, hazır olun", demekti. Sirenler daha sonra Üç dakika süreyle yükselen, alçalan siren sesine döndü. "Taarruz başladı", demekti.

Genel Kurmay Başkanlığı, hazır olan emirleri uygulamaya koydu.

- Hava Kuvvetleri Komutanlığına bağlı 1. Taktik ve 2. Taktik Hava Kuvvet komutanlıklarına: Amerikan ve Yunan savaş uçaklarının saldırılarını ne pahasına olursa olsun, durdurun ve yok edin.

"Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı 1., 2. ve 3. Ege Ordu Komutanlıklarına, Düşman Uçaklarını durdurmak için uçaksavarlar ve füze bataryalarıyla her şekilde savunma yapılsın. Me-

kanize Piyade ve Tank Birliklerimiz Trakya'dan Yunanistan'a girsinler. İşgal başlasın.

Deniz Kuvvetleri Komutanlığından sonra diğer kuvvetlerimiz de fiilen savaşa katılma emri almışlardı.

İstanbul, Edirne, Tekirdağ, Kırklareli, İzmir, Aydın, Balıkesir, Çanakkale, Bursa, Mardin, Diyarbakır, Malatya, Hakkari, Siirt Van, Gaziantep, Adana, Mersin, Antalya, Muğla şehirleri siren seslerine büründü. Merkezi hoparlör sistemleri her şehirde tek uyarı yapıyordu.

- Taarruz başladı. Herkes sığınaklara girsin.

Üç dakika süren alçalan yükselen siren sesi üç saniye ara veriyor yeniden başlıyordu. İnsanlar korku dolu gözlerle sağa sola koşuşturuyor, sığınabilecekleri bir yer arıyordu.

Uzunköprü-Keşan Çizgisi

Uzunköprü- Keşan çizgisinde konuşlandırılmış Hava Savunma Bataryaları Komutanı Tuğgeneral Rıza Çeltikçioğlu, yeraltına inşa edilmiş füze bataryalarının komutanıydı ve görevini bizzat radar astsubayının yanında yapıyordu. Kara Kuvvetleri Komutanlığından gelen emirde,

"Düşman Uçaklarını durdurmak için uçaksavarlar ve füze bataryalarıyla her şekilde savunma yapılsın, emri verilmişti.

- Büyük sürpriz yaşayacaklar, dedi.

Çok gizli çalışmalarla yer altına hazırlanan Hava Savunma Batarya Sistemleri **ASELSAN** -Askeri Elektronik Sanayi- mühendisleri tarafından fikirleştirilmiş ve Roket Sanayi tarafından da üretimleri tasarlanmış ve gerçekleştirilmiş Füze Bataryalarından oluşuyordu. Genç Elektronikçi Çağrı tarafından geliştirilen "Koruma Kalkanı" projesinin ayaklarından biriydi. Füzeler, karadan havaya atılan **ATA 1, ATA 2, ATA 3, ATA4** serisi füzelerin atılması için konuşlandırılan bataryaların çelik kafesleri dışarıdan atılacak bombalardan etkilenmeyecek şekilde yapılmıştı. Aynı anda ve beş saniyede atmış dört füze atabilen **ATA 4** bataryasının ateş tuşuna basıldığı an üç saniyede açılan kapaklar, füzelerin beş saniyede ateşlenmesinden sonra iki saniyede de kapanıyordu. Aynı Hava Savunma Batarya Sistemi Enez-Eceabat çizgisinde de konuşlandırılmıştı.

Tuğgeneral Çeltikçioğlu, radar ekranına sığmayan kalabalık uçak filolarını görünce,

- Bütün bataryalar, ateşlemeye hazır ol.

Altı Hava Savunma Bataryası sırayla tekmil verdi.

- Birinci batarya hazır.

- İkinci batarya hazır.

- Üçüncü batarya hazır.

- Dördüncü batarya hazır.

- Beşinci batarya hazır.

- Altıncı batarya hazır.

Radar görevlisi astsubay,

- Komutanım gelen uçak sayısı iki yüzden fazla, dedi.

- Menzile girmelerine ne kadar var?

- Bir dakikadan az kaldı komutanım.

Bir dakikalık zaman, bir yıl gibi gelmişti Tuğgeneral Çeltikçioğlu'na

- Bataryalar hazır, diye gürledi.

Her bataryanın başında komutan olarak Albay vardı ve elleri ateşleme tuşunun üstünde hazır bekliyordu.

Tuğgeneral,

- Ateeeşşş, diye bağırdı. Aynı anda onar kilometre aralıklarla yapılmış bataryalardan fırlayan füzeler Generalin başında olduğu merkezden girilen koordinatlara doğru fırladılar. Füzeler ısı ve ses takipliydi. Her hangi birini yakaladığı an peşine takılıyordu. Menzilleri yüz kilometre ve hızları iki bin beş yüz kilometreyi buluyordu. Peşine takıldığı uçağın kurtulma şansı yoktu.

Füzeler, İstanbul'u bombalamaya giden Amerikan ve Yunan uçaklarının arasına daldılar. Havaya bakıldığında kilometrelerce uzaktan çıplak gözle seyredilebilen havada füzelerin vurduğu uçakların infilak edişi, havai fişek gösterisini andırıyordu. Bataryalar dakikada iki atış yapabiliyordu. Çok iyi iş görmüşlerdi. Düşman uçaklarının yarısından çoğu düşürülmüştü. Kalanlarınıysa Türk Savaş Uçakları karşılayacaktı.

Aynı anda Avrupa Birliği'nden yapılan açıklama CNN televizyonuyla dünyaya ulaşıyordu.

- Türkiye, müzakerelere başlayarak üyesi olmaya çalıştığı birliğin üyesi olan bir devlete savaş açarak, Avrupa Birliği'ne savaş açmıştır. Artık Türkiye Avrupa Birliği'yle de savaş halindedir. Üyemiz olan Yunanistan'ın yanındayız. Dünya kamu oyuna duyurulur.

Türk Dışişleri Bakanının CNN'den verdiği cevap gecikmedi.

"Avrupa Birliği, her zamanki gibi Yunan tezlerinin yanında yer almıştır. Yunanlıların Ege Denizi'nde karasularını on iki mile çıkarmasına göz yummuş, Türkiye savunma hakkını kullanınca da Avrupa Birliği'ne savaş açtı gibi bir bahaneyi ortaya sürmüştür. Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Birliğinin aldığı bu tek yanlı karara karşılık, üyelik müzakerelerinden bir daha başlamamak üzere çekilmiştir. Türkiye elini uzatacağı dostunu iyi bilir.

Türk Dışişleri Bakanı basın odasından sorulara cevap vermeden ayrılırken İstanbul, cehennemi yaşıyordu. Amerikan gemilerinden atılan füzeler şehrin en kalabalık semtlerine düşüyor, düştüğü yerde birkaç binayı yutuyordu. Limni adasından gönderilen füzelerle her iki boğaz köprüsü de vuruldu. Türk savaş uçaklarından kurtulan Yunan ve Amerikan uçaklarının bıraktığı bombalar da düştüğü yerleri alev yumağına çeviriyor, canhıraş feryatlar göğe yükseliyordu.

İstanbul, İstanbul olalı böyle tahribat görmemişti.

✣ ✣ ✣

Türk Kara Kuvvetleri yoğun tank ve top atışlarıyla, bombardımanla birlikte Meriç nehrinin Sofulu köprüsü üzerinden kısa sürede geçti. İstikam taburları tankların geçmesi için Meriç nehrinin üstüne bir köprü inşa etmişlerdi. Mekanize piyadelerin eşliğindeki Tank Birlikleri hızla Selanik'e doğru ilerlemeye başladılar. Yunan Genel Kurmayı, kısa sürede kırılan direniş noktasını

Büyük Duman Dağlarının ortasındaki yelek vadisinde oluşturmuştu. Dört saat süren çatışma sonucu bozulan Yunan ordusu ardına bakmadan kaçmaya başlamıştı. Beşinci saatte Gümülcine, altıncı saatte Kavala Türk Ordusunun eline geçmişti. Yunanlılar yeni oluşturdukları direniş hattında helikopterlerin ve küçük uçaklarla saldırılarını sürdürüyordu. Her saldırıları, Türk Ordusundan aynı sert karşılığı alıyor, geriye püskürtülüyordu.

İstanbul'a bombalar yağmaya başladığında, gün yeni aydınlanıyordu. Yunan ve Amerikan Savaş uçakları, iki yüze yakın uçakla saldırıya geçmişti Savunma füze bataryalarıyla, uçaksavarlardan kurtulanları havada karşılayan Türk Hava Kuvvetleri -1.Taktik Hava kuvvetleri komutanlığının filoları arasından sıyrılan elliye yakın uçak taşıdığı bombaları İstanbul'a bırakmaya başladılar. Bombaların düştüğü yerlerde binalar yıkılıyor, toz bulutlarını yutan alevler göğe doğru yükseliyordu. Sabiha Gökçen Havaalanı ve Atatürk Havaalanı, Yeşilyurt'tan itibaren yerleşim alanları ve Hadımköy ilçesi ağır bombardımandan nasibini almıştı. Bombaların çıkardığı yüzlerce yangın rüzgarın etkisiyle sağa sola savruluyor, çayda çıra oynayan folklor ekibini andırıyordu. Yunanlıların, Limni adasına gizlice yerleştirdikleri orta menzilli füzelerden fırlattıkları iki tanesi Fatih Sultan Mehmet Boğaz Köprüsü'nün tam ortasına isabet etmişti. Boğaz Köprüsü ortasından ikiye ayrılmıştı.

İstanbul'un önemli noktalarına yerleştirilen uçaksavarlar aralıksız ve otomatik atışlarını hiç durmadan sürdürüyorlardı. Yakıt depolarına mermi isabet eden Yunan ve Amerikan uçakları bir anda infilak edip parçalanıyor, parçaları yanarak şehrin içine düşüyordu. İnsanlar korku dolu gözlerle ne yapacağını şaşırmış, bir o yana, bir bu yana koşturuyordu çığlık çığlığa.

İstanbul, İstanbul olalı böyle bir saldırıyı yaşamamıştı.

Kan Denizi, Verecek Can Var Daha

Ege Denizi'ndeki Amerikan gemi ve uçaklarının korumasındaki Yunan savaş gemileri, Türk savaş gemileriyle inanılmaz bir mücadeleye girişmişti. Tinos, Ahikarya ve Naksas adalarından havalanan S-3 Viking, denizaltı ve gemi avcısı Amerikan uçakları, Türk deniz altıları ve gemilerine saldırıyordu. Yunan kruvazörüyle karşılıklı atılan bomba ve torpillerle savaşan Fatih Kruvazörünün uçaksavarcısı Onbaşı Tahir, güneş ışığında parıldayan, üzerine atılan füzelerden kolayca sıyrılan S-3 Viking uçağını gözüne kestirmişti. Kendisine seslenenı ne duyabiliyor, ne konuşabiliyordu. Bir tek düşman uçağını görüyordu. Bir an, beyazlamış saçlarına kına yakan anacığı geldi gözlerinin önüne.

Anasının askere gitmeden bir gece önce söylediklerini hatırladı.

" Benim küçük oğlum büyümüşte asker olmuş. Asker ocağı Peygamber ocağı oğlum, ana kucağı değil. Sen artık askersin, sana Analık haklarımı helal ediyorum. Sen Peygamber ocağında nöbet tutarken bizler de yatağımızda rahat rahat uyuruz. Yüce Allahı'ma şükürler olsun ki bana askerlik yapacak, vatanı bekleyecek oğullar verdi. Yolun açık olsun oğlum.", demişti anacığı.

Yüz hatları gerilmişti. İrileşmiş gözlerini ayırmadan gelmesini beklediği Amerikan uçağına bakarak bağırdı.

- Sen rahat uyu anam. Ben buradayken düşman çizmesi vatan toprağını çiğneyemez.

- Tetiğe bas, tetiğe bas. Tahir, tetiğe bas, diye bağıran komutanını duymayan Onbaşı Tahir, kendi kendine mırıldanıyordu.

- Biraz daha yaklaş, biraz daha yaklaş, diyordu.

Onbaşı Tahir, tetiğe bastığında S-3 Viking uçağının usta pilotu da makinelisinin tetiğine dokundu. Kruvazörün üzerine gelen mermilere cevabı, Onbaşı Tahir veriyor, arlıksız ateş ediyordu.

Güverte Uçaksavar sorumlusu Deniz Astsubay Nuri,

- Tahir, kendini koru. Siperliğe gizlen, diye bağırması işe yaramamıştı.

Onbaşı Tahir'in uçaksavarından çıkan mermiler, S-3 Viking uçağının kabinini kalbura çevirmişti. Pilotun başını gövdesinden ayırmıştı. Hızla üzerlerinden geçen uçak, yunan kruvazörünün üstüne çakıldı. Alev alev yanmaya başlayan yunan kruvazöründen canını kurtarmak için denize atlayan Yunan askerleri şanslıydı.

Onbaşı Tahir,

- Onu vurdum, onu vurdum, diye bağırarak sağ elinin işaret parmağını öne doğru uzattı. Sol elini kaldıramıyordu. Başını çevirdi baktı. Sol kolu omzundan kopmuştu. Uçaksavarın tutma yerinde kalmıştı.

Fatih Kruvazörü komutanı Deniz Yarbay Salih,

- Ateş merkezi, düşman kruvazörünün işini bitirin, diye emretti.

Ateşleme subayının sesi duyuldu.

- 1 numaralı torpil. Ateşşş.

Torpil, Yunan kruvazörünü Ege Denizi'nin dibine gönderirken, Yarbay Salih, Onbaşı Tahir'in başına eğildi. Sıhhiye Asteğmen, Onbaşının kolunun kopan yerinden akan kanı durdurmak için uğraşıyordu. Deniz Yarbay Salih'in gözlerinin dolduğunu gören Onbaşı Tahir,

- Üzülme be komutanım. Alt tarafı bir kol. Vatan borcu kolla ödenir mi hiç? Verecek can var daha, can!

Eğilip Onbaşı Tahir'in alnından öpen Yarbay Salih, arkasını döndü. Dolu gözleri ağırlığı taşıyamamış, iki iri damla burun deliklerinin kenarına doğru süzülmüştü.

Adalarda Kan

Özel Kuvvetler komutanlığa bağlı birlikler savaş başlar başlamaz *Semodirek, Limni, Midilli, Sakız, Sisam, İstanköy ve Rodos* adalarını ele geçirecekti. Genel Kurmay Başkanı tarafından bizzat emredilmişti. Tuğgeneral Çelik,

- Emri bildiriyorum, demiş ve okumuştu.

"Özel Kuvvetler Komutanlığına"

"Semodirek, Limni, Midilli, Sakız, Sisam, İstanköy ve Rodos adalarına etkili bir ani imha sabotaj ve el koyma için kuvvetlerinizi hazır tutun. Emir verildiği an yerine getirilecektir. İmza. Genel Kurmay Başkanı"

Yedi adaya da aynı anda çıkarma yapılacaktı ve hepsi ele geçirilecekti. Lozan Anlaşmasına göre silahsız olması gereken Limni adasını Yunanlılar, füze üssü haline getirmişti. Rusya'dan satın aldığı S-300 ile Kuzey Kore'den satın aldığı, orta menzilli füzeler iki yüz ile dört yüz kilometrelik sahada etkili olabiliyordu ve Limni adasına konuşlandırmıştı. İstanbul ve İzmir'in yanı sıra bütün Marmara Bölgesi'nin kıyıya yakın olan şehirlerini buradan attığı füzelerle vurabiliyordu.

Sessiz çalışan elektrik motoruyla donatılmış, sekiz kişilik altı Zodyak botla iki malzeme botu, gece karanlığına sarılmış, Ege Denizi'nin dalgalı sularını yarıyordu. Başlarında Özel Kuvvetler Komutanlığının askerleri arasındaki en özel komutanla-

rından, Albay Mandacı, vardı. Haklı bir şöhreti ve başarılarla dolu bir sicili vardı. Geleceğin Türk Özel Kuvvetlerinin Komutanı olmasına kesin gözüyle bakılıyordu. Kendisi de dahil elli kişilik bir kuvvetle Limni adasına doğru ilerliyordu. Alacakaranlığı delen yakamozların ışığında gece görüş dürbünü taşıyan tim elemanlarından görev verilenler denizin yüzeyini tarıyordu. Zodyak botun üzerine yarı uzanır vaziyette yerleşmişlerdi.

Limni adasının en dik ve sarp bölümü, kuzey doğusundaki kurban kayalığıydı. Eski çağlarda Tanrılara her yıl on bakire kurban edilen bu kayalığın adı, o zamandan beri değişmemişti. Kurban kayalığının altındaki mağara, Albay Mandacı, ya yabancı değildi. Limni adasına daha önce üç kez imha ve sabotaj, bir kez de özel bir görevliyi kurtarmak için gelmişti. Kayalığın en altındaki karanlık, içeriye doğru uzanan mağarayı gizliyordu. Albay Mandacı'nın bindiği Zodyak bot en öndeydi. Yalnız iki metre önü gösteren ve uzaktan görünmeyen mor ışık yayan fenerinin lambasını yaktı. Harekat gece yarısından sonra Gökçeada'dan başlamış, saatin üçüne kadar tertibat noktasına gelmişlerdi. Albay Mandacı saatine baktı. Üçü on geçiyordu.

- Timler hazırlanın, diye emretti. Fısıldamıştı.

Zodyak botları mağaranın içine doğru soktular. Mağaranın içinde iki yüz metrekarelik düzlük bir alan vardı. Botları sudan dışarı çektiler, mağaranın içindeki kayaların yanına sırayla dizdiler. Her özel timci kendi malzemesini aldı. Üç dakika sonra altı tim de hazırdı.

Her özel tim mensubunda ayrı ayrı, C4 patlayıcı kalıp, M16 piyade tüfeği, tabanca, bomba atar, el bombası, gece görüş dürbünü, hedef noktalayıcı, dünyanın her köşesiyle konuşabilen iridyum şifreli, dinlenemez telsiz telefon, Çevrede olan biteni dinlemek, gelip geçenin bir kilometrelik saha içinde yerini belirlemek için kullanılan YBC Cihazı, (Yer Belirleme Cihazı),

ayrıca her timde bir adet Kanas uzun menzilli suikast silahı, iki roket atar, atmışlık havan, telsiz ve SVC makinesi vardı.

SVC makinesi, klavyeli telsiz bağlantılı, mesaj yoluyla haberleşmeyi sağlayan şifre makinesiydi. Bilgi gönderilir ve alınırdı. Askeri Elektronik Sanayi (ASELSAN) tarafından üretilen bu cihazın boyu on iki, eni altı santimetreydi.

Albay Mandacı, yeniden fısıldadı.

- 1.Tim?
- Yarbay Doğan. 1.Tim sekiz unsurla hazır.
- 2.Tim?
- Yarbay Hakkı. 2.Tim sekiz unsurla hazır.
- 3.Tim?
- Binbaşı Mutlu. 3.Tim sekiz unsurla hazır.
- 4.Tim?
- Binbaşı Ahmet. 4.Tim sekiz unsurla hazır.
- 5.Tim?
- Yüzbaşı Osman. 5.Tim sekiz unsurla hazır.
- 6.Tim?
- Yüzbaşı Rüstem. 6.Tim sekiz unsurla hazır.

Albay Mandacı her tim komutanına birer dosya kağıdı uzatarak, konuşmaya başladı.

- Görevimiz, füze üssünü ele geçirmek. Elinizdeki kağıtta bulunan krokide yüz metre yukarıda bulunan füze üssünün dış ve iç güvenliğini en ince ayrıntısına kadar göstermektedir. Birden altıya kadar numaralandırılmış üçgenler nöbetçi kulübelerini göstermektedir. Her kulübenin arası iki yüz metre ve her kulübede iki nöbetçi var. Neden altı timle buraya geldiğimizi anlamış olmalısınız.

Görevlerinin ne olduğunu ancak öğreniyorlardı. Albay Mandacı sürdürdü konuşmasını.

- Aynı anda, altı kulübedeki on iki nöbetçi devre dışı kalacak. Ayrıca, her kulübenin arasında karşılıklı olarak gidip gelen iki seyyar devriye var. Bir tek liman tarafında kalan bir ve altı numaralı kulübelerin arasında seyyar devriye yok. Kulübedekilerden sonra onlar da imha edilmeli. Her tim kendisinden sonraki büyük numaradaki kulübeye giden seyyar devriye nöbetçilerini halledecek. Birinci ve altıncı timin ek bir görevi daha var. Seyyar devriyenin olmadığı liman bölümündeki Jeneratör mutlaka devre dışı kalmalı. Füze üssünün elektriğini o jeneratör karşılıyor. Seyyar devriyelerin hemen beş metre yakınında yürüdükleri tel örgülerde on beş bin voltluk yüklü elektrik var. Jeneratör devre dışı kalmadan değen olursa, kavrulur, yok olur. Yanan et nasıl kokar, hepiniz biliyorsunuz. Yanık et kokusu duymak istemiyorum. Jeneratör devre dışı kalınca, gerisi çok kolay. Füze Ateşleme Kontrol Merkezi ve Harekat Merkezi olan iki bina bir, iki ve üç numaralı timin önünde. Hemen müdahale edilecek ve içerideki unsurlar imha edilecek. Eğer bir, iki ve üç başaramaz ve üssü ele geçiremezsek, dört, beş ve altı numaralı timler kendi bulundukları tel örgünün hemen on beş metre altında sıralanmış olan altı adet füze fırlatma bacalarını imha edecekler. Eğer füze üssünü ele geçirirsek, füzeleri Atina'ya yollayacağız. Neden altı tim olarak seçildiğinizi daha iyi anlamış olmalısınız. Füzelerin hepsini onlara yolladıktan sonra bu arada döşenecek patlayıcılarla üssü kullanılmaz hale getireceğiz, limanı ve limandaki gemileri imha edeceğiz, yerimizi arkamızdan çıkacak olan komandolara bırakarak geriye döneceğiz. Sorusu olan var mı?

Sessizliği bozan olmadı.

- Ben ve Yüzbaşı Volkan, en tepede olacağız. Kurban edilen bakire kızların denize atıldığı yerde. Yukarıya çıkış sıralaması büyükten küçüğe doğru, 6,5,4,3,2,1 şeklinde olacak. Herkes yerini aldıktan sonra SVC cihazını kullanacak ve "Ateş" emrini verdiğim an işi bitirecek. Çıkışımız on beş dakika süre-

cek. Yolumuz çok dik ve dikkatli olmanızı hatırlatmama gerek yok sanırım. Tekrar söylüyorum. Can kaybı istemiyorum.

Mağaranın içinden yukarıya çıkan dik yamaçların arasına sıkışmış keçi patikasına kendini ilk vuran Albay Mandacı oldu.

Yüzbaşı Volkan,

- Komutanım, yerinizi bana verin, dediğinde yolu yarılamışlardı.

Yamaç o kadar dikti ki, yüz metre yüksekliğe çıkmak için iki kilometre yol gitmek gerekiyordu. Tırmanmaları yarım saatten fazla sürmüştü. Tepeye geldiklerinde tütün kokusu alan Yüzbaşı Volkan, tabancasını sağ eline alırken hemen arkasındaki Albay Mandacı'nın omzuna dokundu. Omuza dokunmak otur, sessiz ol, demekti. Eller aşağıya doğru, omuzlara dokundu. Albay Mandacı, yine de uyarı yapmayı ihmal etmemişti kulağına takılı telsizden.

- Sessiz olun.

Elli kişilik Türk Özel Kuvvetleri bir anda kaya olmuştu. Yakın olmalarına rağmen nefeslerini bile duymuyorlardı.

Yüzbaşı Volkan, yürürken ses çıkarmayan kauçuktan yapılmış görev botlarının rahatlığıyla sivri bir kayanın arkasından başını uzattı, çekti. Ufkun yansıttığı alacakaranlığın içinde yan yana oturmuş sigara içen iki askeri gördü. " İkisini gördüm, bakalım başkaları da var mı?", diye geçirdi içinden. Tornavida şeklinde ucu olan Yer Belirleme Cihazını (YBC) kayada, el yordamıyla bulduğu yarığın içine yavaşça soktu. Otuz saniye sonra cihazın küçük ekranında (-100, -60,2) yüz metre geride, atmış metre solda iki kişi ve (120, -80,2) yüz yirmi metre ileride, seksen metre solda iki kişi var ifadeleri belirmişti.

Yüzbaşı Volkan, ucunda susturucu takılı olan tabancayı kayanın yanına eğilerek öne doğru uzattı. Nöbetçiler namlunun ucundaydı.

- Tuk. Tuk, diye iki ince ses duydu.

İki nöbetçi oturdukları yerde hafifçe sıçradı ve yan yana devrildiler.

- Yol açıldı.

Yüzbaşı Volkan, nöbetçilerin yanına geldi sürünerek. Limni Adasındaki füze üssü tabak gibi önündeydi. Albay Mandacı da yanına geldi. SVC makinesinde önceden hazırladığı talimatının üzerine geldi, gönderme tuşuna bastı. Beklemeye başladı.

- Timler yerini alsın, yazıyordu talimatta.

Keçi patikasındaki Bordo Bereliler hızla görev yerlerine dağılmaya başladılar. Kayanın arkasındaki patikadan ilk çıkanlar 6. timin unsurlarıydı ve önlerinde bir kilometre yol vardı. Ardından diğerleri yerlerini almaya başladı.

Yüzbaşı Volkan, iki nöbetçinin cesetlerini yıllar önce bakirelerin atıldığı kurban kayalığından denize fırlattı.

- Yukarıdan bir helikopter geçerse görürler, demişti Albay Mandacı. Saatine baktı, saat dördü geçmişti. Gün ışımasına az kalmıştı.

Albay Mandacı, kendisinin bile zor duyabileceği fısıltıyla.

- Volkan, dedi.

- Buyur komutanım.

- 4, 5 ve 6. kulübeleri sen gözetle. 1,2 ve 3 benim. Bir sorun çıksın istemiyorum.

- Emredersiniz komutanım.

Yüzbaşı Volkan, gece görüş dürbününü yapıştırdı gözlerine. Timler yerini aldıktan sonra aralarında kulübe ve seyyar devriye nöbetçilerini paylaşacaklar ve "hazır" mesajı göndereceklerdi.

Albay Mandacı'nın elindeki SVC makinesinin ekranında ilk emir dönüşü yazısı göründü.

" 3.Tim yerini aldı. Hazır."

Sonra sıraya dizildi SVC mesajları.

" 2.Tim yerini aldı. Hazır."

" 4.Tim yerini aldı. Hazır."

" 1.Tim yerini aldı. Hazır."

- Kaldı iki dedi Albay Mandacı.

" 5.Tim yerini aldı. Hazır.

- Kaldı bir. Son mesaj da birkaç saniye sonra gelmişti.

" 6.Tim yerini aldı. Hazır.

Albay Mandacı,

- Volkan, hazır ol! dedi. Elindeki SVC makinesinin ikinci talimatının üzerine getirdi. "ATEŞ" yazıyordu talimatta. Gönder tuşuna bastı.

Kulübelerdeki nöbetçiler ve seyyar devriyeler olduğu yere yığıldı. Aynı anda üç kısa siren sesi duyuldu. Füze baca kapaklarından ikisi açıldı ve iki füze göğe doğru yükseldi. Füzelerin istikametine baktı Albay Mandacı, füzeler İstanbul'a doğru yol alıyordu.

Kulağındaki telsizden.

- Allah kahretsin. 1 ve 6 numaralı timler Jeneratör dağıtıcısını imha edin, diye bağırdı.

Bomba atarlarla nişan alan timler ilk atışta hedefi imha etmişti. Elektrik dağıtıcısı imha olunca, lambalar bir anda söndü ve karanlık kucakladı füze üssünü. Harekat merkezi binasından patlama sesiyle dışarıya fırlayan Yunan askerleri nereden geldiğini görmedikleri kurşunlarla teker teker düşüyordu. Limanda bulunan gemilerden gelen askerler 1. ve 6. timin kucağında eriyordu. Havan mermileri üzerlerine yağan gemiler-

deki patlamalar müthişti. Yirmi dakikada her şey bitmiş, füze üssü ele geçirilmişti.

Albay Mandacı, Ege Denizi'nde yaşanan yoğun deniz savaşının arasından gizlice geçen iki yüz elli asker ve füze sistemleri uzmanlarını taşıyan kruvazöre aşağıdaki mesajı geçti.

- Füze üssü ve limanı elimizde.

On beş dakika sonra Yunan bayrağı çekili Türk savaş gemisi biraz önce yaşanan savaşın izlerini taşıyan limana girdi. İlk iş gizlenmek için geminin gönderine çekilen Yunan bayrağını indirip yerine Türk bayrağını çektiler. Gemiden dalga dalga inen Türk askeri zıpkın gibiydi komutanlarının emirlerini yerine getirirken. En ince ayrıntısına kadar planlanmış görevlerini yerine getirmek için cansiperane çalışıyorlardı. Gemiden ilk inenler adanın tamamına el koymak için tepelerden aşağıya süzülmüşlerdi bile. Altı asker seyyar jeneratörü sırtlamış, füze ateşleme merkezine taşıyorlardı.

Yüzbaşı Volkan,

- Komutanım, dedi. Limni Adası'ndaki füze üssü tamamen kontrolümüz altındadır. Yetmiş dört düşman unsuru esir alındı. İçeride yirmi dört adet orta menzilli füze bulundu. Arz ederim komutanım.

- Sağ ol yüzbaşım, diyen Albay Mandacı iridyum telefonundan, komutanı Tuğgeneral Çelik'i aradı. Telefonu açan Tuğgeneral.

- Albay Mandacı, seni dinliyorum, dedi.

- Komutanım, füze üssü elimize geçti. Askerlerimiz adaya çıktılar. Yirmi dört füze şu an bizim kontrolümüzde. Yaralı ya da ölü unsurum yok.

- Kutlarım Albayım. Özel Kuvvetlerimizin desteğiyle, Semodirek, Sakız, Midilli, Sisam, İstanköy ve Sömbeki adaları elimize geçti. Tekrar kutluyorum Albayım. Dönüş hazırlığına başlayın.

- Emredersiniz komutanım.

Özel Kuvvetler Komutanı Tuğgeneral Çelik, Genel Kurmay Başkanlığı Kriz Merkezi'ne bağlandı. Yirmiden fazla general harıl, harıl savaş raporlarını topluyordu.

- Komutanım, dedi. Emrettiğiniz gibi adamlarım tarafından adaların tamamına el konulmuş, malum adadaki füze üssü kontrolümüze geçmiştir. Bizim tamam dememiz üzerine adalara çıkarmaları tamamlamış ve adalar komando birliklerimize teslim edilmiştir. Arz ederim.

Genel Kurmay Başkanı.

- Kutlarım Çelik Paşam. Birliklerimiz dönüyor mu?

- Emir verdim komutanım.

- Yeni görevinizi bildireceğim. Tekrar kutluyorum.

- Emredersiniz komutanım.

Limni Adası'nda yarım saat süren titiz çalışma sonucunda füzelerin yeniden ateşlenmesinin yapılacak hale getirilmişti. Bilgisayar ekranında "TARGET COORDİNAT – Hedef koordinatı" yazılı bölümün tuşuna dokunan Füze Ateşleme Uzmanı elindeki koordinatları bilgisayara yükledi. Hedef Yunanistan'ın başkenti Atina'ydı. Füze sistem uzmanı, yanında duran Binbaşıya.

- Tümgeneral Çetin'le görüşmek istiyorum, dedi. Binbaşı, elindeki iridyum, uydu bağlantılı cep telefonundan numaraları çevirdi.

Anadolu'nun gizli bir yerindeki Füze üssünde çalan telefonu açan kişi Tümgeneral Çetin'di.

- Evet Binbaşım.

- Komutanım, Füze Sistem Uzmanımız sizinle görüşecek.

- Ver bakalım.

- Paşam, koordinatları yükledim. Emrinizi bekliyorum.

Tümgeneral Çetin'in ses tonu kızgınlık içinde olduğunu yansıtıyordu.

- İstanbul'u vurdular. Binlerce Türk'ün kanını akıttılar. Aynı bedeli ödemeliler. Füzelerin hepsini sırayla gönder.

- Emredersiniz paşam.

Sistem uzmanı emrindeki elemanlarına.

- Atina'yı yirmi dört bölgeye ayırın ve füzeleri sırayla gönderin, diye emretti.

Limni adasından peş peşe fırlayan füzeler, Atina'ya doğru yol alırken, Çanakkale'den fırlatılan füzeler de Atina'ya doğru yol alıyordu.

Gelibolu'daki seyyar rampalardan fırlatılan füzelerde Atina'ya ulaşmıştı.

Atina da cehennemi yaşamaya başlamıştı.

Asıl yıkıcı füzelere hazırlık İç Anadolu'da bir yerlerdeki Füze üssünde yapılıyordu.

Kan Washington'da

Gecenin onunu geçmesine rağmen caddeler ve sokaklar çok kalabalıktı. Tüm hızıyla süren savaşın şiddeti Washington'un dev binalarındaki plazma ekranlara yansıyor, yaya olarak yürüyen insanlar bu görüntüleri oturduğu yerden ya da durarak izliyordu. Los Angeles'ten üç saatten fazla süren uçak yolculuğu yapan, metroyla merkeze gelen ve yaya geçidinin bitiminde sabaha karşı İstanbul'a yapılan hava saldırısında yerleşim alanlarına düşen bombaların minare boyu alevlerini gören, uzun boylu genç adamın gözlerinden süzülen iki damla yaş bıyıklarının arasında kayboldu. "Allahsızlar. bunun hesabını vereceksiniz. Çok az kaldı", diye geçirdi içinden. Caddenin köşesinden dönerek Şehir Parkına doğru yürümeye başladı. Parka doğru hızlı adımlarla yürüyen genç adam **ÜÇYAY** Timinin iki numaralı üyesi "**YAY 2**, İsmet'ti"

Los Angeles şehrinde yaşayan İsmet, savaş başladığından bu yana rahat uyku uyuyamaz olmuştu. Her gece kabus görüyor, bir şey yapamamanın verdiği sıkıntıdan patlıyordu. "Neden aramıyor Albay Buğra, neden? Diye cevabını bilmediği soruyu kendine soruyordu. Sigaranın birini yakıyor, birini söndürüyordu. İstanbul, üç kez bombalanmıştı. Boğaz köprüleri yıkılmış, fabrikalar vurulmuş, yüz binden fazla Türk ölmüştü. **CNN** haber kanalı savaşın göbeğinden bile canlı yayın yapıyordu. Yorumculardan birisi,

- Türkler inanılmaz bir millet, çok şey kaybettiler ama savaşçı ruhları bir türlü uslanmıyor, deyince elindeki kola şişesini fırlattı televizyona. Televizyon tüpü büyük bir gürültüyle patladı. Etrafa saçılan kıvılcımlardan tutuşan koltuğu söndürmek için kapının yanındaki yangın söndürme cihazını aldı, emniyet mandalını asılarak çıkardı ve yanan koltuğun üzerine sıktı. Komşuları gürültüyü duyunca hemen yanına koşmuşlardı. Meraklı kalabalık arasında bazı geceler koynuna gelen Cherry de vardı.

- Ne oldu dostum? Diye sordu birisi.

- Ben de anlamadım. Televizyon tüpü birden bire patlayıverdi.

- Geçmiş olsun. Zaman zaman bu meretlerden patlayanlar da oluyormuş.

- O da beni buldu işte.

Cherry,

- Eğer televizyona ihtiyacın varsa bizde bir tane fazlalık var. Verebiliriz. Kocasına baktı. Veririz değil mi? Bir şey söylesene Dan, diye söylendi.

- Veririz canım, ben getireyim.

Kalabalık dağıldı. İçeri girdiğinde otuz yedi ekran, emanet bir televizyonu da olmuştu. Elektrik süpürgesiyle temizlik yapması on beş dakika sürmüştü. İşini bitirdi. Bir kola daha aldı dolaptan, şişenin kapağını dolabın kenarında açtı, ağzına götürdü. Bir yudum çekmişti ki, cep telefonu zırlamaya başladı. Boğuk gelen sesi izledi, koltuğun üstünde, havlunun altından buldu.

- Alo, dedi.

- **DÜNYAYI AYDINLATAN GÜNEŞ,** kelimesini duyduğu an, çok şükür ya Rabbim, diye geçirdi içinden, hemen karşılığını verdi.

- TÜRK BUDUR.

Telefondaki ses

- Kuranı Kerimin içine bak, dedi.

Telefon kapandı.

YAY 2 İsmet, küçük kitaplığının ortasındaki geniş gözde yirmiye yakın ilmi tefsirle yan yana duran Kuranı Kerimi eline alarak, ilk sayfasını açtı. On santimetre eninde ve yirmi santimetre boyunda sarı kumaş parçası özenle yerleştirilmişti. Altında da yolcu hanesine ad yazılmamış bir uçak bileti vardı. Washington'a gidiş dönüş ve parası ödenmişti. Kullanılmazsa yanacaktı. Sarı kumaş parçasını çalışma masasına götürdü. Mor ışığın altına tuttu. En üstteki satırda. **"YAY 2- Görevini Mutlaka Başarmalısın"** yazıyordu. Bu yazı şu anlama geliyordu. "Ya başaracak, ya da ölecekti". Yapması istenenler planda dört aşamalıydı.

Plan aşamaları.

1- Ana su taşıma hattı imha edilecek

2- Ana elektrik dağıtım hattı imha edilecek.

3- Doğal gaz hattı imha edilecek

4- Metro güzergahındaki taşıyıcı imha edilecek.

Yazısının altında şunları yapacaksın yazıyordu. Şehir parkının güneyinde sık ağaçların arasındaki kilidi açık olan havalandırmadan içeri gireceksin. Girdikten sonra kilidi kapat. Yirmi altı basamak merdiven indikten sonra merdivene sırtını daya, elini sağa uzat. Tuttuğun demir asıl. Sonraki emirleri oradan takip edeceksin. Uçak biletinin saatine baktı, bir saat sonraydı. Gece on buçukta Washington'da olacaktı. .....

Şehir Parkı, Washington'un en büyük, en düzenli ve en kalabalık yeşil alanıydı. İnsanların arasına karıştı. Genç sevgililer, kuytu bir köşeye çekilmiş oynaşıyordu. Güvenliği sağlamaktan sorumlu polisler her gelip geçene kuşku dolu bakışlarla

bakıyor, karşıdan gelenlerin üzerine doğru yürüyorlardı. Fıskiye çeşmeye doğru eğilen İsmet, suyu yudumladı. Bu arada gideceği sık ağaçların bulunduğu köşeye çok yakın duran iki polis vardı. Yavaş yavaş sabırla çeşmede beş dakika oyalandı. Polisler sık ağaçların yanından uzaklaşınca hızlı adımlarla o tarafa yöneldi. Sık ağaçların arasına daldı. Parkın en az ışık alan bölgesiydi ve daire biçiminde ekilmiş ağaçların ortasında ışıklandırılmamış bir savaşçı Kızıl deriliyi andıran bir heykel vardı. Yanından döndü. Budanmamış duvar bitkilerinin yanında demirden yapılmış havalandırma mazgalını gördü. Üzerindeki asma kilit açıktı. Etrafına bakındı kimseler yoktu. Mazgalı yavaşça kaldırdı ve hemen üç basamak indi. Dikkatlice kapattıktan sonra asma kilidin açık uçlarını birleştirdi. Basamakları sayarak indi. Sırtını merdivene döndü. Mazgaldan sızan ışıktan başka ışık yoktu. Bir metrelik mesafeden görünebilen mor ışık kalemini çıkardı. Kalem, BB istihbarat Timinin komutanı Albay Buğra'nın hediyesiydi. Elini sağa uzattı, demiri tuttu, asıldı. Demir yavaşça gelirken duvardaki tuğlayı da beraberinde getirdi. Açılan oyukta iki şarjörlü ucunda susturucu olan bir tabanca ve küçük bir kağıtta yazılı not vardı.

- Yüz normal adım sonra sola dönecek ve duvarda yangın malzemesi dolabını göreceksin. Bombalar ve yerleştirme planı çanta içinde olacak. Not: Görülürsen, tabancayı kullan.

YAY 2 İsmet, görevi başarmak zorundaydı. Yüz binden fazla Türk, Amerikan bombardımanında can vermişti. Hızlı adımlarla kalemin cılız, mor ışığında yürümeye başladı. Yürüdüğü koridor üç metre genişliği olan ve yüksekliği de beş metreyi bulan bir havalandırmaydı. Hava akımı güçlüydü ve hissediliyordu. Sekseninci adımdan sonra koridorun sonundaki ışık göründü. Kalemini kapattı ve cebine attı. Koridorun bitiminde dikkatlice başını çıkararak her iki yanı kolaçan etti. Kimseler yoktu ve "tıssssss" diye bir ses duyuluyordu. He-

men karşısında içinde bir kamyonun rahatça geçebileceği büyüklükte Washington'un ana su taşıma hattı duruyordu. İsmet, dikkatini vererek kulak kabarttı. Tıslama sesi içinden geçen sudan geliyordu. Sol tarafa döndü, biraz ileride yangın malzeme dolabını gördü. Kapağına asıldı. Çantayı gördü ve açtı. Bombaların her birisi on santimetre boyunda ve beş santimetre enindeydi. Ankara'daki eğitimlerde bu bombaları kullanmışlardı. "A4" ya da "C4" sınıfı patlayıcılar kullanılıyordu. Yazılı notta,

- Başladığın andan itibaren bir saat içinde işini bitireceksin. Bombaların patlama saati "07.00" olacak şekilde ayarlı. Sağdan itibaren ilk rastladığın kapatma vanasının çevirme kolunun altına bir tane olmak üzer beş vanaya sırayla yerleştirecek ve beşinci vananın altından geçerek ara koridordan Elektrik şebekesinin bulunduğu bölüme gireceksin.....

Okumayı kesti. Yavaş, yavaş yürümeye başladı. İlk vana on metre kadar gitmişti ki karşısına çıktı. Hemen çevirme kolunun altına bombayı yerleştirdi. Bombalar bu boşluğa uygun yapılmıştı. Tam vananın altına gelmeden görülmesi imkansızdı. Elektronik gösterge çalıştı. Üstte, 23:07 rakamları görünüyor, hemen altında ise 07:00 rakamları görünüyordu. Kol saatine baktı, 23:07'yi gösteriyordu. Hızlı adımlarla yürüdü. Beş dakika sonra altından geçeceği vanaya gelmişti. Beş bombayı da yerleştirmiş ve bitişikteki elektrik şebekesine geçmek için altından geçince koridordan çıkan işçiyle burun buruna geldi.

- Sen de kimsin? Diye sorulan soruya vereceği cevap yoktu.

Tabancadan çıkan iki ince "tuk tuk" sesi, işçinin duyduğu son ses olmuştu. Geçtiği koridorun içine cesedini itti. Elektrik şebekesinin olduğu bölüme geçti. Işıklandırma bu bölümde daha iyiydi. Yine etrafta kimseler görünmüyordu.

Yazılı notu, kaldığı yerden okudu.

- Elektrik şebekesinin ana dağıtım bölümü sağ taraftan elli metre ileride, dört yöne dağıtım buradan yapılıyor. Kapı yanlarındaki boşluğa iki bomba yerleştirmen yeterli. Oradan da kuzeye giden dağıtımın koridoruna girecek ve doğal gaz şebekesinin dağıtım bölümüne ulaşacaksın.

Okumayı yine kesti. Sağa doğru yürüdü. Elektrik dağıtım şebekesinin kapısı elektronik kilit sistemiyle donatılmıştı. Özel şifreli kartı olan açabilirdi. İsmet, iki bombayı çantadan çıkardı, çalıştırma düğmelerine bastı. Kapının her iki yanındaki boşluğa soktu. Mıknatıs hemen yapıştığı için dışarıda kalan kısmını iterek iyice yerleştirdi. Derinden gelen, uğultuyu dinledi. Şarkı söyleyen biri olabilirdi. Yavaş adımlarla kuzeye dağıtım için açılmış koridora girdi. Koridorun ortasından elektrik kabloları yukarıya yöneliyor, doğal gaz şebekesine ulaşmıyordu.

İsmet, doğal gaz dağıtım şebekesinin bölümüne girince uğultunun, çapları iki metreye yakın olan borulardan geldiğini anlamıştı. Kapalı cam içindeki elektrik lambalarının cılız ışığında kağıtta yazıları okumaya başladı.

- Koridordan çıkınca, hemen önünde yıldız şeklindeki dağıtım şebekesi ana istasyonunu göreceksin. Her yöne ayrı ayrı dağılan boruların her birinin vana altlarına birer bomba yerleştireceksin. Ana borunun koridorun sağında kalan tarafında yüz metre sonra metroya çıkan, üzerinde "SU TAHLİYE KANALI" yazan geniş kanala girecek, metroya kadar yürüyecek elinde kalan bombaları raylara yerleştirip, geri dönerek su tahliye kanalının havalandırma bacasından yukarıya çıkacaksın.

Doğal gaz şebekesine hızlı bir şekilde bombaları yerleştirmeye başladı. Vanaların kolayca açılıp kapatılabilmesi ve kontrol edilmesi için her dağıtım bölümüne çıkışı kolaylaştıran merdivenler yapılmıştı. İşini çok çabuk bitirerek su tahliye kanalına doğru yürümeye başladı. Yüz metre uzunlu-

ğundki tünel, su taşkınlarının önlenmesinde yardımcı olan tahliye tipli bir tüneldi. Betona yapılan tarak şeklinde demirler çalışanların maruz kalabileceği ani su baskınında tutunarak sürüklenmekten kurtulup hayatta kalması için düşünülmüştü. Elli metre kadar gitmişti ki, **"HAVALANDIRMA BACASI"** yazısını gördü. Bu kez duyduğu uğultu başka türlüydü. Metrodan geliyordu. Su tahliye kanalının ucu metronun yanında ve en az beş metre genişliğinde olan bir kanalla birleşiyordu. Demir taraklara tutunarak seyrek yanan elektrik ampullerinin iyi aydınlatmadığı, alaca karanlığın hüküm sürdüğü raylara ulaştı. Çantasında ondan fazla bomba daha vardı. Koşar adımlarla her iki raya sık aralıklarla bombaları döşedi. Dijital göstergeler görünmesin diye ters çevirerek rayların alt kısmına yerleştirmişti. Son bombayı yerleştirdikten sonra soluklanırken, havlayan köpek sesini duydu ve baktı ki su tahliye kanalından yüz metre kadar uzaklaşmıştı. Ciğerlerini patlatırcasına koşmaya başladı. Metrolarda inanılmaz sıkı güvenlik tedbirleri alınmıştı. Yakalanmak istemiyordu. Su tahliye kanalına girdiğinde ellerinde köpekleri tutan bekçilerin fenerlerinin ışıkları görünmüştü. Kaybedeceği bir saniyesi bile yoktu. Demir taraklara tutunarak kanala girdi. Havalandırma bacasına ulaştığında ter paçasına kadar inmişti. Zifiri karanlıkta hafif bir meyille yukarıya doğru uzanan demir merdivene tırmanmaya başladı. En yukarıya ulaştığında açıklıktan dışarıya başını uzattı., Metronun demir köprüsüne çıkmıştı. Saatine baktı. 00.07'yi gösteriyordu. Artık yakalanma tehlikesi kalmamıştı. Köprünün ayağından yavaşça aşağıya süzüldü.

Washington, altı saat elli üç dakika sonra cehennemi yaşayacaktı.

✣ ✣ ✣

Aynı gün, Amerika'nın Kansas şehrinde yaşayan YAY 2, Tuncay da küçük bir sarı kumaş parçasını, yanında Washington'a

uçak biletiyle beraber evinin banyosunda bulmuştu. O gün o da Amerika'nın kalbinin attığı şehre gelmişti. Binmesi istenen şehir içi otobüsünde oturduğu koltuğunun altında küçük boy sırt çantası onu bekliyordu. Tuncay geldiği zaman koltuktan kalkarak ona yer veren elli yaşlarında bir adam, yanında kara yağız bir delikanlıyla karşısında ayakta dineldiler. Bir durak sonra otobüsten inen Tuncay, sırt çantasının gözünü açtığında ikiye katlanmış içi yazılı küçük kâğıdı buldu. Açtı.

- Kanamalı Ateş Virüslerini (KAV) taşıyorsun. Yüz adet kendi kendine dakikada on kez püskürten otomatik plastik şişelere konulmuş vaziyette. Mıknatıslı yüzeyini yapıştırdığın an, çalışmaya ve sabah saat altı da püskürtmeye başlayacaktır. Bir saat süreyle çalışır. Mümkün olduğu kadar geniş caddeleri ve sahayı kullan. Şişeleri ellemeden önce aşina ol. Başarılar.

Tuncay, kağıdı alelacele ağzına attı. Çiğnedi, çiğnedi, parçaladı ve çöp kovasına tükürdü. Sessiz sakin bir köşe bulmalıydı. Yolun karşısındaki kafeteryayı gördü. Az sonra kafeteryanın tuvaletindeydi. Çantanın küçük gözünden dört santimetrelik küçük şırıngayı çıkardı. İçindeki mavi renkli maddeyi koluna enjektörle vurdu. Dışarıya çıktı. Washington'un her gün milyonlarca insanını ağırlayan caddeleri ayaklarının altındaydı. Küçük plastik şişelerden birini eline aldı, metronun çıkış merdivenlerinin üzerinden sarkan lambanın yanı başına elini dayıyormuş gibi yaparak mıknatısını yapıştırdı. Elini çektiğinde plastik şişe yerini almıştı ve çalışıyordu. "Sabah kadar vaktim var", diye geçirdi içinden. Uygun gördüğü ve görülmeyecek yerlere koyarak yavaş yavaş yürüyor, yürürken " Siz de bedelini ödeyeceksiniz", diyordu.

Washington, sabaha karşı cehennemi uyandıracaktı.

Füze Üssü - Anadoluda Bir Yer

Üs komutanı Tümgeneral Çetin, Genel Kurmay Başkanlığı'nın verdiği şifreli emri açtı. Hedef yerini belli eden parantez içindeki sayılar alt alta üç sıra halinde dizilmişti

1- (2-8) (4-2,3-2) (6-2-2)

2- (4-4-3) (7-3,4-3-8)

3- (5-2) (4-3) (2-2,7-3) (4-3,7-4)

Her zaman masasında açık duran bilgisayarına, şifre kodlarını girdi. Görev kodları sırayla çözülerek ekrana geldi.

1- Atina - Parlamento Binası-

2- Girit - Amerikan üssü.

3- Kıbrıs – Larnaka

Hedefler sabit olduğu için koordinatları Ateşleme Merkezi'nin kayıtlarında mevcuttu. Odasından çıkan Tümgeneral Çetin Paşa Füze kontrol merkezine daldı.

Emir subayı.

- Dikkat Komutan! Dediğinde içeride bulunan altı kişi hemen ayağa kalktı.

- Sağ ol asker.

Çelik Paşa, ayaklarını yere sertçe vurarak yürürdü ve geldiği anlaşılırdı. Kendisi de bunu isterdi.

- Asker, her an uyanık olmalı. İhmal ya da dikkatsizlik ölüm getirir, ödenemez bedele insanı mahkum eder derdi.

- Arkadaşlar, şu an savaşın en yoğun yaşandığı saatlerdeyiz. Bizler savaş bölgesinden uzaktayız ama etkinliğimiz oldukça fazla. Şu ana kadar gönderdiğimiz yirmi yedi füze de hedeflerini buldu. Şimdi üç hedefe peş peşe ikişer tane olmak üzere altı füze göndereceğiz.

Aynı anda sirenler ötmeye başladı, dahili hoparlörden "Taarruz var. Dört düşman uçağı" anonsu duyuldu. Görüntülerde radar ekranın üzerindeki plazma ekrana yansıdı. Dört Amerikan savaş uçağı, füze üssüne yaklaşıyordu. Füze üssünü korumakla görevli Uçaksavarlar bataryaları tarak atışına geçmiş hiç boşluk bırakmadan Amerikan Savaş uçakların önlerine metal örgü çekmişti. Aynı anda füze üssünü korumakla görevli füze bataryalarının yolladığı ATA-4 füzeleri de uçakların peşine düşmüştü. Amerikan uçağının birisi önce duman çıkardı sonra alev topuna döndü, parçalandı. Bir diğeri uçaksavar mermileriyle delik deşik oldu, yamacı kucakladı ve alev topunun içinde kaldı.

Füze rampalarının olduğu bölüm bir dağın ortasında dört tarafı yaklaşık üç yüz elli metre yüksekliğindeydi. On yıllık bir çalışmayla inşa edilmişti. Hedefe ulaşan uçakların uzun menzilli füzelerin çıkış tünelini bombalama şansı bin de bir bile yoktu.

Hedefe ulaşan Amerikan uçaklarının ikisi bombalarını bıraktı. Füze kontrol merkezinin çevresine yerleştirilmiş kameralarla uydu görüntüleri ekrana canlı yayın yapıyordu. Bombaların patlamasıyla yükselen alevler minare boyundaydı. Füze kontrol merkezi yerin iki yüz elli metre altındaydı ve Atom ya da Hidrojen bombası da etkili olamaz imha edilemezdi. Çok büyük bir isabet kaydetse bile füze çıkış tünelinin en fazla ağız kısmına kısa zamanda onarılacak hasar verebilirlerdi. Bombalarını bırakan Amerikan savaş uçakları Eskişehir'den yeti-

şen Türk savaş uçaklarının önünden kaçmaya çalışıyorlardı. Tümgeneral Çetin, radar ekranına bakarak " işleri bitti", dedi. Türk savaş uçakları onları yakalamıştı.

- Hasar kontrol raporu istiyorum.

Binbaşının sesi duyuldu.

- Tünel kontrol, hasar raporu verin.

Ekranda yirmi kişilik bir tim füzelerin çıkış tünellerinin etrafında kapsamlı bir araştırma yapıyordu. Tim komutanı Yüzbaşı Rüstem,

- Komutanım, üç numaralı tünelin kapağı açılsın ve kapansın.

Binbaşı ateşleme merkezindekilere,

- Üç numaralı tünelin kapağını aç, kapa, diye emretti.

Kapak rahatça açıldı, kapandı. Yüzbaşı Rüstem'in sesi duyuldu yine.

- Sorun yok komutanım.

- Tamam. Korunma bölgesine geçin.

Binbaşı, başında dinelen Füze üs komutanı Tümgeneral Çetin Paşaya dönerek esas duruş gösterdi.

- Füze üssünde hasar yok komutanım, dedi.

Çetin Paşa gürledi.

- Birinci hedefimiz, Atina - Parlamento Binası- 1 ve 2 numaralı füzeler için hedef koordinatlarını gir.

Ateşleme merkezi komutanı, bir dakika geçmeden,

- 1 ve 2 numaralı füzeler hazır komutanım.

Çetin Paşa, son kontrol için emretti.

- Hedef tanımla.

Füze Kontrol Merkezi Ateşleme Subayı cevap verdi.

- Hedefimiz, Atina- Parlamento binası.

Tümgeneral Çetin, elindeki özel anahtarı ateşleme kutucuğundaki özel yuvasına yerleştirdi.

- Ateş, diye bağırdı.

Ateşleme subayı, sağ eliyle kaldırdığı cam kapağın altındaki, kırmızı yuvarlak düğmeye bastı. Açılan kapakların içinden gökyüzüne doğru fırlayan iki füze beş yüz metre yükseldikten sonra hedefine yöneldi. Yarım saat sonra Atina yeni füzelerini kucaklayacaktı.

Ateşleme subayı,

- Füzeler ateşlendi komutanım.

Tümgeneralin sesi yine duyuldu.

- İkinci hedefimiz, Girit - Amerikan üssü. 3 ve 4 numaralı füzeler için hedef koordinatlarını gir.

Ateşleme merkezi komutanı, bir dakika geçmeden hazırdı.

- 3 ve 4 numaralı füzeler hazır komutanım.

Çetin Paşa, son kontrol için emretti.

- Hedef tanımla.

Füze Kontrol Merkezi Ateşleme Subayı cevap verdi.

- Hedefimiz, Girit adasındaki - Amerikan üssü

Tümgeneral Çetin, elindeki özel anahtarı ateşleme kutucuğundaki özel yuvasına tekrar yerleştirdi.

- Ateş, diye bağıdı.

Ateşleme subayı, sağ eliyle kaldırdığı cam kapağın altındaki, kırmızı yuvarlak düğmeye bastı. Açılan kapakların içinden gökyüzüne doğru fırlayan iki füze beş yüz metre yükseldikten sonra hedefine yöneldi.

Ateşleme subayı.

- Füzeler ateşlendi komutanım.

Tümgeneral Çetin,

- Üçüncü hedefimiz, Kıbrıs – Larnaka. 5 ve 6 numaralı füzeler için hedef koordinatlarını gir.

Ateşleme merkezi komutanının sesi bir dakika geçmeden duyuldu.

- 5 ve 6 numaralı füzeler hazır komutanım.

Çetin Paşa, son kontrol için emretti.

- Hedef tanımla.

Füze Kontrol Merkezi Ateşleme Subayı cevap verdi.

- Hedefimiz, Kıbrıs – Larnaka

Tümgeneral Çetin, elindeki özel anahtarı ateşleme kutucuğundaki özel yuvasına tekrar yerleştirdi.

- Ateş, diye bağıdı.

Ateşleme subayı, sağ eliyle kaldırdığı cam kapağın altındaki, kırmızı yuvarlak düğmeye bastı. Açılan kapakların içinden gökyüzüne doğru fırlayan iki füze beş yüz metre yükseldikten sonra hedefine yöneldi.

Ateşleme subayı.

- Füzeler ateşlendi komutanım.

Tümgeneral Çetin.

- Sağ olun aslanlarım, yiğitlerim. Füzeleri atışa hazır halde tutalım, dedi ve Füze Kontrol merkezinden odasına gitmek üzere ayrıldı.

Bu sırada Carl Winson uçak gemisinin refakatçisi, Key West ve Olimpia deniz altılarından Tomahawk füzeleri peş peşe güney sahillerimizdeki kentleri tek tek vuruyor her füze Türk kanı akıtıyordu. Adana, Antalya, Mersin füze yağmuru altında kalmıştı. Carl Winson uçak gemisinden fırlatılan iki Cruse füzesi Ankara'ya doğru yola çıkmıştı. Füze savunma bataryalarını aşabilirlerse, bir saat sonra bombanın düştüğü yerde, Ankara'nın bir bölgesi savaş acısını tadacaktı. Türk avcı uçakları füzeleri havada imha edebilmenin derdine düşmüştü.

✣ ✣ ✣

CNN televizyonu haber kanalında sunucu yorumlarını yapıyordu.

- Türkler, Ege Denizi'nde Anadolu'ya yakın bütün adaları ele geçirdiler. İstanbul'daki yıkım onları durduramadı. Anadolu'nun gücü iyi gizlenmişe benziyor. Rodos Adası'ndaki **CNN** ekibimiz canlı yayında bağlanıyoruz. Adaya çıkan Türk Birlikleri komutanı açıklama yapıyor, izliyoruz.

Jandarma Albay, tankın üzerine çıkmıştı.

- Ben Jandarma Komando Albay Ahmet Çivi. Türk Silahlı Kuvvetleri adına konuşuyorum. Rodos Adasının yönetimine el koymuş bulunmaktayım. Ada halkı ve yöneticileri bizimle iş birliği yapmak zorundadırlar. Eğer Türk askerine herhangi bir saldırı ya da tacizde bulunulmazsa adadaki hiç kimsenin burnu dahi kanamayacaktır. Siz Yunanlılar 15 Mayıs 1915'te İzmir'i işgal ettiğiniz gün eli kanlı katil papazınız Hrisostomos'un emriyle başladığınız katliamlarınızı üç yıl boyunca sürdürdünüz. Ege ve Marmara Bölgesi'nde Türklere karşı planlı bir imha hareketi uyguladınız. Yüz binden fazla Türk insanını öldürdünüz. Bu planlı imha hareketinin karşılığının ne anlama geldiğini biliyorsunuz. Biz Türkler, tarihimizin hiçbir döneminde aman diyene eziyet etmedik, bugün de etmeyeceğiz. Malınıza, ırzınıza, namusunuza hiçbir zaman dokunulmayacaktır. Umarım, kötü sonuç doğuracak davranışlara kalkışmazsınız. Herkes işine gücüne gidebilir.

Albay Ahmet Çivi, tankın üstünden inerken, kalabalık dağılıyordu.

CNN Muhabiri,

- Rodos Adası'na el koyan Türk birliği komutanıyla daha sonra özel olarak görüşeceğiz, dedi.

CNN Haber kanalının sunucusu, bir eli kulağında yayın merkezinden gelen haberi dinledi.

- Şu anda Moskova'dan Rusya Devlet Başkanının konuşmasına bağlanıyoruz, dedi.

Rusya Devlet Başkanı, basın salonunu dolduran onlarca basın mensubunun karşısında dünyaya sesleniyordu. Kaşları çatıktı.

- ..... ne acıdır ki, Amerika Birleşik Devletleri, kendi oluşturduğu yeni dünya düzeninde tehdit olarak gördüğü Türkiye'ye karşı, Iraklı Kürtleri, Kıbrıs Adası'nın güneyinde yaşayan Rumları ve Yunanistan'ı kullanmıştır. Onlara maşalığını yaptırmıştır. Amerika'nın bu saldırılarına Avrupa Birliği ülkeleri de sessiz kalarak, Yunanistan ile Kıbrıs'ın yalnız ve yalnız güneyini temsil eden Rumların yanında olduklarını açıklayarak destek vermişlerdir. Rusya bu savaşın tek yanlı olmasını kendi güvenliği açısından da kabullenmez. Bu sebeple Türkiye ile yapılan askeri anlaşma gereği;

1- Rus MIG-25 savaş uçaklarının yüz tanesinin Türkiye'ye satışı yapılmış ve teslim edilmiştir.

2- İstanbul ve Çanakkale Boğazlarının korunma ihtiyacı doğarsa, Rusya bunu üstlenecektir.

3- Rusya, Avrupa Birliği'nin ve İngiltere'nin yalnız bıraktığı Türkiye'nin en yakın dostu ve müttefiki olduğunu dünyaya ilan eder. Teşekkür ederim.

Rusya Devlet Başkanı açıklamasını bitirince, gazetecilerin ağız birliği etmişçesine sorduğu,

- Rusya, savaşa mı giriyor? efendim?"

- Üçüncü dünya savaşı mı başlıyor, sayın başkanım? Sorularına.

- Arkadaşlar, Rusya, henüz savaşa girmedi, ama Türkiye'ye yapılan saldırılar sürerse buna seyirci kalamayız. Rusya'nın

güvenliğini tehdit edecek gelişmeleri sakin bir şekilde karşılamamız beklenemez.

Gazetecilerden biri,

- Efendim, sizce üçüncü dünya savaşı başlar mı? Diye sordu.

- Bunu önlemek Amerika Birleşik Devletleri'nin elinde. Saldırılarını durdurmalı. Bütün söyleyeceklerim bu kadar arkadaşlar. Teşekkür ederim.

- Efendim!

- Sayın Başkan!

Söylenenlere aldırmadan basın odasından ayrıldı Rusya Devlet Başkanı. Kırmızı kadife örtülü kapı kapandı.

Ekranları bu kez Türkiye Cumhuriyeti'nin en üst yöneticisi, Cumhurbaşkanı doldurmuştu.

"Dünya kamuoyuna, hepimizin bildiği gibi sonuçları acı olan savaş şu anda yaşanmaktadır. Üzülerek belirtmeliyim ki, Amerika'nın tatlı vaatlerine kanarak çıkarlarına hizmet eden batı komşumuz Yunanistan, Güney Kıbrıs Rum yönetimiyle, yıllarca en büyük desteği Türkiye'den gören, ama yerini unutan, haddi aşan ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti sınırları içindeki bazı şehirlerimizi işgal altındaki Kürt bölgesi gibi göstermeye çalışan Barzani ve peşmergeleri, derslerini almakta ve bedelini ödemektedirler. İstanbul şehrimiz Amerikan ve Yunan uçakları tarafından bombalanmış, can ve mal kaybımız çoktur. Aynı şekilde Türk savaş uçakları da karşılığını vermiş ve hala vermektedir. Şanlı ordumuzun kara birlikleri Ege Adalarının pek çoğunu ele geçirmiş, Trakya'dan Yunanistan'a giren birliklerimiz Selanik şehrinin sınırına dayanmıştır. Yunanistan'ın yirmi dört saat zamanı kalmıştır. Başkentleri Atina, kısa süre sonra Türk Ordusunun eline geçecektir. Akdeniz'de, İsrail karasularında demirli bulunan Amerikan ordusuna ait Carl Winson uçak gemisiyle, deniz

altılarından güney sahillerimizdeki şehirlerimize atılan füzelerle büyük can ve mal kaybına yol açmıştır. Başşehrimize, Ankara'ya atılan iki füzeden biri havada imha edildi, diğeri Ankara Kalesine isabet etti. Bin yıldır o kalede sallanan Türk Bayrağı, bayrağımız hala rüzgârda savrulmaktadır. Savaş sürmektedir. Büyük Türk Milleti, tek yumruk, tek yürek olmuş, düşmana haddini bildirmektedir. Türk Silahlı Kuvvetleriyle ne Yunanistan, ne de Amerikan ordusu başa çıkabilir. Türk ordusu dünyanın en güçlü ordusudur. Umarım dersini alanlar alır. Bu yıkımın faturasını Amerika Birleşik Devletleri ve onunla birlikte hareket eden ülkeler ödeyecektir. Dünya kamuoyuna duyurulur.

✣ ✣ ✣

Türk Deniz Kuvvetlerinin göz bebeği deniz altılar refakatsiz olarak, tek başına on beş bin mil mesafeyi kat ederek dünyanın herhangi bir köşesine giderek, ana üssüne geri dönebilmekteydi. **YILDIRAY** ve **SALDIRAY** deniz altıları Türk mühendisleri ve işçileri tarafından, Türk tersanelerinde inşa edilmiş, muhteşem savaş gemileriydi. Harekât kabiliyetleri yüzde yüz artırılmış ve farklılaştırılmıştı. Ege Denizi'ndeki savaşta Yunan Deniz Kuvvetlerinin altı deniz altısı, üç kruvazör ve üç Destroyeri batırmışlardı.

İzmir'i bombalayan Amerikan ve Yunan savaş uçakları Girit adasından havalanmıştı. Aldıkları emir üzerine bölgeye giden Yıldıray ve Saldıray deniz altıları, Girit adasının iki askeri hava alanını deniz altından füze yağmuruna tutmuşlar ve kullanılamaz hale getirmişlerdi. Ege Denizi'nin karanlık mavi suları onların evleriydi.

Yeni görevlerine doğru gidiyorlardı. Yıldıray'ın komutanı Deniz Albay Bülent, Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezinden gelen emrin önemini biliyordu. Bağlı bulunduğu Göl-

cük Donanma Komutanlığından değil de, direk Deniz Kuvvetleri Komutanından gelen emirde:

- Carl Winson uçak gemisi ve deniz altıları güneydeki şehirlerimize füze atmaktadırlar. Deniz altıları ve uçak gemisini batırın. Emir netti. Batırın.

İrtibat subayı, Uydu Kontrol Merkezinin gizli savaş kanalından uçak gemisi Carl Winson'un koordinatlarını almış, rotasını çevirmişti. Saldıray deniz altısının komutanı Deniz Albay Hüseyin de aynı emri almış bir kilometre aralıkla Yıldıray'ı izliyordu. İki komutan ara ara haberleşiyorlardı.

Carl Winson, uçak gemisinin komutanı Tuğamiral Tony Dumas, gelen savaş raporlarını okuyor, okudukça midesi kasılıyordu. Amerika'nın verdiği ağır silahlarla güneyden Türk Kuvvetlerine saldıran Iraklı Kürtler dağılmıştı. Kürtler kendi aralarında iç savaşa başlamışlardı. Irak parlamentosunun şii ve sünni üyeleri, Kürtleri Irak Devleti'ni sabote etmekle suçluyorlardı. İstanbul'a bir gün önce sabaha karşı yapılan hava saldırısından geriye yarısı hasarlı elli iki uçak dönebilmişti. İki yüzden fazla uçak ve en önemlisi pilot kaybedilmişti. Ege Denizi'nde yaşanan savaşta hemen hemen Yunan Deniz Kuvvetlerine ait savaş gemilerinin tamamı batırılmıştı. Ege Denizi'ndeki adaların pek çoğu Türklerin eline geçmişti. Türk Kara Kuvvetleri Kavala'yı geçmiş, Selanik'e dayanmışlardı. Girit hava üssü Türk Deniz altılarınca tahrip edilmiş, kullanılamıyordu. Güney Kıbrıs ordusu saldırmış olmasına rağmen dört saat dayanabilmiş sonra çözülmüştü. Türk Ordusunun 28.Piyade tümeni Beşparmak Dağlarını aşmış ilerliyordu.

- Her şey ne kadar kötüye gidiyor. Bize niye saldırmadılar acaba? Diye geçirdi içinden. Siren sesi düşüncelerini bekliyormuş gibi acı acı ötmeye başladı. Saldırı vardı. Odasındaki telefonu kaldırdı. Haber merkezine direk bağlıydı.

- Neler oluyor Albay? Diye sordu harekat subayına.

- Türkiye den füze atmışlar, efendim.

- Kaç tane?

- Altı tane, efendim.

- Bize ulaşmasına ne kadar zaman var?

- Dört dakika efendim.

- Avcı uçakları kalktı mı?

- Kalktı efendim.

- Hemen geliyorum.

Tuğamiral Tony Dumas, odasından çıkarken az daha kahve getiren askerine çarpacaktı. Kahve istemiş ama istediğini unutmuştu. Kahveyi aldı. Kağıt bardakta içmeyi sevmese de, savaşta bu bile lükstü. Hızlı adımlarla harekat merkezine girdi. Hava radar ekranına baktı. Altı füze süzülerek doğruca üzerlerine geliyordu.

"Füzeleri kim rapor etti, diye sordu.

- Hava gözlem ve kontrol uçaklarından bilgi geldi efendim.

Füzeleri U-2 gözlem uçakları bildirmişti. Aynı anda dokuz savaş uçağını da fark ettiler. Bu kez siren sesleri daha farklıydı ve uzun uzun, ötüyordu.

Tuğamiral Tony Dumas,

- Uçaklar hemen havalansın, diye emretti.

Uçak gemisinin hareketli pisti, yukarıya doğru çıkıyor uçakların havalanmasına hazır hale geliyordu. Aynı anda sonar subayının sesi duyuldu.

- Komutanım, güney batıda hızlı hareket eden iki denizaltı var.

- Şu Türkler savaş için yaratılmışlar. Koordinasyona bak. Aynı anda üç yönlü saldırı. Altı füze, dokuz uçak ve iki deniz altı, diye geçirdi içinden. Emir yağdırmaya başladı.

- Füzeleri imha edin. Savaş uçaklarımız Türk uçaklarını durdursun. Key West, Olimpia deniz altılarımız, derin sulardaki konuklarla ilgilensinler. Çabuk! Çabuk!

Füzeleri durdurma görevi alan dört adet F-14 Tomcat uçağı, onların istikametinde uçuyordu. Füzeleri imha etmek için havadan havaya atılan AIM-9 Sıdewınder küçük füzeleriyle donatılmışlardı. Görerek, nişan alınarak ateş ediliyordu. F-14 Tomcat uçakları peş peşe ikişer füze ateşlediler. Üç füze infilak etmiş, kalan üçü hedeflerine doğru yollarına devam ediyorlardı. Uçaklar keskin bir dönüş yaptı. Filo komutanı;

- Carl Winson'a üç füze imha edildi, kalan üçü size doğru geliyor.

U-2 gözlem uçağından alınan hava radar görüntüleri ara ara kayboluyordu. Radar subayı,

- Komutanım, çok alçaktan geliyorlar. Füzeleri göremiyoruz.

Aynı anda Türk yıldızlarının iki ekibinin başındaki filo komutanı Pilot Albay Coşkun Kurt'un sesi duyuldu.

- Hedefe üç dakika. Kaz uçuşu pozisyonu al.

Ortada Kurt Albay, sağında ve solunda dörder F-16 uçağı Amerikan uçaklarıyla karşılaştılar. Kuş sürülerinin karşılaşması gibiydi. Füzeler füzelere, otomatik silahlar, otomatik silahlara karşılık ateşlendi. Havada çarpışan füzeler ve uçaklar infilak ediyor, elli metrelik dev alev topları oluşuyordu.

Pilot Albay Kurt.

- Vurun aslanlarım, bitirin işlerini, diyordu. Peşindeki füzeden kurtulduktan sonra, önünden kaçmaya çalışan bir F-18

Hornet uçağının kanadını mermileriyle kopardı. Keskin bir dönüş yaparken ateşlediği füze de karşısından gelen diğer Amerikan uçağını paramparça etti.

Saldıray Deniz altısı, menziline girdiği an "Ateş", diye bağırdı Key West denizaltı komutanı. İki torpil peş peşe Saldıray'a doğru suyu yararak ilerliyordu. Saldıray'ın komutanı Deniz Albay Hüseyin, sonardaki füzeleri izlerken,

- Hedefe nişan al! Diye emretmişti.

Sonar Assubayının,

- Çarpışmaya iki dakika kaldı, dediğini duydu.

Hızla yol alan Saldıray deniz altısı Albay Hüseyin'in

- Dalışa geç. Motorlar tam güç.

Sadıray Denizaltısı, burnunu derin koyu maviliğe çevirdi. Dalmaya başladı.

Deniz Albay Hüseyin ikinci emrini verdi.

- Kırk beş derece sola, emriyle sarsılarak ters yöne savruldu. On metre yakınından geçen torpilin heyecanı bitmeden,

- İkinci torpil geliyor komutanım, dedi Astsubay.

Gözleri sonra ekranında bekledi, Albay Hüseyin.

- Otuz derece sağa, diye emretti.

Bu kez ters yöne savrulan Saldıray'ın karşılık verme zamanı gelmişti.

- Hedef kilitle.

Torpili hedefe kilitleyen Astsubay,

- Hedef kilitlendi, deyince

- Ateş! Komutunu verdi.

Yıldıray deniz altısı da, Uçak gemisinin diğer deniz altısı Olimpia ile boğuşuyordu. İki torpil atmış, ama boşa gitmişti. Denizaltının komutanı Deniz Albay Bülent de sonarın başın-

dan ayrılmıyor, gelen torpillerden kurtulmaya ve karşılık vermeye çalışyordu.

İki komutan da aynı sesi duydular. Yalnızca deniz altı komutanlarının kullanabildiği haberleşme frekansından.

- Çok yakınınızdayım. Nusrat.

Deniz Yarbay Ahmet, Nusrat Deniz altısının komutanıydı. Çok sessiz ve gizlice Carl Winson uçak gemisinin yakınına sokulmuştu.

- Siz devam edin, ben gereğini yapacağım.

Saldıray'ın komutanı "Ateş", diye bağırdıktan sonra içinden beşe kadar saydı ve,

- Ateş, diye emretti.

Key West deniz altısının kaçacak yeri kalmamıştı. İki tarafından iki torpil dik açıyla üzerine geliyordu. Birinden kurtulsa birinden kurtulamayacaktı. Tek kurtuluşu hızla yükselmekti. Key West'in Komutanı,

- Yukarı, yukarı, çabuk! Diye bağırdı, ancak geç kalmıştı.

İki torpil beş saniye aralıkla çarptı geminin gövdesine. Parçalarından bazıları su yüzüne çıkarken Olimpia Deniz altısı da Nusrat'ın torpilini yemiş, ters dönerek Akdeniz'in tabanına doğru iniyordu.

Amerikan avcı uçaklarının imha edemediği üç füze deniz yüzeyini yalayarak hedefine, uçak gemisine yaklaşıyordu. Uçak gemisinin refakatindeki Antiteam Kruvazörü, en öndeki füzenin gövdesini vurmasıyla denizin üzerine yanlamasına tam yattı, sonra toparlandı. Kruvazörün üst kısmı tamamen yok olmuştu. İşe yaramaz bir demir yığınıydı. Diğer iki füze peş peşe Carl Winson uçak gemisini kucakladı. Geminin uçuş güvertesinin tam ortasında kocaman bir çukur oluşmuştu.

Aynı anda yoğun uçaksavar ateşi altında Türk Savaş Uçakları bombalarını bırakıyordu. Uçak gemisiyle, O'Kane Destroyeri de çok ağır darbe almıştı. Bir anda Princeton kruvazörü de denizin üzerinde hopladı ve alevler içinde kaldı. Bir torpil de o yemişti.

Akdeniz'in tuzlu suyunun üzerinde yüzen yüzlerce cesetlerin hemen yanında köpek balıkları belirmişti.

Amerika Birleşik Devletleri, ikinci uçak gemisini de Akdeniz'in tuzlu sularına gömmek üzereydi.

Gemi Komutanı Tuğamiral Tony Dumas, son raporunu yazıyordu.

- Kaybettim. Türklerle yaptığım savaşı kaybettim. O kadar çok askerimi kaybettim ki, bittiğimi hissediyorum. Savaşı tanımıyor, bilmiyormuşum. Teknolojinin her zaman kazanacağını sanıyordum. Yanılmışım. Savaşın ne olduğunu mazisi savaş olan Türk Milletiyle yüz yüze gelince anladım. Türklere saldırmamız büyük hataymış. Bizden sonrakiler bu hataya düşmesin. İmza. Tuğamiral Tony Dumas.

Genel Kurmay Başkanlığı - Ankara

Genel Kurmay Başkanlığı Harekat Merkezinde Başbakan, Dışişleri ve Savunma Bakanı harekat merkezinin deri koltuklarında uzun saatler geçirmişlerdi. Genel Kurmay Başkanı, dört kuvvet komutanı ve sekiz orgeneral harekat merkezinde, savaş bölgelerinden dakika dakika alınan bilgiler toplanıyor ve durum değerlendirmesi yapıyorlardı.

Her kuvvet komutanı kendi komutasındaki son durumu izliyor, anlatıyordu.

Kara Kuvvetleri Komutanı;

- Son durumu arz ediyorum, Sayın Başbakanım, Sayın Bakanlarım, komutanım, arkadaşlar, diyerek söze başladı.

Savaşın hemen hemen her bölümünü uydu görüntülerinde izliyorsak da, toparlamakta her an fayda vardır. Kuzey Irakta saldırı durdurulmuş, püskürtülmüş, otuz yedinci paraleldeki birliklerimiz otuz altıncı paralele kaydırılmıştır. Şu anda peşmergeler bir birleriyle savaşmaktalar. Irak'ın sünni ve şii yöneticileri bu saldırılardan Amerika ve Kürtleri sorumlu tutmaktadır.

Özel kuvvetlerimiz sekiz Yunan adasını koruyan yunan askerlerini etkisiz hale getirdiler. Adalara çıkartma yapan Jandarma Komandolarımız, çevresinde yaşam olan adacıkları da güvenlik açısından kontrol altına aldılar. Batıdan deniz yoluyla gelebilecek tehdit tamamen sıfırlanmıştır.

Kıbrıs'taki birliklerimiz Beşparmak Dağlarını aştılar, ilerliyorlar. İngiliz Askeri üssünden kalkan uçaklar birliklerimize saldırdılar. On dört İngiliz uçağı da düşürüldükten sonra kalan uçaklarını Basra Körfezine götürdüler. Bunun nedenini hala anlamış değilim. Rusya Devlet Başkanının açıklamasının etkili olduğunu sanıyorum.

Uzun menzilli Füze üssümüzden ve kısa menzilli füze bataryalarımızdan Yunanistan'ın hemen her şehrini vurduk komutanım. Başta Atina olmak üzere.

Trakya'dan Yunanistan'a giren kuvvetlerimiz Selanik şehrine ulaştı. Denizden çıkartma yapan Ege Ordu Komutanlığı birlikleriyle buluştular. Atina'ya doğru ilerlemelerini sürdürüyorlar. Yunanistan kara kuvvetlerinin direnci kırıldı. Yeniliyorlar. Asker olarak verdiğimiz şehit sayısı iki bin üç yüz.

İstanbul'a yapılan saldırıda tarihimizin en ağır saldırısını yaşadık. Can kaybımız ve hasar çok büyük. Tahminen yüz bin vatandaşımızın can verdiğini düşünüyorum. Bu konuyu sona bıraktım. Bu saldırının karşılığını düşünmeliyiz. Arz ederim.

Başını öne doğru sallayan Genel Kurmay Başkanı Deniz Kuvvetleri Komutanına baktı.

- Sizi dinleyelim paşam.

Boğazını temizleyen Deniz Kuvvetleri Komutanı.

"Sayın Başbakanım, Sayın Bakanlarım, Komutanım, arkadaşlar, şu an itibarıyla Yunan deniz kuvvetleri direnç gösteremez hale gelmiştir. Deniz altılarının tamamı, kruvazör ve destroyerleri batırıldı. Girit Adasındaki Amerikan üssünü imha ederek Saldıray ve Yıldıray deniz altılarımız, Hava Kuvvetleri Komutanlığımıza ait savaş uçaklarımız ve size bağlı füze üssü komutanlığımızla birlikte gerçekleştirdikleri ortak operasyonla Carl Winson uçak gemisi ve eşliğindeki deniz altılarla diğer gemilere saldırı düzenlediler. Carl Winson uçak gemisi yardım almadan hareket edemez durumda. Deniz Kuvvetlerinin

kayıpları, bir deniz altı, iki kruvazör ve dört hücumbotla sınırlı. Deniz kuvvetlerimizin şehit sayısı yüz on dört. Savunma görevimizin yanında Kara Kuvvetlerimize Lojistik destek vermekteyiz komutanım. Arz ederim.

- Sağ ol paşam.

Ayağa kalkan Hava Kuvvetleri komutanı,

"Sayın Başbakanım, Sayın Bakanlarım, Komutanım, değerli arkadaşlarım, aslında acımız çok büyük. İstanbul'u, İzmir'i ve daha on altı şehrimizi vurdular ve bombaladılar. Sivil can kaybımız çok fazla. Bunun bedeli ödenmeli.

Bir an duraksadı Hava Kuvvetleri komutanı. Sinirden kaşları ve yanakları titriyordu. Genel Kurmay Başkanı,

- Ne öneriyorsunuz sayın Paşam? Diye sorunca.

- Atina'ya çok uçakla hava harekatı öneriyorum.

Türk Başbakanı eliyle yüzünü avuçlamayı bıraktı.

- Ben de aynı fikri taşıyorum arkadaşlar, dedi. Meclisteki görüşmelerde milletvekili arkadaşlar İstanbul'un intikamı alınmalı diye bağırıyorlardı. Duygulu anlar yaşadık. Evet, şehit edilen vatan evlatlarımızın hesabı sorulmalı.

Dışişleri Bakanı,

- Yüreğimize karalar bağladık. Ama geleceğimiz adına bunun gerekli olduğuna ben de inanıyorum. Biz Türklere saldırmayı düşünenler, bir daha saldırmayı düşünemez hale gelmeliler.

Savunma Bakanı, kısa ve öz konuştu.

- Atina'ya, haddini bildirmeliyiz.

Genel Kurmay Başkanı, ayağa kalkarak,

- Öneriyi kabul edenler? Diye sordu.

Kendisi dahil harekat merkezindeki bütün eller havadaydı.

- Kabul edilmiştir paşam. Harekatı ne zaman yapacağız?

Türk Hava Kuvvetleri gece operasyonunu en başarılı bir şekilde yapabilen savaş gücüydü.

- Bu gece komutanım. Böyle bir saldırıyı asla beklemeyecekler. Bu saldırı onların sonu olacak. Teslim bayrağını çekeceklerdir.

- Harekatı hemen başlatalım.

Az sonra, aşağıdaki 114 numaralı emir yazılmıştı.

GENEL KURMAY BAŞKANLIĞI

Savaş Harekat Merkezi

1. **TAKTİK HAVA KUVVETLERİ KOMUTANLIĞINA**

Elinizdeki güvenlik dışı tüm uçaklarla Atina'ya saldırın. İstanbul saldırısının cevabı sayılacak. İzin no: 114

İmza	İmza	İmza	İmza	İmza
G.K.B.	**K.K.K.**	**H.K.K.**	**D.K.K**	**J.K.K**

Bu gece Atina, İstanbul'un yaşadığı cehennemle tanışacaktı.

Beyaz Saray - Washington

Amerika Birleşik Devletleri Genel Kurmay Başkanı, aradığı Savunma Bakanına

- Hemen görüşmeliyiz, demiş, Beyaz Sarayın yolunu tuttuğunda, saat sabahın beşi olmuştu. Saatin gongu vuruyordu.

Her zaman toplandıkları oval ofise girdiğinde Başkan küplere binmiş, Dışişleri Bakanına bağırıyordu.

.....nasıl atlarsınız ha? Nasıl? Rusya Türkiye ile askeri anlaşma imzalıyor, siz bunu göz ardı ediyorsunuz. Rusya bize kafa tutuyor, siz ne yapacağınızı bile sormuyorsunuz. Dünya karşımıza dikildi, önemsemiyorsunuz. Japonya, Çin, Hindistan, Pakistan...

Amerika Dışişleri Bakanı, boğazına kadar dolmuştu.

- Yeter Sayın Başkan, kesin artık diye bağırdı. -Başkanım da demiyor, başkan diye hitap ediyordu.- Bu savaş benim savaşım değil başkan. Amerika'nın savaşı da değil. Sizin savaşınız.

Başkan Yardımcısı da, Savunma Bakanı da sanki kendileri konuşuyormuş gibi gözlerini başkanın gözlerine dikmişler, öylece bakıyorlardı. Amerika Birleşik Devletlerinde sık görülmeyen Başkan ve ekibinin aralarında görüş ayrılığının en ağırı yaşanıyordu. Kapı açılınca,

- İşte savaş kararını gizlice aldığınız birinci adamınız geldi, diyerek eliyle içeriye giren Genel Kurmay Başkanını gösterdi. Kapımızın önünü kirlettiniz bay başkan. Şimdi süpürüp temizlemek sizin göreviniz. Ben istifa ediyorum.

Dışişleri Bakanı öyle hiddetliydi ki, çıkarken kapıyı çarptı.

Başkan, yardımcısına bakarak,

- Sakinleştir şunu, dedi.

Dışişleri bakanının arkasından koşarak çıkan yardımcısı az daha yere yuvarlanıyordu. Ayağı halıya takılmıştı.

Atina Cehennemi

Ukrayna ve Gürcistan'da teslim alınan MIG savaş uçaklarıyla, F-16 ve F-104 savaş uçakları aynı anda İstanbul, Balıkesir, İzmir'den havalandılar. Saat sabahın dördünü üç dakika geçiyordu. Hava alanlarındaki onarım işleri birkaç sat içinde bitirilmiş pistler uçakların havalanmasına uygun hale getirilmişti. Atina, hiç beklemediği ağır bir bombardımana habersiz yakalanmıştı. Radar istasyonları daha önceden imha edildiği için Yunan Başbakanının Türk savaş uçaklarından haberi olduğunda, iki yüze yakın uçak Atina semalarındaydı ve bıraktığı ilk bombaların sesi duyuluyordu. Bombaların düştüğü yerde minare boyu alevler yükseliyor, binalar parçalanıyor, yıkılıyordu. Atina, ikinci dünya savaşından bu yana böyle bir saldırı ve yıkım görmemişti. Bir saat süren saldırı Yunanistan'ın başşehrini yerle bir etmişti.

Milletvekilleri Meclisten ayrılmadığı için Yunan Parlamentosu olağan üstü toplantıya birkaç dakika içinde geçmişti. Yunan Başbakanı kameraların karşısına geçtiğinde yorgunluktan bitkin vaziyetteydi ve gözlerinden akan yaşlara engel olamıyordu.

Hesap Zamanı

CNN Televizyonu, Washington'da yaşanan paniği tüm dünyaya anında geçiyordu. Bir gün önce İstanbul'a Amerikan uçaklarının yaptığı bombardımanını ve bu bombardımanda ölen yüzlerce Türk insanını ekrana getirmişti, şimdiyse Washington'un içler acısı halini ekrana taşıyordu. Haber sunucusu, her an ağlamaya hazır dolu gözler, ağlamaklı bir ses ve gözlerine yansıyan dehşet içinde haberi sunuyordu.

- Aman tanrım, gözlerime inanamıyorum. Washington'da her yer birbirine girdi. İnanılmaz patlamalar oldu bu sabah. Patlayan ana su tahliye boruları, sel felaketi yaşatıyor. Yüzlerce ölü var. Sel suları insanları kibrit çöpü gibi sağa sola çarpıyor, araçları kartondan yapılmış gibi bir oyana bir bu yana savuruyor. Amerika, yeniden vahşeti gördü ve yaşıyor. Doğal gaz, Elektrik ve Metro sistemi tamamen çöktü. Böylesine büyük bir saldırı Amerikan topraklarında hiç yaşanmamıştı. Türkler Amerika'nın beynini vurdu. Türkler içimize ulaştılar. Artık korku her an kapımızda ve içimizde olacak. Amerika'nın her yeri, tamamı tehdit altında. Hastaneler kanlı ishal vakalarıyla dolup taştı. Yürüyemez durumdaki binlerce Amerikalı otobüs ve kamyonlarla şehir dışına araziye çıkarılıyor. Diğer eyaletlerden çok sayıda doktor ve yardımcı sağlık personelinin uçaklarla Washington'a taşındığı bildirildi. İnanılacak gibi değil. Aman tanrım, şu görüntüleri izlemek insanın içini yakıyor. Bir gurup senatör karşı bildirge yayınlıyor, bağlanıyoruz.

Sayıları yirmi iki kişi olan senatörlerin en yaşlısı, patlamalarda ölenlerin görüntülerinin yansıdığı ekranın önündeki kürsüye çıktı.

- Ben Senatör H.C.Lery, dedi. Amerika Birleşik Devletleri Başkanına sesleniyorum. Şu görüntülerin benzerini bir gün önce Türkiye'den İstanbul'dan izlemiştik. Orada binlerce insan öldü, burada da binlerce insan öldü. Ne için? Ne için? Ne için? Kişisel ihtirasınız yüzünden çıkardığınız bu savaş Amerikan halkının acılar içinde kalmasına, boğulmasına yol açtı. Bu sabah başkentimiz yerle bir edildi. Daha nerelere, neyle saldıracaklar, bilemiyoruz. Bu savaşı derhal durdurun ve istifa edin Başkan. İstifa edin. Eğer yapmamakta direnirseniz Amerika Birleşik Devletleri parçalanacaktır. Amerika için bunu yapın, istifa edin. Bu çocuklara bunu borçlusunuz.

Yaşlı senatör eliyle görüntüyü işaret ederek kürsünün önünden çekildi. Beş yaşlarında bir çocuğun selden kurtulmak için sarf ettiği çaba görüntülere yansıdı.

Kurmaylarıyla oval ofiste bir arada bulunan başkan, burnundan soluyarak sordu,

- Ne durumdayız General.

- Berbat Başkanım, İstanbul'u yerle bir ettik sayılır. Türklerin yüz binden fazla kayıpları olduğunu tahmin ediyoruz, ama bu insanlar ölülerini çok çabuk kaldırıyorlar ve inanılmaz bir dirençle savaşıyorlar. İstanbul'a iki yüz otuz uçakla bombardıman gerçekleştirdik, elli iki tanesi geri dönebildi. Çanakkale'den Karadeniz'e kadar olan bütün bölgeyi hava savunma bataryalarıyla donatmışlar. Çok da etkili füze sistemleri geliştirmişler. Bize gelen istihbarat raporlarında bu bilgi yoktu ve bu sebeple ilk saldırıda yetmiş, geri dönüşte düşürülenlerle yüzden fazla uçağı kaybettik.

Türkler de çok uçak kaybettiler, fakat beş saat sonra ise karşımıza elliden fazla MIG uçağıyla çıktılar. Rusya'dan uçak

satın almışlar. Savaşta ciddi uçak kaybımız var. Şu ana kadar net sayı iki yüz on altı uçak biz kaybettik. Yunanlılar da yüz on bir uçak kaybetti. Toplam üç yüz yirmi yedi uçak. Kuzey Irak'taki birliklerimizden iyi haberler gelmiyor. Barzani'nin askerleri, Peşmergeler, çabuk bozuldu ve kaçıyorlar. Bu arada Talabani'ye bağlı birlikleri de Barzani'nin askerleri birbirine girdiler. Kıyasıya birbirlerini öldürüyorlar. Türk ordusunun bulunduğu bölge korunmaya çok uygun. Hava saldırılarımızı az uçakla ama çok çabuk karşılıyorlar. Türk pilotları anlatmam yersiz. Çok iyiler, hatta çok çok iyiler. Bizden satın aldıkları uçakları bizim pilotlarımızdan iyi kullanıyorlar. Güney Kıbrıs Ordusunun başlattığı saldırı iki saat sürdü, şimdi hızla geri çekiliyorlar. Türkler bu kez çok hızlılar. Beş parmak dağlarını aştılar. Yunanistan'a gelince kara harekatında çok başarısız oldular. Bunu hiç beklemiyorduk. Şu an Türkler Selanik şehrini de aldılar. Yunanlılar savaşı kaybetmek üzereler. Türk savaş uçakları şu an Atina'yı bombalıyorlar efendim.

İki yumruğunu masaya vurdu Başkan,

- Mustafa Kemal'in gözyaşları dinmiştir. Ses tonu sertti.

- Anlamadım efendim dedi Genel Kurmay Başkanı.

- Lozan Anlaşması imzalandığında, Selanik Yunanlılara kalınca doğduğu şehrin ülke sınırları dışında kalmasına çok üzülen Mustafa Kemal Atatürk, ağlamış. Bunu arşivden okumuştum. Amerikalı bir gazetecinin hatıralarında. Devam et General.

Amerika Genel Kurmay Başkanı,

- Türkler, savaş başlar başlamaz iki saat içinde *Semodirek, Limni, Midilli, Sakız, Sisam, İstanköy ve Rodos* adalarını ele geçirdi ve topçu bataryalarını oralara yerleştirdi. Limni adasındaki orta menzilli füzeleri ele geçirerek Atina'ya fırlattılar. Bizim gemilerimizden fırlattığımız füzeler hedefini buldu ancak fiziki yıkımda kaldık. İzmir'e, Bursa'ya daha birçok şehre at-

tık ama etkisi az oldu. Batıdan kara harekatı da yapamayız. Yunan deniz kuvvetleri bitti gibi. Yüzebilecek durumda olan sağlam gemileri yok.

Başkan irileşmiş gözlerle izliyordu Generalini.

- Carl Winson'a gelince, Sayın Başkanım.

Başkan hemen atıldı.

- Sakın battı deme general, dedi.

- Hayır başkanım, batmadı, ama iki deniz altısı, iki kruvazörü ve bir destroyeri batırıldı.

Amerika Başkanı,

- Allah kahretsin! Allah kahretsin! Diye dövünürken dışişleri bakanı yardımcısıyla içeri girdi. Onların gözlerinin içine yalvaran gözlerle baktı.

- Çözüm bulmalıyız. Beni anlıyor musunuz? Çözüm bulmalıyız.

Kimseden çıt çıkmadı. Odadaki havaya, umutsuzluk hakimdi. Başkan sürdürdü konuşmasını.

Dışişleri Bakanına bakarken, göğsünü hart hart kaşıyordu. Sıkıntıdan vücudu kaşıntıya karışmıştı.

- Dış politikada ne durumdayız?

- Çok berbat efendim. Rusya, Çin, Japonya, Hindistan, Pakistan, Türkiye'nin yanında olduklarını açıkladılar. Silah da dahil olmak üzere her türlü desteği vereceklerini açıkladılar. Avrupa Birliği sessizliğini koruyor. İngiltere'nin tüm baskılarına rağmen yanımızda olduğu konusunda anlaşma sağlayamadı. Yunanistan'ı bile yalnız bıraktı. Ayrıca Birleşmiş Milletler de deklarasyon yayınlayarak savaşı derhal durdurmamızı istedi. Ben de o kanıdayım. Savaşı sona erdirmeliyiz Sayın Başkanım.

- Kes. Kes artık. -Başkan çıldırmıştı, bağırıyordu.- Her şey nasıl bu kadar kötüye gidebilir. Türkleri yok edeceğim. Güç ka-

zanmaya yetmiyor, teknoloji kazanmaya yetmiyor. Savaş, insanın içinde var olan savaşçı ruhla kazanılıyor. Türkler bu ruhu her zaman muhafaza ediyorlar. Yine onları yenemedik ha?

Yardımcısı, Dışişleri Bakanı, Savunma Bakanı ve Genel Kurmay Başkanı başlarını öne eğmişti.

Aynı anda CNN haberde Yunan Başbakanı açıklama yapıyordu.

- Dünya kamuoyuna. Ben Yunanistan Başbakanıyım. Yunan Millet Meclisi olağan üstü toplanarak, hükümetimizin uygulamaya koyduğu Ege Denizi'ndeki karasularını on iki mile çıkaran yasayı bir daha gündeme getirmemek üzere iptal etmiştir. Amerika Birleşik Devletleri'nin vaatlerine kanarak bu kararı uygulamaya koymuştuk. Komşumuz Türkiye'nin savaş sebebi saydığı yasayı kaldırdık ve topraklarımızdaki Türk Ordusunun ilerleyişini durdurmasını istiyoruz. Türkiye ile barış görüşmeleri yapmak üzere masaya oturmaya hazırız. Teşekkür ederim.

Amerika'nın Başkanı, Yunanistan Başbakanının ekrandaki açıklamayı izleyince küçük dilini yutacak gibi oldu.. Daha şaşkınlığını atamadan Türk Dışişleri Bakanı CNN televizyonun canlı bağlantısıyla Beyaz Saraydaki oval ofise girmişti.

- Biraz önce Yunanistan Başbakanı, Amerika'nın vaatlerine kandıklarını ve Türkiye'ye saldırdıklarını itiraf etmiştir. Yunanistan'ın teslim olduğunu, Yunan Ordusunun silah bıraktığını, Ege Denizi'ni kan denizine çeviren karasularını on iki mile çıkaran yasayı bir daha gündeme getirmemek üzere Yunan Meclisinin aldığı kararla iptal ettiğini ve Türkiye Cumhuriyeti ile barış görüşmeleri yapmak üzere masaya oturmaya hazır oldukları açıklamasını yapmıştır. Şu anda Selanik'ten otuz kilometre kadar ileride bulunan kara birliklerimizin ilerleyişi ikinci bir emre kadar durdurulmuştur. Daha fazla kan dökülmesini biz de istemiyoruz. Savaşın bitmesi bizim de ar-

zumuzdur. Umarız ki, Yunanlılar, Irak Devleti'ni bölerek Kürt Devleti kurma hevesi taşıyanlar ve Kıbrıs adasının tamamını kendi yönetimi altına alma çabası içinde bulunan Güney Kıbrıs Rumlarının yöneticileri, akıllarını başlarına alırlar da Amerika Birleşik Devletleri'nin piyonu olmazlar. Yunanistan'la barış görüşmeleri derhal başlayacaktır. Teşekkür ederim.

- Efendim, efendim, diye ısrarla soru soran gazeteciyi işaret eden Türk Dışişleri Bakanı,

- Tek soru alacağım, dedi inci gibi sıralı dişlerini göstererek.

Gazeteci:

- Efendim, Türk Ordusunun Ege adalarındaki işgali ne kadar sürecek?

- Ege Denizine huzur gelene kadar. Ege Denizi bir daha Kan Denizi olmayacak. Teşekkür ederim.

Amerikan Başkanı, baygınlık geçiriyor gibiydi,

- Bir yol kaldı, dedi sertçe.

Dört çift göz, başkanlarının ağızlarının içine "ne diyecek", diye baktı.

- Hidrojen Bombası. İstanbul ve Ankara'ya birer tane en güçlüsünden gönderdik mi, bu iş biter. Japonlar gibi Türkler de teslim olur.

Başkanın dışındakilerin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Amerika'nın Başkanı hala konuşuyordu.

- Balistikleri kullanacağım. Nükleer bombaları tepelerine yağdıracağım.

- Hayır George. Başkan yardımcısı, bağırarak ayağa kalkmıştı. Bu kez oval masayı o yumrukluyordu. Sen ülkemizin sonunu getirmeye mi çalışıyorsun. İngiltere'den başka dostumuz olan bir ülke kaldı mı, göstersene. Dünyadaki bütün ülkeler bize düşman. Biz savaş oyununu beceremedik. Bu iş ar-

tık bitti. Hepimiz istifa edeceğiz. Bizler istifa mektuplarımızı yazdık ve imzaladık. Senin istifa mektubunu da ben yazdım. İmzalaman yeterli.

Başkan yardımcısı Genel Kurmay Başkanına baktı ve bağırarak,

- Tüm birliklerimize ateş kes emrini ver, diye emretti.

Başkanın yardım isteyebileceği, destek bulabileceği Solomon Dany, Savas Kopulos ve David Kegan da dahil hiç kimse yanında değildi.

- Çıkın dışarı. Def olun.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, sinir krizleri geçiriyor, çırpınıyor, ağlıyordu.

ATEŞ HAREKATI başarısız olmuş, Katrina ve Rita kasırgalarından yediği darbenin üstüne bir de Türk ordusundan yediği ikinci tokat eklenmişti.

Yanındakiler dışarı çıkınca oval ofisin kapısını kilitlemişti.. Dışarıdan, yardımcısının ve diğerlerinin yalvaran sesi duyuluyordu.

- Başkanım, lütfen kapıyı açın.

- Başkanım biz buradayız.

- Başkanım, konuşalım.

- Başkanım.

Başkan onları duymuyordu. Büyük deri koltuğa yığışırcasına bıraktı vücudunu. Masasının sağındaki çekmeceyi açtı ve içinden çıkardığı, gümüş renkli, küçük bir Smith Vesson tabancayı yardımcılarının yazdığı istifa mektuplarının üzerine koydu. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, ihtirasının hesabını vermeye kendini hazırlıyordu.

Groscia Adası - İspanya

Aynı anda dünyanın başka bir köşesinde en yakın dostu da hesap vermekteydi.

Solomon Dany, tabancanın susturucusunun deliği kaşlarının arasına doğru kalkarken, sonunun geldiğini iyiden iyiye anlamıştı.

- S e n... , sen..., sen de kimsin?, diye sordu kekeleyerek.

- Teşkilatı Mahsusa, dedi genç adam.

Kireç gibi bembeyazdı Solomon Dany'nin yüzü. "Teşkilatı Mahsusa", Türk Milli İstihbarat Teşkilatının Osmanlı döneminde kullandığı ve yabancı ülkelerde bilinen adıydı. Solomon, biraz sonra ölüm meleğinin yanındaki cehennem zebanilerinin kollarındaki yerini alacağını biliyordu.

- Adın ne? Diyebildi titreyen sesiyle.

Yüzündeki çelik gibi ifadesiz bakışla duran Azrail'ine.

- Utku, dedi genç adam. Sesini yükseltti, devam etti konuşmaya. Solomon Dany, Büyük Türk Milleti adına buradayım. Ölümüne sebep olduğun binlerce Türk adına, arkadaşların Savas Kopulos ve David Kegan gibi sen de ölüme mahkûm edildin. Onların da sırası gelecek. Şimdi, senin ölüm zamanın,

- Yalvarırım beni öldürme. Henüz ölüme hazır değilim.

Utku Kaçmaz'ın çatık kaşlarının arasındaki et daha da kalınlaştı.

- Öldürdüğünüz binlerce Türk, onlar ölüme hazır mıydı?

"....."

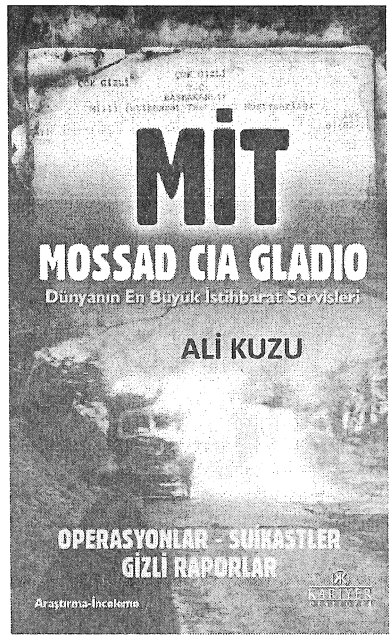
- Susmasana köpek, diye bağırırken eli tetiğe gitti.

Korku dolu gözleri yuvasından fırlarcasına irileşmiş Solomon Dany'nin ağzından dökülen son kelimesi hırıltılıydı.

- Hayırrrrrrrrrr.

Tabancanın susturucusundan çıkan ince sesler, odada yankılandı.

Dünyanın en büyük casusluk (haberalma) teşkilatlarının akılları durduracak çalışma faaliyetlerinin ele alınıp, işlendiği bir kitap. Bu çalışma; araştırma yapanlara ve bu tür konulara meraklı olanlara A'dan Z'ye bir kaynak kitap olacaktır.

- MİT Nedir?
- İstihbarat Nedir?
- Nasıl İstihbaratçı Olunur?
- İyi Bir Ajanda Olması İstenen Özellikler...
- Erdoğan'a 'Gelin ABD'yi Kurtarın,' Diyen Kim?
- Gaffar Okkan'nın İntikamı Nasıl Alındı?
- Türkiye Nasıl İzleniyor?
- Türkiye'yi Kimler Parçalamak İstiyor?
- Uğur Mumcu Hangi Kayıp Silahların Peşindeydi?
- Güneydoğu'yu Mossad'a Emanet mi Ettiler?
- Yabancı Gizli Teşkilatların Türkiye'deki Bölücü, Yıkıcı Faaliyetleri?
- KGB - CIA - MOSSAD - M16 - GLADIO Nasıl Çalışıyor?
- Abdullah Öcalan'ı Teslim mi Ettiler, Yoksa...
- Apo Operasyonunun Perde Arkası...
- Kennedy, Papa, Gaffar Okkan Suikastleri...
- Rauf Denktaş'a Suikast? Denktaş'ı Kimler Öldürmek İstedi?
- Gizli Teşkilatlarda Yahudi - Mason Hakimiyeti?
- İlluminati?
- Terör Örgütlerine Yabancı İstihbarat Yardımları?

Araştırma-İnceleme
Kariyer Yayıncılık - 2010

Yirmibeş yıldır Türkiye'yi kan gölüne çeviren ayrılıkçı Marksist terör örgütü PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın yaklaşık 20 yıl barındırıldığı Suriye'den kaçıp, Rusya, İtalya, Kıbrıs, Yunanistan ve son sığınağı Kenya' da Türk İstihbarat Teşkilâtı (MİT) mensuplarınca yakalanıp, yargılanmak üzere Türkiye'ye getirilene kadar yaşanan uluslararası diplomasi trafiği ve yaşanan uluslararası krizin belgeselidir elinizdeki "Safari Operasyonu" adlı kitap. Bu ayrıca Türk Diplomasi Tarihi'nin son elli yılda belki de en önemli başarısıdır.

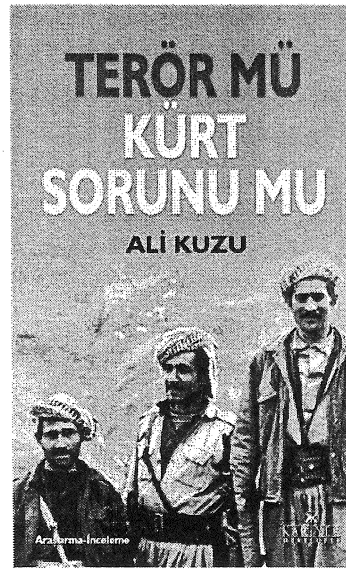
PKK vasıtasıyla ülkemizi bölmek için en önemli kozu ellerinden kaçıran sınırdaş, Avrupa ve Okyanus ötesi ülke ve ülkeler bu duruma çok üzülürken Apo'yu yakalamasına rağmen terörü bitirip, dünyada yaşanan siyasi ve bölgede yaşanan sıcak gelişmeleri yeterince değerlendiremeyen Türkiye, bölgenin Lider Ülke'si olma kozunu elinden kaçırmış ve böylece üzgünleri tekrar sevindirmiştir.

Böylece Apo'nun yakalanmasıyla ne terör bitmiştir ne de ilk anda tüm liderlik vasıflarını kaybeden, Türkiye'ye hizmetkâr olmayı bile göze alan Apo, İmralı'da sanki daha da güvende ve güçlü bir halde bölücülüğe kaldığı yerden devam etmektedir.

- Örgütün kuruluş amacı, örgütü maddî, manevî, lojistik açıdan destekleyenler,
- Kürt Devleti kurulursa ve Türkiye'nin trans Kafkasya yolu kapanırsa ne olur?
- İtalya, Yunanistan, Suriye ve Rusya'nın Türkiye'nin bölünmesinden beklentileri,
- Safari Operasyonu'nun perde arkası, operasyon nasıl yürütüldü. Apo nasıl yakalandı?
- Terör niye durmadı?
- Apo'ya yapılan başarısız suikast girişimi!
- Yeşil; Apo'yu öldürecek miydi?

gibi daha bir çok ve ilk defa bu kitapla günyüzüne çıkan belge bilgiyi okurken nefesiniz kesilecek. Bu bir süreçtir. Bugün PKK ve Öcalan peki Yarın?..

Araştırma-İnceleme
Kariyer Yayıncılık - 2009

Ülkemizin, Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde terörün ilk fitili yaklaşık 200 yıl önce dış ülkelerin desteklenmesiyle ateşlenen isyanlar ile başladı. Bu isyanların tamamı başarısızlıkla sonuçlandı.

1980'li yıllara geldiğimizde dış ülkeler yeniden sahneye çıkarak bu bölgeleri kan deryasına döndürmekten çekinmemişlerdir. Amaçları bölge insanını çok sevdiklerinden, onlara özgür ve rahat bir yaşantı vermek istemelerinden değil. Bölgede bulunan yer altı ve yer üstü zenginlikleri aralarında paylaşma sevdasında olmalarındandır.

Örnek verecek olursak; GAP bölgesi, su ve tarım bakımından en zengin yerler, yine bölgenin diğer yerlerinde bulunan petrol başta olmak üzere zengin maden yataklarına sahip olması, bu bölgede isyanları ve terörü destekleyenler için en büyük nedendir.

Son 1-2 yıl içinde ne oldu da, Türkiye'de petrol yok, diyen yabancı ülkeler, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da arka arkaya petrol kuyusu açmaya başladılar. Şimdiye kadar GAP Projesine sıcak bakmayan dış güçler son yıllarda o bölgelerde arazi alıp tarım yatırımı yapmaya başladılar.

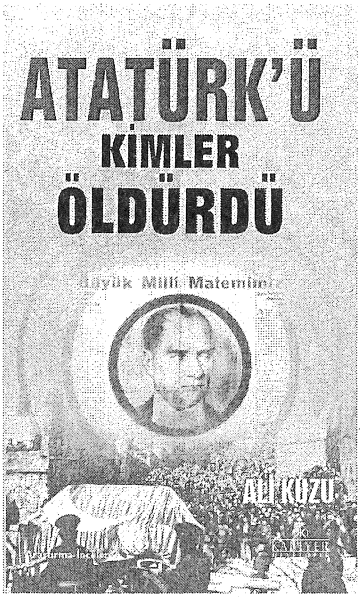
Yazar bu kitapta tarihsel süreci sizlerle paylaşarak gelinen noktada acaba dış ülkeler yıllarca destekledikleri terörün ardından, Kürt kimliği, Kürtçe eğitim ve bölgesel yönetimlerin güçlendirilmesi gibi taleplerin de Anayasa'ya girmesini sağlayarak Türkiye'yi parçalayacak federatif bir yapıya zemin mi? hazırlamak istiyorlar.

Daha düne kadar "kökeni Türkiye dışından gelen teröre karşı siyasi bir çözüm düşünülemez" diyen Devlet yetkililerimiz, Toplumdaki farklı kesimler,bölge halkı ve aydınlarımız konuya şimdi nasıl bakıyor.

Terör mü? Kürt sorunu mu? Doğu Sorunu mu? Bölgesel Sorun mu?

Karar vermeden önce bu kitabı okuyun

Araştırma-İnceleme
Kariyer Yayıncılık - 2009

- İspanya'da engizisyon zulmünden kaçarak Osmanlı'ya sığınan ve hayatları kurtarılan Siyonist Yahudiler Osmanlı İmparatorluğunu neden yıktılar?..
- İttihat ve Terakki Cemiyetindeki, Siyonist Yahudi Emanuel Karaso niçin katı bir Türk düşmanıydı?..
- Sultan II'nci Abdülhamit'i saltanat makamından indirmek için neden Yahudi, Ermeni, Arnavut ve bir avuç hainden kurulu heyet oluşturuldu?..
- Türk ırkının damızlık erkek yoluyla ıslah edilmesini kim istedi?..
- Filistin'de iki yüz Siyonist Yahudi'yi idam ettiren Türk komutanın başına neler geldi?..
- Mustafa Kemal'e kaç defa suikast düzenlendi?..
- Lozan görüşmelerinde Avrupalılarla gizli pazarlıklara girişen danışman hahambaşı kim?..
- Türk ırkının kökenlerini araştıran Atatürk, hangi gizli sonuçlara ulaştı?..
- Kayıp kıta Mu, Atatürk için neden çok büyük önem arz ediyordu?..
- Türkiye'de 12 yıldır arkeolojik kazılar yapan Japonlar, gerçekte ne arıyorlar?..
- Atatürk'ü zehirleyerek öldürmek kararı nerede, kimler tarafından niçin alındı?..
- Atatürk mason localarını kapatan kararı imzalarken, kendi idam fermanını da imzaladığını biliyor muydu?..
- Atatürk'ün ölümüne neden olan cıvayı, Moskova'da hangi Türk kimyager teslim aldı?..
- Zehirlendiğini anlayan Atatürk kime; " Beni zehirlediler," dedi?..
- Atatürk son mesajında Türk ordusundan ne istedi?..
- Atatürk'ü zehirleyerek öldüren katiller ve işbirlikçileri kimlerdi?..
- Atatürk'e biopsi ve otopsi yaptırmama kararını veren mason İçişleri Bakanı kim?..
- Atatürk'ü, Yeni Türk İnkılâbını ve Türk milletini hedef alanların kim olduğu sorusunun şok edici cevabını ve fazlasını bu kitapta bulacaksınız.

Araştırma-İnceleme
Kariyer Yayıncılık 2010